

ਅਗਨੀ

ਪਹਿਲਾ ਭਾਗ

(ਪਰਦਾ ਖੁਲ੍ਹਣ 'ਤੇ ਸਾਇਮਨ ਅਤੇ ਪੀਟਰ ਲਕੜੀ ਦੇ ਇਕ ਖੁਰਦਰੇ ਜਿਹੇ ਮੇਜ਼ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਬੈਠੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਮੱਟ ਵਿਚੋਂ ਮੱਗਾ ਵਿਚ ਸ਼ਰਾਬ ਪਾ ਕੇ ਪੀ ਰਹੇ ਹਨ, ਜੀਨ ਪੈਂਟਾਂ, ਵੱਡੇ ਸੂਟ ਅਤੇ ਪਿੰਡੇ ਤੋਂ ਉਹ ਨੰਗੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਅੰਗਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਮੋਹਨਤ ਕੀਤੀ ਹੈ।)

ਸਾਇਮਨ : ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਸੁਣੇਗਾ ?

ਪੀਟਰ : ਹੂੰ...

ਸਾਇਮਨ : ਅਠਾਰਾਂ ਸਾਲ ਹੋਏ

ਪੀਟਰ : ਫੇਰ ?

ਸਾਇਮਨ : ਮੇਰੀ ਵਹੁਟੀ ਮਰ ਗਈ ਸੀ।

ਪੀਟਰ : ਅਠਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੀਆਂ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕੌਣ ਯਾਦ ਕਰਦਾ ਏ ?

ਸਾਇਮਨ : ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਯਾਦ ਨੇ ਉਹ ਭਰ ਜੁਆਨੀ ਵਿਚ ਸੀ, ਉਹਦੇ ਵਾਲ ਸੁਨਹਿਰੀ ਸਨ - ਖਾਲਿਸ ਸੋਨੇ ਦੇ - ਉਹਦੀ ਗੁੱਤ ਇਤਨੀ ਲੰਮੀ ਸੀ ਜਿਓਨੀ ਨਸਲੀ ਘੋੜੇ ਦੀ ਪੂਛ...

ਪੀਟਰ : ਬੜੀ ਪੁਰਾਣੀ ਗੱਲ ਏ... ਹੁਣ ਤਾਂ ਖਾਲਿਸ ਸੋਨਾ ਸਿਰਫ ਦੂਰ ਪੱਛਮ ਵੱਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।

ਸਾਇਮਨ : ਹਾਂ... ਦੂਰ ਪੱਛਮ ਵੱਲ ਮਿਲਦਾ ਏ। ਜਿਥੇ ਸੂਰਜ ਡੁੱਬਦਾ ਹੈ।

ਪੀਟਰ : ਜੱਬਲੀ ਨਾਮਾਰ... ਕਹਿੰਦੇ ਨੇ ਕੈਲੇਫੋਰਨੀਆਂ ਦੀ ਧਰਤੀ ਸੋਨੇ ਨਾਲ ਲੱਦੀ ਪਈ ਏ।

ਸਾਇਮਨ : ਹਾਂ.. ਦੌਲਤ ਤੇ ਖਿਲਰੀ ਹੋਈ ਏ। ਇਸ ਉਡੀਕ ਵਿਚ ਕਿ ਕੋਈ ਆਵੇ ਤੇ ਉਸਨੂੰ ਚੁੱਕ ਲਏ।

ਪੀਟਰ : ਤੇ ਇਥੇ... ਪੱਥਰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਖਿਲਰੇ ਹੋਏ ਨੇ, ਜਿਹੜਾ ਤੁਰੇ ਉਹਨੂੰ ਚੁੱਭਣ.. ਤੇ ਇਹ ਪੱਥਰਾਂ ਦੀ ਦੀਵਾਰ ਸਾਡਾ ਬੁੱਢਾ ਪਿਓ ਸਾਡੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਹਰ ਸਾਲ ਉੱਚੀ ਕਰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਏ। ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਕਦੀ ਵੀ ਆਜ਼ਾਦ ਨਾ ਹੋ ਸਕੀਏ - ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਹਰ ਖੁਸ਼ੀ ਉਹਦੇ ਲਈ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰ ਨਿੱਕੀ ਖੁਸ਼ੀ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਵਾਂਜਿਆ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸਾਇਮਨ : ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਉਹਦੇ ਲਈ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਮਾਰੀ ਏ - ਸਾਲਾਂ ਬੱਧੀ ਇਹਨਾਂ ਪੱਥਰਾਂ 'ਤੇ ਹਲ ਚਲਾਇਆ ਏ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਮਿੱਟੀ ਬਣਾ ਦੀਏ। ਮਿੱਟੀ - ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਹਦੀਆਂ ਫਸਲਾਂ ਪੁੰਗਰ ਸਕਣ।

ਪੀਟਰ : ਜੇਕਰ ਇਹ ਹਲ ਦਾ ਫਾਲਾ ਅਸੀਂ ਕੈਲੇਫੋਰਨੀਆਂ ਦੀ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਮਾਰਿਆ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਹਦੇ ਵਿਚੋਂ ਸੋਨਾ... ਠੋਸ ਸੋਨਾ ਬਾਹਰ ਆਉਣਾ ਸੀ।

ਸਾਇਮਨ : ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆਂ ਧਰਤੀ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਹੈ.. ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਭੁਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ... ਕੈਲੇਫੋਰਨੀਆਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਇਸ ਧਰਤੀ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਏ।

ਪੀਟਰ : ਹਾਂ, ਜਿਸ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਮੇਹਨਤ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਹਾਂ ਉਸਨੂੰ ਬਗੈਰ ਸਿਲਾ ਲਏ ਛੱਡ ਜਾਈਏ? ਇਹਦੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣਾ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਏ।

ਸਾਇਮਨ : ਕੀ ਪਤਾ ਸਾਡਾ ਬੁੱਢਾ ਹੁਣ ਜਲਦੀ ਮਰ ਜਾਏ?

ਪੀਟਰ : ਹੋ ਸਕਦਾ ਏ... ਉਹਦੀ ਨਜ਼ਰ ਤੇ ਜਵਾਬ ਦੇ ਰਹੀ ਏ।

ਸਾਇਮਨ : ਕੀ ਪਤਾ ਉਹ ਹੁਣ ਤੱਕ ਮਰ ਗਿਆ ਹੋਵੇ?

ਪੀਟਰ : ਕੀ ਪਤਾ... ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਇਹਦੇ ਲਈ ਸਬੂਤ ਦੀ ਲੋੜ ਏ।

ਸਾਇਮਨ : ਉਹਨੂੰ ਇਥੋਂ ਗਿਆ ਦੋ ਮਹੀਨੇ ਹੋ ਗਏ ਨੇ ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਉਘ ਸੁਘ ਸਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ...

ਪੀਟਰ : ਇਕ ਸ਼ਾਮ ਸਾਨੂੰ ਖੇਤਾਂ ਵਿਚ ਛੱਡ ਗਿਆ - ਕਿੰਨੀ ਅਜੀਬ ਗੱਲ ਏ! ਐਸਾ ਆਦਮੀ ਜਿਹੜਾ ਕਦੀ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਖੇਤਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਅਚਾਨਕ ਚਲਾ ਜਾਵੇ ਤੇ ਫਿਰ ਉਸਦੀ ਕੋਈ ਖ਼ਬਰ ਹੀ ਨਾ ਆਏ...

ਸਾਇਮਨ : ਪਹਿਲੀ ਵਾਰੀ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਦੂਜੀ ਵਾਰੀ ਦੀ... ਇਕ ਵਾਰੀ ਉਹ ਗਿਆ ਸੀ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਸੀ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਇਕ ਔਰਤ ਲਿਆਇਆ ਸੀ.. ਇਹ ਤਾਂ ਤੈਨੂੰ ਯਾਦ ਏ? ਤੇ ਕੀ ਪਤਾ ਐਤਕੀ ਵੀ ਉਹ ਉਸੇ ਮਾਰ 'ਤੇ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।

ਪੀਟਰ : ਪਰ ਉਦੋਂ ਉਹ ਜਵਾਨ ਸੀ।

ਸਾਇਮਨ : ਬੁੱਢਾ ਤਾਂ ਹੁਣ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਵਾਨ ਹੀ ਸਮਝਦੈ।

ਪੀਟਰ : ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਾਨੂੰਨ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰ ਦੇਈਏ ਕਿ ਬੁੱਢਾ ਸੱਤਰਿਆ ਬਤਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੇ ਬੁੱਢਾ ਪਾਗਲ ਹੋ ਗਿਆ ਏ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਲਕ ਉਹਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੇ।

ਸਾਇਮਨ : ਬੁੱਢਾ ਪਾਗਲ? ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪਾਗਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਏ... ਪੀਟਰ.. ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨੀ ਹੋਵੇਗੀ... ਉਦੋਂ

ਤੱਕ... ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸ ਦਾ ਕਬਰ ਵਿਚ ਵਾਸਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।
ਪੀਟਰ : ਉਹ ਪੀਡੀ ਕਾਠੀ ਦਾ ਏ ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਦੋਂ ਤੱਕ ਉਡੀਕ
ਕਰਨੀ ਪਵੇ ?

(ਏਬਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।)

ਏਬਨ : ਹਾਂ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਉਡੀਕ ਤਾਂ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ... ਕਾਸ਼ ਮੇਰੀ ਦੁਆ ਮੰਨੀ
ਜਾਏ ਤੇ ਉਹ ਜਲਦੀ ਹੀ ਇਸ ਜਹਾਨ ਤੋਂ ਕੂਚ ਕਰ ਜਾਏ।

ਪੀਟਰ : ਕਾਸ਼...

ਏਬਨ : ਹਾਂ ਤੇ ਰੋਟੀ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਏ।

ਪੀਟਰ : ਖੂਬ... ..

ਏਬਨ : ਸੂਰਜ ਡੁੱਬ ਰਿਹਾ ਏ.. ਲਗਦਾ ਏ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਸੋਨੇ ਦੀ ਚਾਦਰ
ਵਿਛਾ ਦਿੱਤੀ ਏ।

ਪੀਟਰ : ਸੋਨਾ.. ਹਾਂ ਸੋਨਾ... ਕਹਿੰਦੇ ਨੇ ਪੱਛਮ ਵਿਚ ਬੜਾ ਸੋਨਾ ਏ।

ਏਬਨ : ਮਤਲਬ ਕਿ ਉਥੇ... ਇਹ ਪਹਾੜੀ ਪਾਰ ?

ਪੀਟਰ : ਨਹੀਂ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਵਿਚ।

ਸਾਇਮਨ : ਜਿਹੜਾ ਦੂਰ ਪੱਛਮ ਵਿਚ ਹੈ... ਸੋਨਾ ਉਥੇ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਖਿਲਰਿਆ
ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਏਬਨ : ਹੋਏਗਾ... .. ਹਾਂ ਰੋਟੀ ਖਾ ਲਵੋ... ਠੰਡੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ।

ਸਾਇਮਨ : ਰੋਟੀ.. ਸੂਰ ਦੇ ਸ਼ੋਰਏ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੂ।

ਪੀਟਰ : ਇਹ ਖੁਸ਼ਬੂ ਭੁੱਖ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਏ।

ਸਾਇਮਨ : ਕਦੀ ਕਦੀ ਏਬਨ ਤੂੰ ਸਾਨੂੰ ਚੰਗਾ ਲਗਣ ਲਗ ਪੈਂਦਾ ਏ।

ਏਬਨ : ਅਜੀਬ ਗੱਲ ਏ... ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਉਸ ਪਿਓ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ
ਨਫਰਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਸਾਇਮਨ : ਉਹ ਤੇਰਾ ਵੀ ਪਿਓ ਏ।

ਏਬਨ : ਨਹੀਂ... ਨਹੀਂ.. ਉਹ ਸਿਰਫ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਦਾ ਪਤੀ ਰਿਹਾ ਹੈ... ਇਸ
ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ।

(ਦੋਨੋਂ ਹਸਦੇ ਹਸਦੇ ਰੋਟੀ ਵਾਲੀ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਆ ਜਾਂਦੇ ਨੇ।)

ਪੀਟਰ : ਦੇਖ ਏਬਨ, ਇਸ ਤੋਂ ਤੂੰ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਤੇਰੀਆਂ
ਰਗਾਂ ਵਿਚ ਉਹਦਾ ਖੂਨ ਦੌੜਦਾ ਏ।

ਏਬਨ : ਨਹੀਂ ਮੇਰਾ ਉਸ ਨਾਲ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ।

ਸਾਇਮਨ : ਜਦੋਂ ਤੂੰ ਬੁੱਢਾ ਹੋ ਜਾਏਂਗਾ ਤਾਂ ਸਭ ਕੁਝ ਮਿਲਣ ਲਗ ਪਏਗਾ।

ਏਬਨ : ਨਹੀਂ ਨਹੀਂ... ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਨਫਰਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਕੁਝ ਵੀ ਹਾਂ ਮੈਂ
ਸਭ ਕੁਝ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਕੋਲੋਂ ਲਿਆ ਏ।

ਸਾਇਮਨ : ਹਾਂ ਤੇਰੀ ਮਾਂ ਚੰਗੀ ਔਰਤ ਸੀ।

ਪੀਟਰ : ਮਤਰੇਈ ਮਾਂ ਹੁੰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਵੀ ਉਹਨੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤਾ ਮਾੜਾ ਸਲੂਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਦੀ ਕੀਤਾ।

ਸਾਇਮਨ : ਉਹ ਸੁਭਾਅ ਦੀ ਚੰਗੀ ਔਰਤ ਸੀ ਤੇ ਹਰ ਇਕ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਸਲੂਕ ਕਰਦੀ ਸੀ।

ਏਬਨ : ਮੈਂ ਸਭ ਕੁਝ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੀ ਦੇਣ ਹਾਂ।

ਪੀਟਰ : ਚੰਗੀ ਔਰਤ ਸੀ... ਸਾਡੇ ਪਿਓ ਨਾਲ ਵੀ ਚੰਗਾ ਸਲੂਕ ਕਰਦੀ ਸੀ।

ਏਬਨ : (ਜੋਸ਼ ਨਾਲ) ਤੇ ਉਹਨੇ ਇਹਦਾ ਇਹ ਬਦਲਾ ਚੁਕਾਇਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਤਸੀਹੇ ਦੇ ਦੇ ਕੇ ਮਾਰਿਆ।

ਪੀਟਰ : ਕੋਈ ਇਥੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਾਰ ਸਕਦਾ।

ਏਬਨ : ਕੀ ਉਹਨੇ ਉਹਦੇ ਕੋਲੋਂ ਹੱਡ ਤੋੜ ਮੋਹਨਤ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਈ... ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੋਈ ਗੁਲਾਮ ਕੋਲੋਂ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹੈ.. ਇਹ ਹੱਡ ਤੋੜ ਮੋਹਨਤ ਹੀ ਤਾਂ ਉਹਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ।

ਪੀਟਰ : ਦੇਖ ਏਬਨ... .. ਹੱਡ ਤੋੜ ਮੋਹਨਤ ਉਹ ਆਪ ਵੀ ਕਰਦਾ ਏ.. ਸਾਡੇ ਕੋਲੋਂ ਵੀ ਕਰਵਾਂਦਾ ਏ... ਤੇਰੇ ਕੋਲੋਂ.. ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ। ਪਰ ਹਾਲੇ ਤੱਕ ਸਾਡੇ ਵਿਚੋਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਮਰਿਆ।

ਸਾਇਮਨ : ਉਹਦੀ ਰੂਹ ਵਿਚ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦਾ ਵਾਸਾ ਏ.. ਤੇ ਇਹ ਸ਼ੈਤਾਨ ਉਹਨੂੰ ਖਿਚ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਅਗੇ ਸਾਨੂੰ ਖਿਚ ਰਿਹਾ ਹੈ.. ਹਰ ਇਕ ਇਨਸਾਨ ਦੀ ਰੂਹ ਵਿਚ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦਾ ਵਾਸਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਇਕ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਬੈਠਣ ਦੇਂਦਾ... ਇਕ ਅਗਨੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਚੈਨ ਨਹੀਂ ਲੈਣ ਦੇਂਦੀ।

ਏਬਨ : ਸ਼ਾਇਦ ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆਂ ਜਾਣ ਦੀ ਚੇਟਕ ਲਈ ਹੋਈ ਹੈ... ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਉਗੇ ਪੈਸੇ ਕਿਥੋਂ ਲਵੋਗੇ ?

ਪੀਟਰ : ਅਸੀਂ ਪੈਦਲ ਜਾ ਸਕਾਂਗੇ... ਇਹਨਾਂ ਖੇਤਾਂ ਦੀਆਂ ਵਾਟਾਂ 'ਤੇ ਜਿਤਨਾ ਅਸੀਂ ਪੈਦਲ ਚਲਦੇ ਹਾਂ - ਇਹਨਾਂ ਅਸੀਇਕ ਸੇਧ ਚਲਦੇ ਜਾਈਏ ਤਾਂ ਚੰਨ ਤੱਕ ਪੁੱਜ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

ਏਬਨ : ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਜਾਉਗੇ - ਤੁਸੀਂ ਇਥੇ ਹੀ ਉਡੀਕ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਮਰੇ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਹਿੱਸਾ ਲੈ ਸਕੋ।

ਪੀਟਰ : ਇਸ ਵਿਚ ਸ਼ੱਕ ਵੀ ਕੀ ਹੈ ?

ਸਾਇਮਨ : ਕਾਨੂੰਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਦੋ ਹਿੱਸੇ ਸਾਡੇ ਹਨ।

ਏਬਨ : ਨਹੀਂ ਝੂਠ ਏ... ਇਹ ਜ਼ਮੀਨ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਦੀ ਸੀ ਉਸਨੇ ਉਹਦੇ ਕੋਲੋਂ ਖੋਹੀ ਏ- ਇਹਦੇ 'ਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਕੋਈ ਹੱਕ ਨਹੀਂ... ਇਹ ਮੇਰੀ ਏ..

ਇਹਦੇ ਮੈਂ ਟੁਕੜੇ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦਿਆਂਗਾ।

ਪੀਟਰ : ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦਏਂਗਾ... ਤੂੰ ਮੂਰਖ ਏਂ.. ਇਹ ਗੱਲ ਤੂੰ ਬੁੱਢੇ ਸਾਹਮਣੇ
ਕਹਿ - ਫੇਰ ਦੇਖ ਉਹ ਤੈਨੂੰ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਲਕ ਬਣਾਉਂਦਾ ਏ।

ਏਬਨ : ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੋਨੋਂ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਫਰਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਪੀਟਰ : ਪਰ ਕਿਉਂ ?

ਏਬਨ : ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿਚੋਂ ਤੁਸੀਂ ਹਿੱਸਾ ਮੰਗਦੇ ਹੋ... ਮੇਰੀ
ਮਾਂ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਚੰਗਾ ਸਲੂਕ ਕੀਤਾ... ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ
ਬੁੱਢੇ ਦੇ ਜ਼ੁਲਮ ਤੋਂ ਨਾ ਬਚਾਇਆ।

ਸਾਇਮਨ : ਅਸੀਂ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਾਂ ?

ਏਬਨ : ਕਿਉਂ ? ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਸ ਘਰ ਆਈ, ਤੂੰ ਪੰਦਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਸੀ ਅਤੇ
ਪੀਟਰ ਸਤਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦਾ - ਉਹ ਵਿਚਾਰੀ ਖੇਤਾਂ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰਦੀ
ਤੇ ਰੋਟੀ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦੀ।

ਪੀਟਰ : ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਉਹ ਆਪ ਵੀ
ਖੇਤੇ ਵਾਂਗ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਤੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲੋਂ ਵੀ ਖੇਤੇ ਵਾਂਗ ਕੰਮ ਲੈਂਦਾ...
ਅਸੀਂ ਇਕ ਦੂਸਰੇ ਦੀ ਕੋਈ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੇ ਲਾਇਕ ਨਹੀਂ ਸਾਂ।

ਸਾਇਮਨ : ਤੇਰੀ ਮਾਂ ਚੰਗੀ ਔਰਤ ਸੀ ਉਹਨੇ ਕਦੀ ਸ਼ਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕੀਤੀ।

ਏਬਨ : ਉਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਇਤਨਾਂ ਧੱਕਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ਕਾਇਤ
ਕਰਨ ਲਈ ਉਹਦੇ ਵਿਚ ਸਾਹਸਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਰਿਹਾ... ਪਰ ਮੈਂ
ਸ਼ਕਾਇਤ ਕਰਾਂਗਾ... ਇਕ ਦਿਨ ਐਸੀ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਰੂਹ
ਤੱਕ ਕੰਬ ਜਾਏਗੀ। ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੀ ਰੂਹ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਲਈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ
ਸਾਰਿਆਂ ਕੋਲੋਂ ਬਦਲਾ ਲਵਾਂਗਾ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਵਿਚ ਇਹ ਤਾਕਤ
ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

(ਜਾਣ ਲਈ ਉੱਠਦਾ ਹੈ।)

ਸਾਇਮਨ : ਪਰ ਤੂੰ ਜਾ ਕਿਥੇ ਰਿਹਾ ਏ ?

ਏਬਨ : ਪਿੰਡ ਵੱਲ ਘੁੰਮਣ।

ਸਾਇਮਨ : ਮਿੰਨੀ ਨੂੰ ਮਿਲਣ...

ਏਬਨ : ਹਾਂ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।

ਸਾਇਮਨ : ਵਾਕਈ ਤੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਆਦਮੀ ਬਣਨ ਲਈ ਤਿਆਰੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਏਂ।

ਏਬਨ : ਕਿਉਂ ?

ਸਾਇਮਨ : ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਨੌਜਵਾਨ ਨੂੰ ਔਰਤ ਦੀ ਲੋੜ ਜਾਪੇ ਤਾਂ ਸਮਝੋ ਕਿ ਉਹ
ਆਦਮੀ ਬਣ ਗਿਆ ਏ।

ਪੀਟਰ : ਪਰ ਇਸ ਔਰਤ ਤੋਂ ਬਚਕੇ ਰਹੀਂ।

ਏਬਨ : ਕਿਉਂ ? ਉਹ ਸੋਹਣੀ ਏ, ਜਵਾਨ ਏ।
 ਪੀਟਰ : ਉਹ ਪਿਛਲੇ ਵੀਹ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਸੋਹਣੀ ਵੀ ਏ ਤੇ ਜਵਾਨ ਵੀ ਏ।
 ਸਾਇਮਨ : ਆਪਣੀ ਉਮਰ ਦਾ ਹਰ ਇਕ ਵਸਦਾ ਸਾਲ ਉਹ ਰੰਗ ਦੀ ਇਕ ਤਹਿ ਜਮਾਕੇ ਛੁਪਾ ਲੈਂਦੀ ਏ - ਸੁਣਿਆ... ਤੇ ਤੂੰ ਬੁੱਧੂ ਏਂ।
 ਏਬਨ : ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹਦੇ ਬਾਰੇ ਕੀ ਪਤਾ ਏ ?
 ਪੀਟਰ : ਸਾਇਮਨ ਨੂੰ ਉਹਦੇ ਬਾਰੇ ਬੜੇ ਨੇੜੇ ਦਾ ਪਤਾ ਏ.. ਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਨੇੜੇ ਵੀ ਪਤਾ ਸਾਡੇ ਬੁੱਢੇ ਬਾਪੂ ਨੂੰ ਏ।
 ਏਬਨ : ਤੁਹਾਡਾ ਮਤਲਬ ਏ ਕਿ... ..
 ਪੀਟਰ : (ਲਾ ਕੇ) ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਆਪਣੇ ਬਾਪੂ ਦੇ ਖੂਨ ਦੇ ਵਾਰਿਸ ਹਾਂ।
 ਏਬਨ : ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ... ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ.. ਜੇ ਇਹ ਸਚ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸ ਔਰਤ ਦਾ ਸਿਰ ਪਾੜ ਦਿਆਂਗਾ।
 ਪੀਟਰ : ਤੂੰ ਨਹੀਂ ਪਾੜ ਸਕੇਂਗਾ - ਅੱਜ ਦੀ ਰਾਤ ਸੁਹਾਣੀ ਹੈ.. ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੂੰ ਉਥੇ ਪੁੱਜੇਗਾ ਤੇਰਾ ਗੁੱਸਾ ਇਕ ਖਾਹਿਸ਼ ਵਿਚ ਬਦਲ ਜਾਏਗਾ... ਉਹ ਇਕ ਚੁੰਮਣ ਨਾਲ ਤੇਰਾ ਗੁੱਸਾ ਤੇਰੇ ਵਿਚੋਂ ਪੀਕੇ ਬੁੱਕ ਦੇਵੇਗੀ ਤੇ ਉਹਦੀਆਂ ਬਾਹਵਾਂ ਦੀ ਕਸ ਤੈਨੂੰ ਇਕ ਬਲੂੰਗੜੇ ਵਾਂਗ ਨਿਢਾਲ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ।
 ਏਬਨ : ਤੈਨੂੰ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਤਾ ਏ ?
 ਪੀਟਰ : ਤਜਰਬਾ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਗੱਲ ਕਰਨ 'ਤੇ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਦਾ ਏ - ਭੁੱਲ ਨਾ ਤੇਰੀਆਂ ਰਗਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਉਹੋ ਖੂਨ ਏ ਜਿਹੜੀਆਂ ਮੇਰੀਆਂ ਰਗਾਂ ਵਿਚ... ਤੇ ਸਾਡੇ ਤਿੰਨਾਂ ਦੀਆਂ ਰਗਾਂ ਵਿਚ ਸਾਡੇ ਬੁੱਢੇ ਦਾ ਖੂਨ ਏ।
 ਏਬਨ : ਮੈਂ ਉਹਨੂੰ ਨਫਰਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।
 ਸਾਇਮਨ : ਨਫਰਤ ਨਾਲ ਖੂਨ ਦੀ ਤਾਸੀਰ ਨਹੀਂ ਬਦਲੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ।

(ਹੱਸਦਾ ਹੈ.. ਏਬਨ ਬਾਹਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਹੌਲੇ ਹੌਲੇ ਫੇਡ ਆਉਂਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।)

ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ

(ਸੰਗੀਤ ਨਾਲ ਇਸਦਾ ਸੰਕੇਤ ਕੀਤਾ ਜਾਏ।)

(ਪੀਟਰ ਅਤੇ ਸਾਇਮਨ ਬਾਰੀ ਵਿਚੋਂ ਫਸੇ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।)

ਏਬਨ ਆ ਕੇ ਜ਼ੋਰ ਜ਼ੋਰ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੜਕਾਉਂਦਾ ਹੈ।)

ਸਾਇਮਨ : ਕੌਣ ਏ ?

ਏਬਨ : ਬੂਹਾ ਖੋਲੋ...

ਪੀਟਰ : ਕਿਉਂ ਕਿਧਰੇ ਅੱਗ ਲਗ ਗਈ ਏ ?

ਏਬਨ : ਹਾਂ ਅੱਗ ਲਗੀ ਏ... ਸਾਡੇ ਬੁੱਢੇ ਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿਚ।
 ਪੀਟਰ : ਕੀ?
 ਏਬਨ : ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਇਕ ਖ਼ਬਰ ਹੈ...
 ਬੁੱਢੇ ਨੇ ਇਕ ਨਵੀਂ ਨਵੇਰੀ ਫਾਹ ਲਈ ਏ...
 ਸਾਇਮਨ/ਪੀਟਰ: (ਇਕੱਠੇ) ਕੀ ?
 ਏਬਨ : ਕਹਿੰਦੇ ਨੇ ਕਿ ਉਹ ਕਾਫੀ ਜੁਆਨ ਤੇ ਸੋਹਣੀ ਏ।
 ਪੀਟਰ : ਤੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦੱਸਿਆ ?
 ਏਬਨ : ਪਾਦਰੀ ਨੇ... ਤੇ ਪਾਦਰੀ ਨੂੰ ਡੈਨਿਸ ਪਿੰਡ ਦੇ ਪਾਦਰੀ ਨੇ ਦੱਸਿਆ
 ਤੇ ਡੈਨਿਸ ਪਿੰਡ ਦਾ ਪਾਦਰੀ ਸ਼ਹਿਰੋਂ ਸੁਣਕੇ ਆਇਆ ਸੀ ਤੇ ਹੁਣ
 ਸਾਰਾ ਪਿੰਡ ਜਾਣਦਾ ਏ।
 ਪੀਟਰ : ਬੁੱਢੇ ਦਾ ਨਰਕਾਂ ਵਿਚ ਵਾਸਾ ਹੋਏ। ਪੈਰ ਉਹਦੇ ਕਬਰ ਵਿਚ ਨੇ
 ਪਰ ਖਾਹਸ਼ ਉਹਦੀ ਅਸਮਾਨੇ ਚੜੀ ਹੋਈ ਏ।
 ਸਾਇਮਨ : ਲਾਅਨਤ ਏ ਇਸ ਜ਼ਿੰਦਗੀ 'ਤੇ। ਹੁਣ ਇਕ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਮਾਂ ਕਹਿਣਾ
 ਪਵੇਗਾ।
 ਪੀਟਰ : ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਚਿਰ ਉਹ ਸਾਡਾ ਪਿਓ ਏ ਸਾਨੂੰ ਉਸਦੀ ਹਰ ਇਕ ਵਹੁਟੀ
 ਨੂੰ ਮਾਂ ਕਹਿਣਾ ਪਏਗਾ।
 ਸਾਇਮਨ : ਤੇ ਨਾਲੇ ਉਹਦਾ ਰੁਅਬ ਸਹਿਣਾ ਪਵੇਗਾ।
 ਪੀਟਰ : ਇਸ ਨਾਲੋਂ ਚੰਗਾ ਏ ਕਿ ਇਥੋਂ ਉਹਦੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ
 ਖਿਸਕ ਜਾਈਏ।
 (ਵਕਫਾ)
 ਏਬਨ : ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਵਾਕਈ ਇਥੋਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ?
 ਸਾਇਮਨ : ਤੈਨੂੰ ਇਸ ਨਾਲ ਕੀ ?
 ਏਬਨ : ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਏ... ਤੁਸੀਂ ਇਥੋਂ ਚਲੇ ਜਾਓ ਤਾਂ ਮੇਰੀ
 ਮਾਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵੰਡੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਚ ਸਕਦੀ ਏ।
 ਸਾਇਮਨ : ਪਰ ਅਸੀਂ ਕਿਥੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ?
 ਏਬਨ : ਕਿਉਂ ? ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਹੀ ਚਲੇ ਜਾਓ।
 ਪੀਟਰ : ਉਹਦੇ ਲਈ ਪੈਸੇ ਚਾਹੀਦੇ ਨੇ... ਜਹਾਜ਼ ਲਈ ਕਿਰਾਇਆ
 ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
 ਏਬਨ : ਲੈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਰਾਇਆ ਦੇਂਦਾ ਹਾਂ।
 ਸਾਇਮਨ : ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਇਥੇ ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਦਾ ਸੂਰਜ ਨਹੀਂ ਚੜ੍ਹਨ ਦੇਵਾਂਗੇ... ਪਰ
 ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਪੈਸੇ ਕਿਥੇ ਨੇ ?
 ਏਬਨ : ਇਸ ਦਾ ਬੰਦੋਬਸਤ ਮੈਂ ਕਰ ਦੇਵਾਂਗਾ... ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਤੁਹਾਨੂੰ

ਵਾਅਦਾ ਕਰਨਾ ਪਏਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਥੋਂ ਚਲੇ ਜਾਓਗੇ ਅਤੇ ਇਸ
ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਰੱਖੋਗੇ।

ਪੀਟਰ : ਤੂੰ ਬੁਝਾਰਤਾਂ ਨਾ ਪਾ... ਦੱਸ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਖਜ਼ਾਨਾ ਕਿਥੇ ਏ ?

ਏਬਨ : ਬੁੱਢਾ ਇਕ ਥਾਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਥਾਂ ਪਤਾ
ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੀ ਹੈ।

ਸਾਇਮਨ : ਤੂੰ ਸੱਚ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਏਂ ?

ਏਬਨ : ਝੂਠ ਕਹਿਣ ਦੀ ਮੈਨੂੰ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਹਰ ਇਕ ਚੀਜ਼ ਜਿਸ 'ਤੇ ਬੁੱਢਾ
ਆਪਣਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸਮਝਦਾ ਏ - ਉਹ ਮੇਰੀ ਏ... ਇਹ ਜ਼ਮੀਨ...
ਇਹ ਪਸ਼ੂ... ਇਹ ਪੈਸਾ... ..

ਸਾਇਮਨ : ਤੇ ਮਿਨੀ ਵੀ ?

ਏਬਨ : ਹਾਂ... ਮੈਨੂੰ ਤਸੱਲੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੇਰੀ ਚੁੰਗਲ ਵਿਚ ਹੈ।

ਪੀਟਰ : ਔਰਤ ਆਪਣੇ ਹਾਣ ਤੋਂ ਛੋਟੇ ਨੂੰ ਹੀ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਿਚ ਫਥਰ
ਸਮਝਦੀ ਏ... ਖੈਰ ਇਹ ਤੇਰਾ ਮਾਮਲਾ ਏ... .. ਅਸੀਂ ਤੇਰੀ ਦੂਜੀ
ਗੱਲ ਵਿਚ ਬਹੁਤੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰਖਦੇ ਹਾਂ... ਤੂੰ ਸਾਨੂੰ ਇਥੋਂ ਜਾਣ
ਲਈ ਕਿੰਨਾ ਦੇ ਸਕੇਂਗਾ ?

ਏਬਨ : ਇਕ ਹਜ਼ਾਰ ਸੌਖੀ ਤਰ੍ਹਾਂ... ਤੇ ਲੋੜ ਦੱਸਣ ਤੇ ਬਹੁਤਾ ਵੀ...

ਪੀਟਰ : ਕੀ ਕਿਹਾ, ਤੂੰ ਹਜ਼ਾਰ ਸੌਖੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਕੇਂਗਾ ?

ਏਬਨ : ਤੇ ਲੋੜ ਪੈਣ 'ਤੇ ਬਹੁਤਾ ਵੀ...

ਸਾਇਮਨ : ਜੀ ਓਏ ਪਠਿਆ... ਤੇਰੀ ਉਮਰ ਲੰਬੀ ਹੋਏ।

ਪਟਰ : ਤੇ ਅਸੀਂ ਫੇਰ ਚਾਲੇ ਪਾਣ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰੀਏ...

ਏਬਨ : ਹਾਂ...ਤੁਹਾਡੇ ਤਿਆਰ ਹੋਣ 'ਤੇ ਰਕਮ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਏਗੀ...
ਪਰ ਸ਼ਰਤ... ..

ਪੀਟਰ : ਤੇਰੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਮਨਜ਼ੂਰ.. ਲਿਆ ਅਸ਼ਟਾਮ ਲਿਆ...

ਏਬਨ : ਅਸ਼ਟਾਮ ਮੈਂ ਕਦੇ ਦਾ ਤਿਆਰ ਕਰਵਾਇਆ ਏ... ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ
ਦਸਖਤ ਕਰਨੇ ਨੇ।

ਸਾਇਮਨ : ਕਦੇ ਦਾ ? ਕੀ ਤੈਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਪਤਾ ਸੀ ?

ਏਬਨ : ਹਾਂ... ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਮੈਂ ਕਦੇ ਦਾ
ਸੋਚਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਵੇਲੇ ਦਫਾ
ਕਰਨਾ ਹੀ ਪਵੇਗਾ।

ਸਾਇਮਨ : ਤੇ ਅਸੀਂ ਦਫਾ ਹੋਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ...ਅਜੇ ਤੇ ਹੁਣ ਹੀ...

(ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਨੱਚਦੇ ਹਨ।)

ਏਬਨ : ਪਰ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਨਵੀਂ ਮਾਂ ਦੇ ਦੀਦਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ ?

ਪੀਟਰ : ਓ ਯਾਰਾ ਤੂੰ ਕਰੀਂ.. ਅਤੇ ਰਜਕੇ ਕਰੀਂ.. ਪਰ ਭੁੱਲੀਂ ਨਾਂ ਉਹ ਤੇਰੀ
ਮਾਂ ਹੋਏਗੀ.. ਨਹੀਂ ਸਾਡੇ ਪਿਓ ਦੀ ਵਹੁਟੀ.. ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਗੀਤ ਏ...

(ਹਸਦਾ ਹੈ ਤੇ ਗਾਉਂਦਾ ਹੈ।)

ਬੁੱਢਾ ਸਾਡਾ ਪਿਓ
ਵਹੁਟੀ ਉਹਦੀ ਨਿਕੀ ਜਹੀ
ਬੁੱਢਾ ਦੁਆਲੇ ਇਓ ਨਚੇ
ਜਿਵੇਂ ਘੋੜੀ ਦੁਆਲੇ ਵਛੇਰਾ।

ਸਾਇਮਨ : ਨਹੀਂ ਨਹੀਂ ਜਿਵੇਂ ਵਛੇਰੀ ਦੁਆਲੇ ਘੋੜਾ। (ਹਸਦੇ ਹਨ।)

(ਹੌਲੇ ਹੌਲੇ ਫੇਡ ਆਊਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।)

(ਤੇ ਫੇਰ ਰੋਸ਼ਨੀ)

ਏਬਨ : (ਆਉਂਦਾ ਹੋਇਆ) ਹਾਂ ਤੇ ਫੇਰ ਤੁਸੀਂ ਦਸਖਤ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ?

ਪੀਟਰ : ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਦਸਖਤ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਨੇ... ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹਨਾਂ
ਸਿੱਕਿਆਂ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਾ, ਜਿਹੜਾ ਬੁੱਢਾ ਇਕ-ਇਕ ਕਰਕੇ
ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਏ।

ਸਾਇਮਨ : ਸਿੱਕੇ ਜਿਹੜੇ ਸਾਨੂੰ ਦੂਰ ਪੱਛਮ ਵਿਚ ਲੈ ਜਾਣਗੇ।

ਪੀਟਰ : ਜਿਥੇ ਸੋਨਾਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਖਿਲਰਿਆ ਹੋਇਆ ਏ।

ਏਬਨ : (ਇਕ ਥੈਲਾ ਕੱਢਦੇ ਹੋਏ) ਇਹ ਰਿਹਾ ਇਕ ਹਜ਼ਾਰ...(ਸਿੱਕਿਆਂ
ਨੂੰ ਲਾਲਚੀ ਔਖਾਂ ਨਾਲ ਦੇਖਦੇ ਹਨ)

ਸਾਇਮਨ : ਤੇ ਇਹ ਰਹੇ ਤੇਰੇ ਕਾਗਜ਼...

(ਸਿੱਕਿਆਂ ਨੂੰ ਲਾਲਚੀਆਂ ਵਾਂਗ ਸਮੇਟਦੇ ਨੇ।)

ਏਬਨ : ਤੇ ਫੇਰ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਪਾਸੇ ਵੱਲ ਕਦੀ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ...

ਪੀਟਰ : ਭਾਵੇਂ ਰੱਬ ਵੀ ਬੁਲਾਵੇ ਤਾਂ ਵੀ ਨਹੀਂ।

ਏਬਨ : ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਦੀ ਸਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਮੇਰੀ ਹੋਵੇਗੀ... ਸਾਰੀ ਦੀ ਸਾਰੀ...
ਉਹਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ...

ਸਾਇਮਨ : ਹਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਏਗਾ... ਤੇ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਚਲਣ ਲਈ ਤਿਆਰ
ਹਾਂ...

ਏਬਨ : ਜਾਂਦੀ ਵਾਰ ਅਸੀਂ ਇਕੱਠੇ ਇਕ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਖਾਵਾਂਗੇ।

ਸਾਇਮਨ : ਹਾਂ ਤੂੰ ਸਾਡਾ ਭਰਾ ਏਂ।

ਪੀਟਰ : ਤੇਰੀਆਂ ਰਗਾਂ ਵਿਚ ਉਹੀ ਖੂਨ ਏ, ਜੋ ਸਾਡੀਆਂ ਰਗਾਂ ਵਿਚ ਏ।

ਏਬਨ : ਲਾਅਨਤ ਪਵੇ ਬੁੱਢੇ 'ਤੇ (ਜਾਂਦਾ ਹੈ।)

ਸਾਇਮਨ : ਇਹ ਬੁੱਢੇ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦਾ ਏ।

ਪੀਟਰ : ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਬੁੱਢੇ ਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।
 ਸਾਇਮਨ : ਤੇ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਨਫ਼ਰਤ ਤੋਂ ਆਜ਼ਾਦ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗੇ।
 ਪੀਟਰ : ਕੀ ਇਹ ਪੱਥਰ ਦੀਆਂ ਦੀਵਾਰਾਂ ਡਿੱਗ ਰਹੀਆਂ ਨੇ ?
 ਸਾਇਮਨ : ਕਿੰਨੇ ਭੱਦੇ ਨੇ ਇਹ ਪੱਥਰ...
 (ਐਬੀ ਸਟੇਜ 'ਤੇ ਇਕ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਦਾਖ਼ਲ ਹੁੰਦੀ ਏ)
 ਐਬੀ : ਕਿੰਨੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਨੇ ਇਹ ਪੱਥਰ... ਤੇ ਮੈਂ ਮੰਨ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ ਕਿ
 ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਮੇਰਾ ਏ।
 ਕੈਥੇ : (ਪਿਛੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ) ਮੇਰਾ ਨਹੀਂ - ਸਾਡਾ ਕਹੋ ਮੇਰੀ ਜਾਨ।
 (ਪੀਟਰ ਅਤੇ ਸਾਇਮਨ ਐਬੀ ਵੱਲ ਵੇਖਦੇ ਹਨ।)
 ਕੈਥੇ : ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਨਵੀਂ ਮਾਂ।
 ਸਾਇਮਨ : (ਟਿਚਕਰ ਨਾਲ) ਖ਼ੂਬ
 ਕੈਥੇ : (ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ) ਆਦਮੀ ਔਰਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ -
 ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕਿੰਨਾ ਹੀ ਬੁੱਢਾ ਹੋਵੇ।
 ਐਬੀ : ਤੇ ਆਦਮੀ ਬਿਨਾਂ ਔਰਤ... .. ?
 ਪੀਟਰ : ਇਕ ਤਾਸ਼ - ਜਿਸਨੂੰ ਹਰ ਖਿਡਾਰੀ ਫੈਂਟ ਸਕਦਾ ਏ ਤੇ ਹਰ ਖਿਡਾਰੀ
 ਵੰਡ ਸਕਦਾ ਏ।
 ਕੈਥੇ : ਤੁਸੀਂ ਇਥੇ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ? ਕੰਮ 'ਤੇ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਗਏ ?
 ਸਾਇਮਨ : ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸੁਆਗਤ ਲਈ ਇਥੇ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਾਂ।
 ਐਬੀ : ਮੈਂ ਅੰਦਰ ਜਾਵਾਂ ਤੇ ਆਪਣਾ ਘਰ ਵੇਖਾਂ...
 ਸਾਹਿਮਨ : ਆਪਣਾ ਘਰ... ਹੂੰ... ਐ ਔਰਤ ਅੰਦਰ ਏਬਨ ਏ - ਉਹਨੂੰ ਨਾਂ
 ਕਹੀਂ ਕਿ ਇਹ ਤੇਰਾ ਘਰ ਏ...
 ਐਬੀ : ਏਬਨ... ਖ਼ੂਬ, ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦਸਾਂਗੀ...
 ਕੈਥੇ : ਏਬਨ ਨੂੰ ਦਸਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ - ਏਬਨ ਲੋਲਾ ਏ - ਆਪਣੀ
 ਮਾਂ ਵਾਂਗ ਸਾਦਾ ਅਤੇ ਬੇਅਕਲ...
 ਪੀਟਰ : ਭੁਲਣਾ ਨਹੀਂ ਐ ਬਜ਼ੁਰਗ - ਕਿ ਉਹ ਉਸੇ ਲਕੜੀ ਦੀ ਛਿਲਤਰ
 ਏ, ਜਿਸ ਲਕੜੀ ਤੋਂ ਤੇਰੀ ਕਾਠੀ ਛਿਲੀ ਗਈ ਏ... ਇਨ ਬਿਨ
 ਤੇਰਾ ਅਕਸ ਏ... ਨਿਰੋਲ ਤੇਰਾ ਖ਼ੂਨ ਏ।
 (ਪਾਸੇ) ਕੁੱਤਾ ਕੁੱਤੇ ਨੂੰ ਖਾਏਗਾ...
 ਕੈਥੇ : ਪੀਟਰ ਤੂੰ ਕੀ ਬਕਵਾਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਏਂ... ਤੈਨੂੰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਕੰਮ 'ਤੇ
 ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।
 ਪੀਟਰ : (ਉਹਦੇ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਕੀਤੇ ਬਗ਼ੈਰ) ਸੋ ਇਹ ਸਾਡੀ ਨਵੀਂ ਮਾਂ ਏ।
 ਸਾਇਮਨ : ਚੰਗੀ ਲਵੇਰੀ ਏ... ਬਾਪੂ ਦੇ ਪਸ਼ੂਖਾਨੇ ਵਿਚ ਇਕ ਹੋਰ ਵਾਧਾ...

ਪੀਟਰ : ਛੜਾਂ ਮਾਰਨ ਵਾਲੀ ਲਵੇਰੀ ਦਾ ਵਾਧਾ...

ਕੈਥੇ : (ਆਪੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋ ਕੇ) ਇਹ ਕੀ ਬਕਵਾਸ ਏ... ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਪੀਤੀ ਹੋਈ ਏ ?

ਪੀਟਰ : ਹਾਂ ਪੀਤੀ ਹੋਈ ਏ, ਸੁਣ ਏ ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ... ਭਾਵੇਂ ਤੂੰ ਸਾਡਾ ਪਿਓ ਏਂ.. ਪਰ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਤੇਰੀ ਧੌਸ ਥੱਲੇ ਨਹੀਂ... ਅਸੀਂ ਆਜ਼ਾਦ ਹਾਂ... ਆਜ਼ਾਦ - ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੰਛੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਸਾਇਮਨ : ਤੇ ਅਸੀਂ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਚਲੇ ਹਾਂ।

ਪੀਟਰ : ਇਥੋਂ ਦੇ ਕਬਰਸਤਾਨ ਨੂੰ ਹੁਣ ਤੂੰ ਇਕੱਲਾ ਸਾਂਭ।

ਸਾਇਮਨ : ਤੇ ਇਸ ਆਪਣੀ ਲਗਦੀ ਨਾਲ ਖੂਬ ਮੌਜਾਂ ਮਾਣ - ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਸਾਡੀ ਮਾਂ...

ਪੀਟਰ : ਸਾਡੇ ਬੁੱਢੇ ਪਿਓ ਦੀ ਵਹੁਟੀ...(ਨਚਦੇ ਹੋਏ) ਲਾ... ..ਰਾ... ..ਲਾ

ਕੈਥੇ : ਤੁਸੀਂ ਪਾਗਲ ਹੋ ਗਏ ਹੋ... ਸੋਨਾ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਮਾਗ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ ਏ...

ਪੀਟਰ : ਤੇਰੇ ਦਿਮਾਗ 'ਤੇ ਇਕ ਔਰਤ ਚੜ੍ਹ ਗਈ ਏ... ਐ ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ... ਤੇ ਤੂੰ ਹੁਣ ਭੁੱਲ ਜਾ ਕਿ ਤੂੰ ਸਾਡਾ ਪਿਓ ਏਂ...

ਸਾਇਮਨ : ਤੇ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਚਲੇ ਹਾਂ... ਤੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆਵਾਂਗੇ - ਜਦੋਂ ਤੂੰ ਕਬਰ ਵਿਚ ਆਰਾਮ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਂਗਾ...
ਹਾਂ... ਹਾਂ... ਬੁੱਢਾ ਸਾਡਾ ਪਿਓ
ਵਹੁਟੀ ਉਹਦੀ ਨਿਕੀ ਜਹੀ
ਬੁੱਢਾ ਦੁਆਲੇ ਇਓ ਨਚੇ
ਜਿਵੇਂ ਘੋੜੀ ਦੁਆਲੇ ਵਢੇਰਾ
ਨਹੀਂ ਨਹੀਂ ਜਿਵੇਂ ਵਢੇਰੀ ਦੁਆਲੇ ਘੋੜਾ...

ਕੈਥੇ : (ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਉਬਲਦੇ ਹੋਏ) ਦਫਾ ਹੋ ਜਾਓ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਟੁੱਕੜੇ ਕਰ ਦੇਵਾਂਗਾ...

ਸਾਇਮਨ : ਟੁੱਕੜੇ ਤੇ ਤੇਰੇ ਉਹ ਕਰੇਗੀ ਬੁੱਢਿਆ, ਜਿਸਨੂੰ ਘੇਰ ਕੇ ਲਿਆਇਆ ਏ...

ਪੀਟਰ : (ਜਾਂਦੇ ਹੋਏ) ਬੁੱਢੇ ਦਾ ਮਾਸ ਚੁੰਡ ਚੁੰਡ ਕੇ ਖਾਏਗੀ ਉਹ...

ਸਾਇਮਨ : ਹਾਂ ਤੇ ਉਸ ਪੈਸੇ ਲਈ ਸ਼ੁਕਰੀਆ, ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਸਾਡੇ ਲਈ ਜੋੜਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤੇ ਜਿਹੜਾ ਸਾਨੂੰ ਹੁਣ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਦੀ ਸੈਰ ਕਰਵਾਏਗਾ...

ਕੈਥੇ : ਚਲੇ ਜਾਓ ਕੁੱਤਿਓ ਇਥੋਂ...

ਪੀਟਰ : ਹਾਂ ਪਰ ਭੁੱਲੀ ਨਾ... ਤੂੰ ਕੁੱਤਿਆਂ ਦਾ ਪਿਓ ਏਂ...

(ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਨੇ)

ਕੈਬੇ : ਚਲੇ ਗਏ ? ਪਰ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਹਿੰਮਤ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਈ ? ਕਿਹੜੇ ਪੈਸੇ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ? ਮੇਰੇ ਪਿਛੋਂ ਕਿਧਰੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਸ਼ੂ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਵੇਚ ਦਿੱਤੇ ? ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਖਿਆਲ ਹੋਣਾ ਏ ਕਿ ਮੈਂ ਮਰ ਗਿਆ ਹਾਂ... ਪਰ ਮੈਂ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਦਸਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਕੇ ਮਰਾਂਗਾ... ਮੈਂ ਜਾਕੇ ਦੇਖਾਂ ਕਿ ਕੀ ਚੀਜ਼ ਉਹ ਕਿਥੇ ਲਾ ਗਏ ਨੇ...

(ਜਾਂਦਾ ਹੈ)

(ਖਿੜਕੀ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ 'ਚ ਐਬੀ ਦਿਸਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਧਰੋਂ ਕਿਚਨ ਵਿਚੋਂ ਏਬਨ ਇਕ ਟਰੇ ਚੁੱਕੀ ਖਾਣੇ ਦੀ ਮੇਜ਼ ਵੱਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ - ਇਧਰ ਉਧਰ ਦੇਖਦੀ ਹੈ ਤੇ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ....)

ਏਬਨ : ਤੇ ਉਹ ਪਹਿਲੇ ਹੀ ਚਲੇ ਗਏ...

(ਐਬੀ ਬੂਹੇ ਵਿਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਦੀ ਏ। ਏਬਨ ਉਹਦੇ ਵੱਲ ਸੁਆਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਨਾਲ ਵੇਖਦਾ ਹੈ... ਦੋਨਾਂ ਦੀ ਅੱਖਾਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ... ਐਬੀ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿਚ ਏਬਨ ਦੇ ਜੁਆਨ ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਸੁਹਪਣਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਸੰਸਾ ਹੈ।)

ਐਬੀ : ਤਾਂ ਤੂੰ ਹੀ ਏਬਨ ਏ ? ਮੈਂ ਐਬੀ ਹਾਂ... ਮਤਲਬ ਤੇਰੀ ਨਵੀਂ ਮਾਂ...

ਏਬਨ : ਮਾਂ.... (ਨਫ਼ਰਤ ਨਾਲ ਬੁੱਕਦਾ ਏ)

ਐਬੀ : (ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ) ਤੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਤੇਰੇ ਬਾਰੇ ਮੈਨੂੰ ਬੜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦਸੀਆਂ ਨੇ...

ਏਬਨ : (ਨਫ਼ਰਤ ਨਾਲ) ਹੂੰ...

ਐਬੀ : ਤੂੰ ਉਸ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਗੁੱਸਾ ਨਾ ਮਨਾਈ... ਉਹ ਬੁੱਢਾ ਆਦਮੀ ਏ... (ਲੰਮਾ ਵਕਫਾ) ਮੈਂ ਵਿਖਾਵੇ ਲਈ ਵੀ ਕੋਈ ਐਸਾ ਢਾਂਗ ਨਹੀਂ ਰਚਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਜਾਹਰ ਹੋਵੇ ਕਿ ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਮਾਂ ਹਾਂ... ਤੂੰ ਇਤਨਾਂ ਤਕੜਾ ਅਤੇ ਸੋਹਣਾ ਜਵਾਨ ਏ ਕਿ ਤੈਨੂੰ ਪੁੱਤਰ ਕਹਿਣਾ ਮੈਂ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੀ... ਆ ਅਸੀਂ ਇਕ ਦੂਸਰੇ ਦੇ ਦੋਸਤ ਬਣੀਏ... ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਸੁਖਾਲਾ ਬਣਾ ਸਕਾਂਗੇ...(ਏਬਨ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ) ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਏ ਕਿ ਤੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਇਥੇ ਸੌਖੀ ਨਹੀਂ... ਬੁੱਢਾ ਤੈਨੂੰ ਤੰਗ ਕਰਦਾ ਏ... ਪਰ ਜੇ ਮੈਂ ਚਾਹਵਾਂ ਤਾਂ ਉਹ ਤੈਨੂੰ ਤੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ.. ਇਹ ਨਾਂ ਭੁੱਲੀਂ.. ਕਿ ਉਹ ਹੁਣ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੇਰੇ ਵੱਸ ਵਿਚ ਏ...

ਏਬਨ : (ਨਫ਼ਰਤ ਨਾਲ) ਰੱਬ ਦੀ ਮਾਰ ਪਵੇ ਤੁਹਾਡੇ ਦੋਹਾਂ 'ਤੇ.. ਨਰਕਾ ਵਿਚ ਵਾਸਾ ਹੋਵੇ ਤੁਹਾਡਾ...

ਐਬੀ : (ਬੜੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਾਲ਼ਾਂ ਕੱਢਣ ਨਾਲ ਜੇ ਤੇਰੇ

ਦਿਲ ਨੂੰ ਤਸਕੀਨ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕੱਢ ਲੈ... ਮੈਨੂੰ ਤੇਰੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਗੁੱਸਾ ਨਹੀਂ ਆਏਗਾ ਮੈਂ ਵੀ ਬਿਲਕੁਲ ਤੇਰੇ ਵਾਂਗ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਾਂ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਅਜਨਬੀ ਔਰਤ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਮੇਰੇ ਪਿਓ ਕੋਲ ਲੈਣ ਆ ਜਾਏ... (ਵਕਫਾ) ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੈਂ ਨਾਂ? ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮਾਂ ਦਾ ਪਿਆਰ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਮੇਰੇ ਹੋਸ਼ ਸੰਭਾਲਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਰ ਗਈ ਸੀ... ਮੈਨੂੰ ਉਹਦਾ ਕੁਝ ਵੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ... ਪਰ ਏਬਨ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤੀ ਦੇਰ ਨਹੀਂ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰ ਸਕੇਂਗਾ... ਮੈਂ ਇਸ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਚੰਗੀ ਹਾਂ... ਤੇ ਤੇਰੇ ਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿਚ ਇਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਾਂਝ ਹੈ... ਇਸ ਸਾਂਝ ਦੀ ਝਲਕ ਮੈਨੂੰ ਤੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿਚੋਂ ਦਿਸੀ ਹੈ... ਮੈਂ ਵੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਦੇਖੇ ਨੇ... ਯਤੀਮ ਕੁੜੀ... ਜਿਸਦਾ ਕੋਈ ਘਰ ਨਹੀਂ... ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਘਰ ਦਾ ਗੰਦ ਮੈਂ ਹੁੰਦੀ ਰਹੀ... ਜਵਾਨ ਹੋਈ ਤਾਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਘਰ ਬਣਾ ਸਕਾਂਗੀ... ਇਸ ਲਾਲਸਾ ਵਿਚ ਮੈਂ ਇਕ ਵਾਰੀ ਧੋਖਾ ਵੀ ਖਾਧਾ ਤੇ ਆਪਣੇ ਪੇਟ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦਾ ਗੰਦ ਸਾਂਭਿਆ... ਹਾਂ, ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੇ ਹਾਲੇ ਤੱਕ ਮੈਨੂੰ ਗੰਦ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਹੈ... ਤੇ ਫਿਰ ਇਹ ਤੇਰਾ ਬੁੱਢਾ ਬਜ਼ੁਰਗ...

ਏਬਨ : ਗਾਹਕ ਬਣਕੇ ਆਇਆ ਤੇ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤ ਤੈਨੂੰ ਦੇ ਕੇ ਇਥੇ ਲੈ ਆਇਆ...

ਐਬੀ : ਹਾਂ ਮੈਂ ਵਿਕ ਗਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਘਰ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ। ਘਰ... ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਕਹਿ ਸਕਾਂ... ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ।

ਏਬਨ : ਜਿਹੜੇ ਘਰ ਲਈ ਤੂੰ ਵਿਕ ਕੇ ਆਈਂ ਏਂ ਉਹ ਇਸ ਬੁੱਢੇ ਦਾ ਨਹੀਂ... ਉਹ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਦਾ ਸੀ ਤੇ ਹੁਣ ਮੇਰਾ ਹੈ...

ਐਬੀ : ਤੇਰਾ ? ਖੈਰ ਸਮਾਂ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਅੱਗੇ ਕੀ ਕੀ ਰੰਗ ਵਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ... ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮੇਂ ਨਾਲ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਾ ਰਹੇ ਕਿ ਇਹ ਘਰ ਤੇਰਾ ਹੀ ਰਹੇ ਪਰ.. ਫਿਲਹਾਲ ਇਹ ਘਰ ਮੇਰਾ ਹੈ... ਤੇ ਇਹ ਗੱਲ ਭੁੱਲੀ ਨਾ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜਵਾਨੀ ਨੂੰ ਇਕ ਬੁੱਢੇ ਦੇ ਪਲੇ ਬਗੈਰ ਮਤਲਬ ਦੇ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ...

ਏਬਨ : ਜੇ ਇਹ ਗੱਲ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਦੱਸ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ...

ਐਬੀ : ਮੈਂ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਇਹੀ ਕਹਾਂਗੀ ਕਿ ਤੂੰ ਝੂਠ ਬੋਲ ਰਿਹੈ.. ਉਹ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਇਤਬਾਰ ਕਰੇਗਾ - ਉਹਦੇ ਠੰਡੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਅਗ ਦੀ ਭੁੱਖ ਦੇ ਤੇ ਇਹ ਭੁੱਖ ਮੈਂ ਹੀ ਉਹਦੀ ਪੂਰੀ ਕਰ ਸਕਨੀ ਆਂ।

ਏਬਨ : ਤੂੰ ਬੜੀ ਚੰਡਾਲ ਔਰਤ ਏਂ...

ਐਬੀ : ਕੁਝ ਵੀ ਕਹਿ ਲੈ... ਪਰ ਇਹ ਸਾਫ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰਾ ਘਰ ਏ -
ਉਹ ਉਤਲਾ ਸੋਣ ਕਮਰਾ ਮੇਰਾ ਏ... ਉਸ ਵਿਚ ਵਿਛੀ ਹੋਈ ਸੇਜ
ਮੇਰੀ ਏ... ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਜਾਂ ਉਹ ਗੱਲ ਦੱਸਣ ਵਿਚ ਕੋਈ ਲੁਕਾ ਨਹੀਂ
ਕਿ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਜਿੰਨੀਆਂ ਵੀ ਸੇਜਾਂ ਮੈਂ ਮਾਣੀਆਂ ਨੇ... ਉਹ
ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਸਨ... ਮੈਂ ਉਹ ਚੋਰੀ ਮਾਣੀਆਂ ਨੇ...
ਕਿਸੇ ਦਾ ਹੱਕ ਖੋਹ ਕੇ ਮਾਣੀਆਂ ਨੇ... ਮਜ਼ਬੂਰੀ ਹੇਠਾਂ ਮਾਣੀਆਂ
ਨੇ... ਪਰ ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਤੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝੇਂਗਾ -
ਔਰਤ ਲਈ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੀ ਕੀ ਕੀਮਤ ਹੁੰਦੀ ਏ... ਆਪਣੀ ਸੇਜ
ਲਈ ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਤੜਫਦੀ ਏ ?

ਏਬਨ : (ਕੁਝ ਦੇਰ ਤੱਕ ਤਾਂ ਚੁੱਪ ਰਿਹਾ, ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਚੰਭਿਆ ਗਿਆ
ਹੋਏ) ਨਹੀਂ ਨਹੀਂ ਇਹ ਸਭ ਝੂਠ ਏ... ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਨਫਰਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ,
ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਨਫਰਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

(ਕਹਿੰਦੇ ਕਹਿੰਦੇ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।)

ਐਬੀ : ਤੇਰੀ ਇਸ ਨਫਰਤ ਨੂੰ ਮੈਂ ਪਿਆਰ ਵਿਚ ਬਦਲ ਲਵਾਂਗੀ ਏਬਨ...
ਇਸ ਉਜਾੜ ਵਿਚ ਮੈਨੂੰ ਤੇਰੀ ਲੋੜ ਏ ਤੇ ਤੈਨੂੰ ਮੇਰੀ...

(ਮੇਜ਼ ਤੋਂ ਪਲੇਟ ਆਦਿਕ ਚੁੱਕਦੇ ਹੋਏ ਜਾਂਦੀ ਏ।)

(ਪਰਦਾ ਹੌਲੇ ਹੌਲੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।)

ਭਾਗਦੂਜਾ

(ਪਰਦਾ ਖੁਲਣ 'ਤੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਵਾਲਾ ਹੀ ਸੈਟ ਹੈ - ਇਕ
ਝੂਟੇ ਲੈਣ ਵਾਲੀ ਅਰਾਮ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਐਬੀ ਬੈਠੀ ਹੈ,
ਉਹਦੀਆਂ ਹਰਕਤਾਂ ਵਿਚ ਅਕੇਵਾਂ ਜਿਹਾ ਰੂਪਮਾਨ ਹੈ।
ਏਬਨ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿਚ ਦੀ ਖਿੜਕੀ ਵਿਚੋਂ ਸਿਰ ਕੱਢਦਾ
ਹੈ ਅਤੇ ਇਧਰ ਉਧਰ ਦੇਖਕੇ ਇਹ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਾਉਂਦਾ
ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਹੜੇ ਵਿਚ ਕੌਣ ਕੌਣ ਹੈ, ਐਬੀ ਉਸ ਵੱਲ
ਵੇਖਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਮਿਲਦੀਆਂ
ਹਨ, ਏਬਨ ਨਫਰਤ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਨਾਲ ਬਾਰੀ ਬੰਦ ਕਰ
ਦੇਂਦਾ ਹੈ। ਐਬੀ ਫਿਰ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਝੂਟੇ ਲੈਣਾ ਸ਼ੁਰੂ
ਕਰ ਦੇਂਦੀ ਹੈ, ਥੋੜੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਏਬਨ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿਚੋਂ
ਬਾਹਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ।
ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਤੋਂ ਵੱਖ ਉਹਦੇ ਕਪੜੇ ਹੋਰ ਹਨ - ਉਹ ਜਦੋਂ

ਐਬੀ ਕੋਲੋਂ ਲੰਘਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਟਿਚਕਰ ਨਾਲ...)

ਐਬੀ : ਆਹ ਹਾ, ਅੱਜ ਤਾਂ ਖੂਬ ਫਬ ਨਿਕਲੀ ਏ...

ਏਬਨ : ਤੈਨੂੰ ਇਸ ਨਾਲ ਕੀ ?

ਐਬੀ : ਨਹੀਂ ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਏ, ਕਿਸਨੂੰ ਕਤਲ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਏ...
ਮੇਰੀ ਜਾਨ... ..

ਏਬਨ : ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਬਚਾਅ ਦਾ ਫਿਕਰ ਕਰ...

ਐਬੀ : ਤੇਰੇ ਹੱਥੋਂ ਮੌਤ ਆਏ ਜ਼ਾਲਮ ਤਾਂ ਹੋਰ ਕੀ ਚਾਹੀਦਾ ਏ ?

ਏਬਨ : ਇਸ ਦੀ ਹਾਲੇ ਤੈਨੂੰ ਉਡੀਕ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ...

ਐਬੀ : ਦੇਖ ਏਬਨ - ਜਿੱਦ ਨਾ ਕਰ - ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਏ ਤੇਰਾ ਦਿਲ ਕੀ ਏ ?
ਤੂੰ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਸੱਚ ਤੋਂ ਮੂੰਹ ਨਹੀਂ ਮੋੜ ਸਕਦਾ - ਅਸਲ ਵਿਚ
ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਸੱਚ ਤੋਂ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ... ਤੂੰ ਇਸ ਸਭ
ਵਿਰੁੱਧ ਖਲੋਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਏਂ, ਪਰ ਵੇਖ ਲਈ ਮੂੰਹ
ਦੇ ਭਾਰ ਹੋਕੇ ਡਿੱਗੇਗਾ... ਤੇਰੇ ਸੀਨੇ ਵਿਚ ਇਕ ਅੱਗਨੀ ਏ - ਮੇਰੇ
ਸੀਨੇ ਵਿਚ ਵੀ ਇਕ ਅੱਗਨੀ ਏ, ਸਾਡੇ ਹੋਠ ਪਿਆਸੇ ਨੇ... ਇਸ
ਪਿਆਸ ਤੋਂ ਤੂੰ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ... ਇਹ ਨਾ ਭੁੱਲੀ
ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਵੱਲ ਦੋਸਤੀ ਦਾ ਹੱਥ ਵਧਾਇਆ ਸੀ...

ਏਬਨ : ਕਾਸ਼ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਬਜ਼ੁਰਗ ਆਪ ਸੁਣ ਲਵੇ ਜੋ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਕਹਿ
ਰਹੀ ਏਂ ਤਾਂ ਉਹ ਤੇਰੇ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਲੈ ਲਏ।... .. ਪਰ ਤੂੰ ਤਾਂ ਇਕ
ਜਾਦੂਗਰਨੀ ਏਂ... ਨਿਰ ਮੋਹ ਜਾਦੂਗਰਨੀ... ਆਪਣੇ ਜਾਦੂ ਥਲੇ
ਉਹਨੂੰ ਤੜਫਦਿਆਂ ਵੇਖ ਕੇ ਤੈਨੂੰ ਤਸਕੀਨ ਮਿਲਦੀ ਏ... ਪਤਾ
ਨਹੀਂ ਉਹ ਕਿਉਂ ਜਿੱਦੀ ਹੁੰਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ... ਅਜਬ ਗੱਲ ਏ ਕਿ
ਉਹ ਆਦਮੀ ਜਿਹਦੇ ਦਬਕੇ ਤੋਂ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਲੋਕ, ਉਹਦੇ
ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਥਰ ਥਰ ਕੰਬਦੇ ਸਨ, ਇਕ ਔਰਤ ਦੇ ਜਾਦੂ ਹੇਠ
ਲੇਲਾ ਬਣ ਗਿਆ ਏ...

ਐਬੀ : ਤੇਰੇ ਲਈ ਤਾਂ ਇਹ ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਏ ਨਾਂ... ਹੁਣ ਤੈਨੂੰ ਉਹਦੀਆਂ
ਝਿੜਕਾਂ ਨਹੀਂ ਸਹਿਣੀਆਂ ਪੈਂਦੀਆਂ...

ਏਬਨ : ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ... ਮੈਂ ਉਹਨੂੰ ਨਫਰਤ
ਕਰਦਾ ਹਾਂ - ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਨਫਰਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ... ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਦੀ
ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇਵਾਂਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ, ਮੇਰੀ
ਮਾਂ ਦਾ ਘਰ ਹੜਪ ਕਰ ਸਕੋ - ਇਹ ਮੇਰੇ ਨੇ ਤੇ ਮੈਂ ਮਰਦੇ ਦਮ ਤੱਕ
ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਚੁੰਗਲ ਤੋਂ ਬਚਾਵਾਂਗਾ...

ਐਬੀ : (ਬੜੇ ਅੰਦਾਜ਼ ਨਾਲ) ਏਬਨ-

ਏਬਨ : ਮੈਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇ...
 ਐਬੀ : (ਜ਼ਰਾ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ) ਏਬਨ..
 ਏਬਨ : ਕੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤੈਨੂੰ ?
 ਐਬੀ : ਕਿਧਰ ਜਾ ਰਿਹਾ ਏਂ ਤੂੰ ?
 ਏਬਨ : ਸੜਕ ਵੱਲ ਘੁੰਮਣ..
 ਐਬੀ : ਪਿੰਡ ਵੱਲ ?
 ਏਬਨ : ਸ਼ਾਇਦ..
 ਐਬੀ : ਮੇਰਾ ਖਿਆਲ ਏ ਮਿਨੀ ਨੂੰ ਮਿਲਣ.... ..
 ਏਬਨ : ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ..
 ਐਬੀ : ਏਬਨ- ਉਸ ਵਿਚ ਤੈਨੂੰ ਕੀ ਦਿਸਦਾ ਏ ?
 ਏਬਨ : ਤੂੰ ਹੁਣੇ ਹੀ ਕਿਹਾ ਸੀ ਮੇਰੇ ਸੀਨ ਵਿਚ ਇਕ ਅੱਗਨੀ ਏ... ਮੇਰੇ ਹੋਠ
 ਪਿਆਸੇ ਨੇ... ਬਸ ਪਿਆਸ ਬੁਝਾਣ.. ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਇਸ ਸੱਚ ਤੋਂ
 ਕੌਣ ਨਾਂਹ ਕਰ ਸਕਦਾ ਏ...
 ਐਬੀ : ਹੂੰ - ਬੁੱਢੀ ਤਾਂ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸ਼ਰਾਬੀਆਂ ਦੀ ਰਨ-ਲੋਫਰਾਂ ਦੀ...
 ਏਬਨ : ਤੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਉਹ ਚੰਗੀ ਏ - ਕਿਉਂਕਿ ਜੋ ਕੁਝ ਉਹ ਕਰਦੀ ਏ ਕਿਸੇ
 ਪਰਦੇ ਥੱਲੇ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਉਹਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਤੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤੀ ਸੱਚ
 ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੈ... ..
 ਐਬੀ : (ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ) ਏਬਨ - ਤੇਰਾ ਇਹ ਹੋਸਲਾ ਕਿ ਉਹਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ
 ਮੇਰੇ ਨਾਲ...
 ਏਬਨ : ਕਮ-ਅਜ਼-ਕਮ ਉਹ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਉਹ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਖੋਹਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਜੋ
 ਮੇਰਾ ਏ...
 ਐਬੀ : ਤੇਰਾ - ਮਤਲਬ ਕਿ ਇਹ ਫਾਰਮ ?
 ਏਬਨ : ਹਾਂ... ਇਹ ਫਾਰਮ, ਇਹ ਜ਼ਮੀਨ, ਇਹ ਘਰ ਜਿਸਦੇ ਵਾਸਤੇ ਤੂੰ ਆਪਣੇ
 ਆਪ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ... ਇਹ ਜੋ ਮੇਰੇ ਨੇ - ਜੋ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਦੇ ਸਨ...
 ਐਬੀ : ਤੇਰੇ ਨੇ - ਕਿ ਤੇਰੀ ਮਾਂ ਦੇ ਸਨ - ਪਰ ਹੁਣ ਤੇਰੇ ਜੀਂਦੇ ਜੀ ਇਹ ਤੇਰੇ
 ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ... ਇਹ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਸ਼ੁੱਕੀ ਹੋਈ ਘਾਹ ਦੀ ਪੱਤੀ
 ਵੀ ਕਦੀ ਤੇਰੀ ਮਲਕੀਅਤ ਨਹੀਂ ਹੋਏਗੀ... (ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ) ਕਮੀਨੇ ਮੈਨੂੰ
 ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਨਫਰਤ ਏ... .. ਤੇਰੀ ਸ਼ਕਲ ਨਾਲ ਨਫਰਤ ਏ... ਤੇਰੀ ਹੋਂਦ
 ਨਾਲ ਨਫਰਤ ਏ... ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਪਰਛਾਵਾਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ...
 (ਇੱਝ ਬੋਲਦੀ ਬੋਲਦੀ ਹੰਭਕੇ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੀ ਹੈ।)
 ਏਬਨ : (ਜਾਂਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ) ਮੈਨੂੰ ਤੇਰੀ ਨਫਰਤ 'ਤੇ ਤਸੱਲੀ ਏ..

(ਥੋੜੀ ਦੇਰ ਚੁੱਪ... ਕੈਬੇ ਇਕ ਪਾਸਿਉਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।)

ਕੈਬੇ : ਐਬੀ ਮੇਰੀ ਜਾਨ... ਤੇਰੇ ਤੇ ਏਬਨ ਦਰਮਿਆਨ ਕੋਈ ਝਗੜਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ ?

ਐਬੀ : ਨਹੀਂ...

ਕੈਬੇ : ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਚੇ ਉੱਚੇ ਬੋਲਣ ਦੀ ਮੈਨੂੰ ਆਵਾਜ਼ ਆ ਰਹੀ ਸੀ...

ਐਬੀ : (ਰੁੱਖੀ ਤਰ੍ਹਾਂ) ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਕੁਝ ਸੁਣ ਲਿਆ ਏ ਤੇ ਫਿਰ ਪੁੱਛਣ ਦੀ ਕੀ ਲੋੜ ਏ ?

ਕੈਬੇ : ਨਹੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਹਿ ਰਹੇ ਸੀ...

ਐਬੀ : ਕੋਈ ਐਸੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਜਿਹੜੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਜਿਸਦਾ ਜਾਨਣਾ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇ...

ਕੈਬੇ : ਏਬਨ... ਆਪਣੇ ਹੀ ਢੰਗ ਦਾ ਏ...

ਐਬੀ : ਉਹ ਇਨ ਬਿਨ ਤੁਹਾਡੇ ਵਾਂਗ ਹੈ...

ਕੈਬੇ : ਸੱਚ.. ਤੇਰਾ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਖਿਆਲ ਏ ? ਪਰ ਨਹੀਂ ਉਹ ਤੇ ਮੈਂ ਇਕੋ ਜਹੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ - ਉਹਦੇ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦਾ ਪਿਆਰ ਦਾ ਅਸਰ ਬਹੁਤਾ ਏ... ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਕਦੀ ਕਦੀ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਉਕਾ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ.. ਕਦੀ ਕਦੀ ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਉਤੇ ਬਹੁਤੀ ਹੀ ਸਖ਼ਤੀ ਕੀਤੀ ਏ...

ਐਬੀ : ਪਰ ਹੁਣ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਚਿੱਕੜ ਤੇ ਦਲਦਲ ਵਾਂਗ ਨਰਮ ਹੋ, ਉਹ ਇਹ ਆਪ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ...

ਕੈਬੇ : ਇਹ ਉਹ ਆਪ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ - ਖੈਰ ਉਹ ਸ਼ੁਕਰ ਕਰੇ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਉਹਦਾ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤਾ ਵਾਹ ਨਹੀਂ ਪੈ ਰਿਹਾ... ਮੈਂ ਜਾਣ ਬੁਝਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਆਉਣ ਦੇਂਦਾ। ਉਹਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਇਕ ਅਜਬ ਖਿੜ ਜਹੀ ਚੜ੍ਹ ਜਾਦੀ ਏ... (ਵਕਫਾ) (ਫੇਰ ਆਕਾਸ਼ ਵੱਲ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ) ਦੇਖ ਅੱਜ ਆਕਾਸ਼ ਕਿੰਨਾ ਸੋਹਣਾ ਏ...

ਐਬੀ : ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਇਹ ਕੋਈ ਸੋਹਣਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਸਦਾ...

ਕੈਬੇ : ਇਝ ਲਗਦਾ ਏ ਕਿ ਉਥੇ ਵੀ ਖੇਤਾਂ ਤੇ ਭਰ ਜੁਆਨੀ ਆਈ ਹੋਈ ਏ...

ਐਬੀ : (ਟਿਚਕਰੀ ਨਾਲ) ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਖਿਆਲ ਏ - ਕਿ ਉਥੇ ਵੀ ਤੁਹਾਡਾ ਫਾਰਮ ਹੋਵੇ...

ਕੈਬੇ : ਹਾਂ, ਜੇਕਰ ਉਥੇ ਕੋਈ ਆਪਣੀ ਥਾਂ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਮਾੜੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ - ਹੁਣ ਮੈਂ ਬੁੱਢਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹਾਂ - ਐਬੀ - ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਮੈਨੂੰ ਘਰ ਦਾ ਅੰਦਰ ਕਿਉਂ ਬੜਾ ਰੁੱਖਾ ਰੁੱਖਾ ਅਤੇ ਠੰਡਾ ਲਗਦਾ ਏ - ਭਾਵੇਂ ਬਾਹਰ

ਕਿੰਨੀ ਗਰਮੀ ਹੋਏ... ਕੀ ਇਹ ਗੱਲ ਤੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ ਏ ਐਬੀ ?

ਐਬੀ : ਨਹੀਂ...

ਕੈਬੇ : ਉਥੇ ਡੰਗਰਾਂ ਦੇ ਵਿਹੜੇ ਸਭ ਕੁਝ ਕਿੰਨਾ ਨਿੱਘਾ ਏ - ਗਾਈਆਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿਚ ਕਿੰਨਾ ਨਿੱਘ ਏ - ਬੜੀਆਂ ਅਜਬ ਨੇ ਉਹ ਵਿਚਾਰੀਆਂ...

ਐਬੀ : ਤੁਹਾਡੇ ਵਾਂਗ ਅਜਬ...

ਕੈਬੇ : ਨਹੀਂ ਏਬਨ ਵਾਂਗ... ਏਬਨ ਮੈਨੂੰ ਕਦੀ ਕਦੀ ਚੰਗਾ ਲਗਣ ਲਗ ਪੈਂਦਾ ਏ - ਜੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਵਾਂਗ ਬਹੁਤਾ ਬੇਵਕੂਫ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਸਾਇਦ ਮੈਂ ਉਹਦੇ ਵਾਸਤੇ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਕਰ ਦਿੰਦਾ... ਹੁਣ... ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਮੇਰੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਵਿਚ ਬੁਢਾਪੇ ਦਾ ਸੀਤ ਆਉਣ ਲਗ ਪਿਆਏ...

ਐਬੀ : ਪਰ ਸੀਤ ਹਾਲੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ। ਇਹ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਖਾਤਮਾ ਤਾਂ ਨਹੀਂ...

ਕੈਬੇ : ਨਹੀਂ... ਉੱਝ ਤਾਂ ਮੈਂ ਖੂਬ ਤਕੜਾ ਹਾਂ... ਬਿਲਕੁਲ ਨਰੋਇਆ... ਪਰ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਉਮਰ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਵੀਹਾਂ ਤੇ ਦਸ ਸਾਲ ਮਾਣ ਲਵੇ ਤਾਂ ਉਮਰ ਵਾਲੇ ਵੱਲੋਂ ਇਕ ਚਨੌਤੀ ਜਿਹੀ ਆ ਜਾਂਦੀ ਏ - ਕਿ ਹੁਣ ਬੰਦਾ ਤਿਆਰੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਏ... ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਏਬਨ ਵਾਰ ਵਾਰ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿਚ ਆ ਰਿਹਾ ਏ... ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਉਹਦੇ ਦੋ ਭਰਾ ਗੁਨਾਹ ਦੇ ਰਸਤੇ ਵੱਲ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਚਲੇ ਗਏ ਨੇ ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਏਬਨ ਦੇ ਸਿਵਾ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੌਣ ਰਹਿ ਗਿਆ ਏ...

ਐਬੀ : (ਨਕਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ) ਓਹ ਦੋ ਚਲੇ ਗਏ ਤੇ ਹੁਣ ਏਬਨ ਤੋਂ ਸਿਵਾ ਮੇਰਾ ਕੌਣ ਰਹਿ ਗਿਆ... ਪਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਮੈਨੂੰ ਕਹਿਣ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ... ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਵਿਆਹੀ ਹੋਈ ਤੀਵੀ ਨਹੀਂ... ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਲਗਦੀ ?

ਕੈਬੇ : ਤੂੰ ? (ਉਹਦੇ ਵੱਲ ਬੜੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਵੇਖਦਾ ਐ) ਤੂੰ ਐਬੀ ਮੇਰਾ ਸਭ ਕੁਝ ਏ... ਤੂੰ... ਤੂੰ ਇਕ ਗੁਲਾਬ ਦਾ ਫੁੱਲ ਏ, ਜਿਸਦੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਏ... ਤੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ... ਤੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਉਹ ਦੋ ਛਲਕਦੇ ਪਿਆਲੇ ਨੇ ਜਿਹਨਾਂ ਦੀ ਮਸਤੀ ਵਿਚ ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਏ, ਤੇਰੀ ਹਿੱਕੜੀ ਦੇ ਉਭਾਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਿਰ ਰਖਕੇ ਸੌਂ ਜਾਏ ਤਾਂ ਉਹਦਾ ਉਠਣ 'ਤੇ ਜੀਅ ਨਾਂ ਕਰੇ... ਤੇਰੀਆਂ ਬੁਲੀਆਂ ਦੀ ਸ਼ਹਿਦ ਭਰੀ ਮਿਠਾਸ...

ਐਬੀ : ਬਸ ਬਸ ਇਹ ਤਰੀਫਾਂ ਦੇ ਪੁੱਲ... ਇਹ ਝੂਠੇ ਦਿਲਾਸੇ... ਸੋ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸਾਰਾ ਫਾਰਮ ਏਬਨ ਦੇ ਨਾਂ ਛੱਡ ਰਹੇ ਹੋ...

ਕੈਬੇ : ਏਬਨ ਦੇ ਨਾਂ ? ਨਹੀਂ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਨਾਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਛੱਡ ਰਿਹਾ..

ਐਬੀ : ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਨਾਲ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਲਿਜਾ ਸਕਦੇ...

ਕੈਬੇ : ਹਾਂ - ਨਾਲ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਲਿਜਾ ਸਕਦਾ - ਪਰ ਜੇਕਰ ਲਿਜਾ ਸਕਦਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਲੈ ਜਾਂਦਾ... ਕਦੀ ਕਦੀ ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਮਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵਾਂਗਾ... ਤਾਂ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਖੇਤਾਂ ਨੂੰ ਔਗ ਲਾ ਦੇਵਾਂਗਾ - ਇਹ ਭਾਂਬੜ ਬਣਕੇ ਬਲਣਗੇ ਤੇ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਤਸੱਲੀ ਹੋਏਗੀ - ਕਿ ਜਿਸ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਖੂਨ ਪਸੀਨਾ ਇਕ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਉਹਦਾ ਮੇਰੇ ਪਿਛੋਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਮਾਲਕ ਨਹੀਂ ਹੋਏਗਾ... ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗਾਈਆਂ ਨੂੰ ਇਕ ਦਮ ਖੁੱਲਾ ਛੱਡ ਦਿਆਂਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਸਮਝਣ...

ਐਬੀ : ਤੇ ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ?

ਕੈਬੇ : ਤੂੰ ਵੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਜ਼ਾਦ ਹੋਏਂਗੀ - ਸਾਰੇ ਬੰਧਨ ਟੁੱਟ ਜਾਣਗੇ...

ਐਬੀ : ਸੋ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦਾ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਬਦਲਾ ਮਿਲੇਗਾ... ਤੁਸੀਂ ਏਬਨ ਵੱਲ ਮਿਹਰਬਾਨ ਹੋਵੋਗੇ, ਜਿਹੜਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦਾ ਏ ਪਰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਸੜਕ 'ਤੇ ਰੁੱਲਣ ਜਿਹਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੋਚ ਸਕਦੇ...

ਕੈਬੇ : ਨਹੀਂ ਐਬੀ ਇਹ ਤੂੰ ਸੋਚ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ...

ਐਬੀ : ਏਬਨ ਬਾਰੇ ਮੈਨੂੰ ਇਕ ਦੋ ਗੱਲਾਂ ਦੱਸ ਲੈਣ ਦਿਓ - ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਉਹ ਇਸ ਵੇਲੇ ਬਾਂਕਾ ਬਣਕੇ ਕਿਥੇ ਗਿਆ ਏ, ਉਸ ਖੁੱਢ ਕੰਜਰੀ ਮਿਨੀ ਕੋਲ... ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ - ਮੇਰੀ ਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਇਜਤ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੇਹ ਵਿਚ ਉਡਾ ਰਿਹਾ ਏ...

ਕੈਬੇ : ਉਹਦੇ ਅੰਦਰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਰੂਹ ਏ... ਵਾਸ਼ਨਾ ਉਹਦੇ ਸੀਨੇ ਵਿਚ ਪਨਪ ਰਹੀ ਏ... ਕਾਮ ਦੇ ਗੁਨਾਹ ਵਿਚ ਉਹ ਗ੍ਰਸਿਆ ਗਿਆ ਏ...

ਐਬੀ : ਵਾਸ਼ਨਾ... ਕਾਮ.. ਇਹਨਾਂ ਨਾਲ ਗ੍ਰਹਿਸੀ ਹੋਈ ਨਜ਼ਰ ਉਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਵੀ ਰਖਦਾ ਹੈ, ਉਹਦੇ ਬਾਰੇ ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਖਿਆਲ ਏ...

ਕੈਬੇ : ਤੇਰੇ ਉਤੇ ?

ਐਬੀ : ਉਹ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਪਿਆਰ ਦੇ ਡੋਰੇ ਵਧਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਝਗੜਦਿਆਂ ਸੁਣਿਆ ਸੀ।

ਕੈਬੇ : ਇਕ ਵਾਰੀ ਫੇਰ ਕਹੋ ਐਬੀ, ਉਹਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਹੈ... ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਖੂਨ ਪੀ ਜਾਵਾਂਗਾ - ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਹਸਤੀ ਮਿਟਾ ਦੇਵਾਂਗਾ...

(ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਉਹਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।)

ਐਬੀ : ਨਹੀਂ - ਵਾਸਤਾ ਜੇ ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਾ ਕਰਨਾ।

ਕੈਬੇ : ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਜੀਂਦਿਆਂ ਨਹੀਂ ਛੱਡਾਂਗਾ...

ਐਬੀ : ਨਹੀਂ... ਕੈਬੇ ਨਹੀਂ...

ਕੈਬੇ : ਉਸਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਈ...

ਐਬੀ : (ਜਿਹੜੀ ਹੁਣ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਰੀ ਹੋਈ ਏ) ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਤਾਂ ਸੁਣੋ...
ਇਸਵਿਚਕੋਈ ਬੁਰੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਹ ਤਾਂ ਐਵੇਂ ਮੈਨੂੰ ਚਿੜਾ
ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮਜ਼ਾਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਕੈਬੇ : ਪਰ ਫਿਰ ਇਹ ਤੂੰ ਕੀ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨੇ ਬੁਰੀ ਨਜ਼ਰ ਤੇਰੇ 'ਤੇ
ਪਾਈ...

ਐਬੀ : (ਬਦਲਕੇ)... ਮੈਂ... ਮੈਂ... ਇੰਝ ਥੋੜਾ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਲਗਦਾ ਏ ਤੁਸੀਂ
ਗਲਤ ਸਮਝਿਆ ਏ - ਸ਼ਾਇਦ ਮੇਰੇ ਮੂੰਹੋਂ ਗਲਤ ਨਿਕਲ ਗਿਆ
ਹੋਵੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਆਖਿਆ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਫਾਰਮ ਉਹਦੇ
ਨਾਂ ਛੱਡ ਜਾਵੋਗੇ ਮੈਨੂੰ ਗੁੱਸਾ ਲਗਾ ਸੀ...

ਕੈਬੇ : ਗੁ.ਸਾ? ਜੇ ਤੂੰ ਚਾਹੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਹੁਣੇ ਉਸਨੂੰ ਇਥੋਂ ਧੱਕੇ ਮਾਰਕੇ ਬਾਹਰ
ਕੱਢ ਦੇਵਾਂ, ਉਹਦੀ ਐਸੀ ਮੁਰੰਮਤ ਕਰਾਂ ਕਿ ਫਿਰ ਉਹ ਇਧਰ ਨਜ਼ਰ
ਵੀ ਨਾ ਕਰੇ..

ਐਬੀ : ਨਹੀਂ ਨਹੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਦੀ ਨਾ ਕਰਣਾ, ਭਲਾ ਇਸ ਵਿਚ ਕਿਥੇ
ਅਕਲਮੰਦੀ ਏ ਕਿ ਇਕ ਕਾਮੇ ਨੂੰ ਫਾਰਮ ਵਿਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦੇਵੋ...
ਫਿਰ ਕੰਮ ਕੌਣ ਕਰੇਗਾ, ਇਥੇ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਿਹੜਾ ਤੁਹਾਡਾ
ਕੰਮ ਵਿਚ ਹੱਥ ਵੰਡਾਏ..

ਕੈਬੇ : ਹਾਂ, ਇਹ ਤੂੰ ਅਕਲ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਏ - ਉਸਨੂੰ ਇਥੇ ਰਹਿਣਾ
ਹੀ ਚਾਹੀਦਾ ਏ - ਪਰ ਇਕ ਗੱਲ ਮੈਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰ ਰਹੀ ਏ, ਕਿ
ਮੇਰਾ ਪੁੱਤਰ ਮੇਰੇ ਫਾਰਮ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੋਨੋਂ ਵੱਡੇ
ਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਦਫਾ ਹੋ ਗਏ ਨੇ...

ਐਬੀ : ਕਿਉਂ? ਮੈਂ ਜੋ ਹਾਂ...

ਕੈਬੇ : ਤੂੰ? ਤੂੰ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਇਕ ਔਰਤ ਏ...

ਐਬੀ : ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਵਿਆਹੀ ਹੋਈ ਵਹੁਟੀ ਹਾਂ...

ਕੈਬੇ : ਪਰ ਤੇਰੇ ਵਿਚ ਮੇਰਾ ਆਪਾ ਨਹੀਂ... ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਵਿਚ ਮੈਂ ਆਪ
ਮੌਜੂਦ ਹਾਂ, ਉਹਦੀ ਹੋਂਦ ਵਿਚ ਮੈਂ ਆਪ ਹਾਂ, ਉਹਦਾ ਖੂਨ ਮੇਰਾ
ਆਪਣਾ ਖੂਨ ਏ... ਮੇਰੇ ਆਪੇ ਨੂੰ ਉਹ ਚੀਜ਼ ਮਿਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ
ਏ ਜਿਹੜੀ ਕਿ ਮੇਰੀ ਏ - ਮੈਂ ਭਾਵੇਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਦੋ ਫੁੱਟ ਥੱਲੇ ਕਬਰ
ਵਿਚ ਹੋਵਾਂ ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਤਸੱਲੀ ਹੋਏਗੀ ਕਿ ਮੇਰੀ ਚੀਜ਼ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ
ਕੋਲ ਏ... ਸਮਝੀ ਕੁਝ ਮੇਰੀ ਜਾਨ?

ਐਬੀ : (ਉਹਦੇ ਵੱਲ ਨਫਰਤ ਨਾਲ ਵੇਖਦਿਆਂ) ਹਾਂ ਸਮਝੀ ਹਾਂ...
 ਕੈਬੇ : (ਆਪਣੇ ਹੀ ਵਹਿਣ ਵਿਚ) ਮੈਂ ਹੁਣ ਬੁੱਢਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹਾਂ... ਮੈਨੂੰ
 ਤਿਆਰੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਏ... ਭਾਵੇਂ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਮੈਂ ਹਾਲੇ
 ਵੀ ਇਤਨੀ ਤਾਕਤ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਆਪਣੇ ਵਰਗੇ ਚਾਰ
 ਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਚੁੱਕ ਕੇ ਮਾਰਾਂ ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਬੁੱਢਾ ਆਦਮੀ ਬੁੱਢਾ ਹੀ
 ਏ...
 ਐਬੀ : (ਬਦਲਕੇ) ਕੀ ਪਤਾ ਰੱਬ ਸਾਨੂੰ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਦੇਵੇ।
 ਕੈਬੇ : (ਉਹਦੇ ਵੱਲ ਬੜੀ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ) ਤੇਰਾ ਕੀ ਮਤਲਬ
 ਏ, ਮੈਨੂੰ ਤੇ ਤੈਨੂੰ...
 ਐਬੀ : ਕਿਉਂ ? ਤੁਸੀਂ ਹਾਲੇ ਇਤਨੇ ਤਕੜੇ ਹੋ... ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਖਿਆਲ ਏ,
 ਇਹ ਮੁਮਕਿਨ ਨਹੀਂ, ਸਭ ਕੁਝ ਮੁਮਕਿਨ ਏ... ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਸ਼ਾਇਦ
 ਇਹਦੇ ਬਾਰੇ ਹਾਲੇ ਸੋਚਿਆ ਨਹੀਂ ਪਰ ਮੈਂ ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਇਹੋ ਸੋਚਦੀ
 ਰਹਿੰਦੀ ਹਾਂ, ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਇਕੋ ਅਰਦਾਸ ਕਰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਰੱਬ
 ਸਾਡੇ 'ਤੇ ਮਿਹਰਬਾਨ ਹੋਵੇ...
 ਕੈਬੇ : (ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ) ਤੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਇਹੋ ਅਰਦਾਸ ਕਰਦੀ ਰਹੀ ਏ... ਤੇ ਮੈਂ
 ਇਹਦੇ ਬਾਰੇ ਕਦੀ ਸੋਚਿਆ ਵੀ ਨਹੀਂ।
 ਐਬੀ : ਮੈਨੂੰ ਇਕ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਲੋੜ ਏ।
 ਕੈਬੇ : (ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ) ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਲੋੜ ਹੈ... ਬੁੱਢਾਪੇ ਦੇ ਸਾਥ ਲਈ... ਇਸ
 ਘਰ ਦੀ ਰੋਣਕ ਲਈ... ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਅਹਿਸਾਨ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੁਕਾਵਾਂਗਾ ?
 ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਲਈ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ... ਮੇਰੇ ਨਾਂ ਚੀਜ਼ ਕੋਲ ਹੈ, ਜੋ
 ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਇਤਨੀ ਵੱਡੀ ਖੁਸ਼ੀ ਬਦਲੇ ਦੇ ਸਕਾਂ ?
 ਐਬੀ : ਦੇਖੋ ਨਾ ਇਹ ਫਾਰਮ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਂ...
 ਕੈਬੇ : ਹਾਂ ਹਾਂ... ਤੇਰੇ ਨਾਂ... ਅਤੇ ਉਸ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਨਾਂ...
 ਮੇਰਾ ਸਭ ਕੁਝ... ਹੁਣ ਮੈਂ ਵੀ ਅਰਦਾਸ ਕਰਾਂਗਾ... ਰੋਜ਼ ਰੱਬ ਅੱਗੇ
 ਅਰਦਾਸ ਕਰਾਂਗਾ... ਮੇਰੀ ਤੇ ਤੇਰੀ ਰਲਵੀਂ ਮੰਗ ਤੋਂ ਰੱਬ ਮੁਨਕਰ
 ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ... .. ਨਹੀਂ... .. ਹੋ ਸਕਦਾ ਜ਼ਰਾ ਸੋਚ ਇਸ
 ਘਰ ਵਿਚ ਇਕ ਨਿੱਕਾ ਜਿਹਾ ਬੱਚਾ ਮੇਰੇ ਬੁੱਢਾਪੇ ਵਿਚ ਮੇਰਾ ਸਾਥ...
 ਮੈਨੂੰ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਇੰਨੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਤਨੀ ਹੁਣ...
 ਨਿੱਕਾ ਜਿਹਾ ਬੱਚਾ ਇਸ ਘਰ...

(ਐਬੀ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੀ ਹੈ ਤੇ ਹੌਲੇ ਹੌਲੇ ਫੇਡ ਆਉਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।)

ਝਾਕੀਦੂਜੀ

(ਫਿਰ ਜਦੋਂ ਰੋਸ਼ਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਦੋਨੋਂ ਕਮਰਿਆਂ ਵਿਚ ਚਾਨਣਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਐਬੀ ਤੇ ਕੈਬੇ ਇਕ ਕਮਰੇ ਵਿਚ ਹਨ... ਏਬਨ ਦੂਸਰੇ ਕਮਰੇ ਵਿਚ ਟਹਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ... ਗਰਮੀਂ ਕਰਕੇ ਉਹਨੇ ਸਾਰੇ ਕਪੜੇ ਲਾਹੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਸਿਰਫ ਪੈਂਟ ਪਾਈ ਹੈ... ਕੈਬੇ ਅਤੇ ਐਬੀ ਨੇ ਰਾਤ ਸੌਣ ਵਾਲੇ ਖੁਲ੍ਹੇ ਕਪੜੇ ਪਾਏ ਹੋਏ ਹਨ - ਸਮਾਂ ਪਹਿਲੀ ਝਾਕੀ ਦੇ ਦੋ ਘੰਟੇ ਬਾਅਦ ਦਾ ਏ।)

(ਕੈਬੇ ਤੇ ਐਬੀ ਗੱਲਾਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।)

ਕੈਬੇ : ਮੇਰੇ ਫਾਰਮ ਨੂੰ ਇਕ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ।

ਐਬੀ : ਮੈਨੂੰ ਇਕ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ।

ਕੈਬੇ : ਕਦੀ ਕਦੀ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਫਾਰਮ ਦੀ ਧਰਤੀ ਵਿਚ ਤੇਰੀ ਦਿੱਖ ਪੈਂਦੀ ਏ। ਤੇ ਕਦੀ ਕਦੀ ਤੇਰੇ ਵਿਚ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਫਾਰਮ ਦੀ ਧਰਤੀ ਦਿਸਦੀ ਏ... ਤੇਰੇ ਵਿਚੋਂ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਧਰਤੀ ਦੀ ਮਿੱਟੀ ਦੀ ਸੁਗੰਧ ਆਉਂਦੀ ਏ... ਜਿਸ ਵਿਚ ਬੀਜ ਪਾਈਏ ਤਾਂ ਸਿੱਟਾ ਉਹਦਾ ਏ... ਤੂੰ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਇਕ ਪੁੱਤਰ ਦੇਵੋਗੀ ਨਾਂ...

ਐਬੀ : ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਸੌਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਏ... ਕਈ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਸੋਚਾਂ ਵਿਚ ਐਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਉਲਝੇ ਹੋਏ ਹੋ...

ਕੈਬੇ : ਨਹੀਂ... ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਉਲਝਣ ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਤਾਂ ਹਰ ਇਕ ਚੀਜ਼ ਬਿਲਕੁਲ ਸਾਫ਼ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ.. ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਤੇ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੀ...

ਐਬੀ : ਹੋ ਸਕਦਾ ਏ।

(ਇਸ ਦਰਮਿਆਨ ਏਬਨ ਨਾਲ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿਚ ਟਹਿਲਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਬੜਾ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋਵੇ... ਐਬੀ ਦਾ ਧਿਆਨ ਉਸ ਪਾਸੇ ਹੈ, ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਉਸਦੀ ਬੇਚੈਨੀ ਬਾਰੇ ਸੁਚੇਤ ਹੋਵੇ...)

ਕੈਬੇ : (ਅਚਾਨਕ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਉਚੇ ਕਰਦੇ ਹੋਏ) ਕੀ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਕਦੀ ਸਮਝ ਸਕੇਂਗੀ? ਸੁਣ ਮੇਰਾ ਖਿਆਲ ਏ ਕਦੀ ਨਹੀਂ... ਸੁਣ ਐਬੀ ਪੰਜਾਹ ਸਾਲ ਲੰਘ ਗਏ ਨੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਥੇ ਆਇਆ ਸਾਂ... ਵੀਹਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਜਵਾਨ ਸਾਂ ਮੈਂ.. ਮੇਰੇ ਡੋਲਿਆਂ ਵਿਚ ਇਤਨੀ ਤਾਕਤ ਸੀ ਕਿ ਤੂੰ ਸੌਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ... ਏਬਨ ਨਾਲੋਂ ਮੈਂ ਦਸ ਗੁਣਾ ਤਕੜਾ ਸਾਂ.. ਤੇ ਇਹ ਥਾਂ ਪੱਥਰਾਂ ਦੇ ਸਿਵਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ... ਲੋਕ ਮੇਰੀ ਬੇਵਕੂਫੀ 'ਤੇ ਹੱਸਦੇ ਸਨ। ਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਥਾਂ ਕੀ

ਲਈ ਹੈ... ਉਹ, ਉਹ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸਨ ਜਾਣਦੇ ਜੋ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਸਾਂ... ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਪੱਥਰਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕਣਕ ਦਾ ਸਿੱਟਾ ਪੈਦਾ ਕਰ ਲਏ ਤਾਂ ਐਬੀ ਇਹੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਰੱਬ ਆ ਵੱਸਦਾ ਏ ਤੇ ਰੱਬ ਨੇ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਤਾਕਤ ਬਖਸ਼ੀ ਸੀ... ਦੂਜੇ ਲੋਕ ਇਤਨੇ ਤਕੜੇ ਨਹੀਂ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਰੱਬ ਦੀ ਤਾਕਤ ਆਪਣੇ ਵਿਚ ਲੱਭ ਸਕਦੇ। ਉਹ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਹੱਸਦੇ ਸਨ... ਪਰ ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਹੱਸਦੇ। ਕੁਝ ਇਥੇ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਗਏ ਤੇ ਕੁਝ ਪੱਛਮ ਵੱਲ ਚੱਲ ਪਏ ਤੇ ਉਥੇ ਖਤਮ ਹੋ ਗਏ। ਹੁਣ ਉਹ ਸਭ ਕਬਰਾਂ ਵਿਚ ਆਰਾਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ... ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਮੈਂ ਦੁਸ਼ਟ ਹਾਂ... ਜੋ ਤਕੜੇ ਹੋਣਾ ਦੁਸ਼ਟਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਦੁਸ਼ਟ ਹੀ ਸਾਂ... ਪਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਰੱਬ ਨੂੰ ਪਛਾਣਦਾ ਸਾਂ.. ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਸਾਂ ਕਿ ਰੱਬ ਦਾ ਹਰ ਮੰਦਰ ਪੱਥਰਾਂ ਨੂੰ, ਚਟਾਨਾਂ ਨੂੰ ਛੋਟੀ ਨਾਲ ਹੌਲੇ ਹੌਲੇ ਛਿੱਲਕੇ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ - ਰੱਬ ਦੇ ਪੁਜਾਰੀ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਕਿ ਰੱਬ ਸਿਰਫ ਪੱਥਰਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਏ... ਇਹ ਇਥੇ ਇਕ ਪੱਥਰ ਜਿਹੜਾ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ, ਇਹ ਮੇਰੀ ਉਮਰ ਦਾ ਲੰਘਿਆ ਇਕ ਸਾਲ ਦੱਸਦਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਪੱਥਰਾਂ ਨਾਲ ਘੁਲਦਾ ਘੁਲਦਾ ਮੈਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਪੱਥਰ ਹੋ ਗਿਆ.. ਪਰ ਇਨਸਾਨ ਪੱਥਰ ਹੋ ਕੇ ਨਹੀਂ ਜੀ ਸਕਦਾ ਤੇ ਕਦੀ ਕਦੀ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਇਕੱਲਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਤੇ ਉਸ ਵੇਲੇ... ਮੈਂ ਇਕ ਔਰਤ ਦੀ ਲੋੜ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ... ਉਹ ਔਰਤ ਆਈ... ਪੀਟਰ ਅਤੇ ਸਾਇਮਨ ਉਸੇ ਦੀ ਦੇਣ ਸਨ। ਮੈਨੂੰ - ਅਸੀਂ ਵੀਹ ਸਾਲ ਇਕੱਠੇ ਰਹੇ - ਉਹ ਇਕ ਚੰਗੀ ਤੀਵੀ ਸੀ.. ਬਹੁਤ ਮੇਹਨਤੀ ਸੀ ਉਹ... ਪਰ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਨਾਂ ਸਕੀ - ਉਹ ਮੇਰੇ ਹਰ ਕੰਮ ਵਿਚ ਹੱਥ ਵਟਾਂਦੀ, ਪਰ ਉਹ ਕਦੀ ਨਾਂ ਸਮਝ ਸਕੀ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਕੰਮ ਕਿਉਂ ਕਰ ਰਹੀ ਏ... ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਹੁੰਦਿਆਂ ਵੀ ਬਹੁਤ ਵਾਰ ਮੈਂ ਇਕੱਲਾ ਹੀ ਸਾਂ - ਉਹ ਮਰ ਗਈ - ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਕਈ ਸਾਲ ਲੰਘ ਗਏ... ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਏਨਾਂ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਗਿਣਦਾ ਕਿ ਉਹ ਕਿੰਨੇ ਲੰਘ ਗਏ ਨੇ... ਸਾਇਮਨ ਅਤੇ ਪੀਟਰ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰਦੇ ਤੇ ਇਹ ਫਾਰਮ ਵੱਧਦਾ ਗਿਆ... ਇਹ ਸਭ ਮੇਰਾ ਸੀ ਤੇ ਮੈਂ ਖੁਸ਼ ਸਾਂ... ਪਰ ਇਨਸਾਨ ਖੁਸ਼ ਵੀ ਇਕੱਲਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਤੇ ਮੈਂ ਇਕ ਹੋਰ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ... ਉਹ ਏਬਨ ਦੀ ਮਾਂ ਸੀ... ਉਸਦੇ ਘਰ ਵਾਲੇ ਇਸ ਜ਼ਮੀਨ ਬਾਰੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਬਾਜ਼ੀ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਏਬਨ ਦੀ ਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ ਪੱਕੀ

ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੇਰੀ ਹੋ ਗਈ ਤਾਂਗੀਓ ਤਾਂ ਏਬਨ ਹਰ ਵੇਲੇ ਇਹੀ ਕਹਿੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਹਦੀ ਮਾਂ ਦਾ ਫਾਰਮ ਏ... ਏਬਨ ਨੂੰ ਉਹਨੇ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ... ਸੋਹਣੀ ਸੀ ਪਰ ਉਹਦੇ ਦਿਲ ਵਿਚ ਸ਼ਾਇਦ ਕੋਈ ਗੰਢ ਸੀ, ਉਹ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਗੰਢ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਖੁੱਲ ਕੇ ਨਹੀਂ ਬੋਲੀ... ਸੋਲਾਂ ਸਾਲ ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਰਹੀ ਤੇ ਮਰ ਗਈ... ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨਾਲ ਇਸ ਫਾਰਮ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ... ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਮੈਨੂੰ ਨਫਰਤ ਕਰਦੇ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਵੱਲ ਮੇਰਾ ਵਤੀਰਾ ਕਰੜਾ ਸੀ.. ਇਸ ਕਰੜੀ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਜੀਣ ਲਈ ਇਨਸਾਨ ਨੂੰ ਕਰੜਾ ਹੋਣਾ ਹੀ ਪੈਂਦਾ ਏ... ਪਰ ਅਜਬ ਗੱਲ ਏ ਇਹ ਕਰੜਾਈ ਇਨਸਾਨ ਦੀ ਖਾਹਸ਼ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਾਰਦੀ ਉਹਦੀ ਵਾਸ਼ਨਾ ਨਹੀਂ ਮਾਰਦੀ, ਮੈਨੂੰ ਲੋੜ ਭਾਸੀ ਤੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਲੱਭ ਲਿਆਇਆਂ... ਤੈਨੂੰ - ਜਿਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ਰਾਬ ਛਲਕਦੀ ਏ - ਤੈਨੂੰ ਜਿਸਦੇ ਹੋਠਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ਹਿਦ ਦੀ ਮਿਠਾਸ ਏ.. ਤੇ ਇਹ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ... ਕੁਝ ਪਲੇ ਪਿਆ ਕੁਝ ਸਮਝੀ ?

ਐਬੀ : (ਰੁੱਖੀ ਤਰ੍ਹਾਂ) ਹਾਂ ਕੁਝ ਕੁਝ ।

ਕੈਬੇ : ਨਹੀਂ - ਤੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸਮਝੀ ਤੂੰ ਸਮਝ ਸਕੇਂਗੀ ਵੀ ਨਹੀਂ... ਤੂੰ ਬਸ ਸਿਰਫ ਇਤਨਾਂ ਸਮਝ ਮੈਨੂੰ ਇਕ ਪੁੱਤਰ ਚਾਹੀਦਾ... ਤੇਰੇ ਤੋਂ ਇਕ ਪੁੱਤਰ ਚਾਹੀਦਾ ਏ - ਪੁੱਤਰ ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਰਗਾਂ ਵਿਚ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਹੱਡ ਤੋੜ ਮੇਹਨਤ ਦੇ ਖੂਨ ਦੀ ਛਾਪ ਹੋਵੇ ਜੋ ਮੈਂ ਹੋਵਾਂ ਜੋ ਮੇਰੇ ਫਾਰਮ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੋਵੇ... ..

ਐਬੀ : ਮੈਂ ਉਹਦੇ ਲਈ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਹੈ..

ਕੈਬੇ : ਹੋਰ ਅਰਦਾਸ ਕਰ.. ਹੋਰ...

ਐਬੀ : ਮੇਰਾ ਯਕੀਨ ਏ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਸਕਾਂਗੀ ।

ਕੈਬੇ : ਤੂੰ ਦੇ ਸਕੇਂਗੀ ? ਪਰ ਤੇਰਾ ਇਹ ਯਕੀਨ ਕਿਵੇਂ ਏ ?

ਐਬੀ : ਮੈਨੂੰ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਇਕ ਨਿੰਮਾ ਜਿਹਾ ਝੁਲਾ ਪਿਆ ਹੈ... ਮੈਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਅਨੁਮਾਨ ਲਾ ਸਕਦੀ ਹਾਂ...

ਕੈਬੇ : ਪਰ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ?

ਐਬੀ : ਰੱਬ ਨੇ ਜਿਵੇਂ ਔਰਤ ਨੂੰ ਜਨਣੀ ਦਾ ਕਾਰਜ ਸੌਂਪਿਆ ਏ ਉਥੇ ਉਹਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਏ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਕੁਝ ਲਿਸ਼ਕਾਰਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਸਕੇ... ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਮਰਦ ਇਹ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕੋਗੇ...

ਕੈਬੇ : ਹਾਂ... ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆ ਰਹੀ... .. ਸਭ ਕੁਝ ਉਲਝ ਗਿਆ ਏ... .. ਇਥੇ ਇਤਨੀ ਠੰਡ ਕਿਉਂ ਏਂ... .. ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ।

(ਰਾਤ ਪਾਉਣ ਵਾਲੀ ਕਮੀਜ਼ ਲਾਹ ਕੇ ਦੂਜੀ ਪਾਉਂਦਾ ਏ ਤੇ ਫੇਰ ਸੂਟ ਚੁੱਕਦਾ ਹੈ।)

ਐਬੀ : ਕਿਥੇ ਤੁਰ ਪਏ ਹੋ ?

ਕੈਬੇ : ਵਾੜੇ ਵੱਲ ਚੱਲਿਆ ਹਾਂ - ਉਥੇ ਕਿੰਨਾ ਨਿੱਘਾ ਏ... ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਗਾਈਆਂ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰਾਂਗਾ, ਉਹ ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਸਮਝਦੀਆਂ ਨੇ ਤੇ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਮੈਂ ਕਦੀ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਓਪਰਾ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ -

ਐਬੀ : ਤੁਹਾਡੀ ਤਬੀਅਤ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਲਗਦੀ -

ਕੈਬੇ : ਨਹੀਂ ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ... ਨਾਲੇ ਐਬੀ ਇਹ ਉਮਰ ਤਬੀਅਤ ਠੀਕ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ ਵੀ ਨਹੀਂ...

(ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਕਹਿੰਦਾ ਚਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਏ। (ਵਕਫਾ) ਏਬਨ ਖਿੜਕੀ ਵਿਚੋਂ ਉਸਨੂੰ ਜਾਂਦਿਆਂ ਦੇਖਦਾ ਏ... ਐਬੀ ਵੀ ਉਹਨੂੰ ਵੇਖਦੀ ਹੈ।)

(ਏਬਨ ਤੇ ਐਬੀ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਖਿੜਕੀ ਵਿਚੋਂ ਦੇਖਦੇ ਹਨ ਫੇਰ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਪਿਛੇ ਹੱਟ ਜਾਂਦੇ ਹਨ... ਏਬਨ ਫਿਰ ਟਹਿਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਏ। ਐਬੀ ਉਹਦੇ ਕਦਮਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਦੀ ਹੈ ਇਕ ਪਲ ਕੁਝ ਸੋਚਦੀ ਹੈ - ਫੇਰ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨਾਲ ਇਕ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕਰਦੀ ਹੈ - ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ - ਏਬਨ ਦੇ ਕਮਰੇ ਦਾ ਪਿਛਲਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਦਾ ਏ - ਐਬੀ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ - ਏਬਨ ਟਹਿਲਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਏ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵੱਲ ਪਾਸਾ ਕਰਕੇ ਖਲੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਐਬੀ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ... ਇਕ ਪੱਲ ਉਹਦੇ ਵੱਲ ਵੇਖਦੀ ਹੈ, ਉਹਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿਚ ਵਾਸਨਾ ਬਲ ਰਹੀ ਹੈ ਤੇ ਉਹ ਖੜਕੇ ਏਬਨ ਵੱਲ ਵੱਧਦੀ ਹੈ ਤੇ ਉਸਨੂੰ ਗਲਵਕੜੀ... ਇਕ ਲੰਮਾ ਚੁੰਮਣ (ਪਲ ਦੇ ਪਲ ਲਈ ਹਨ੍ਹੇਰਾ ਫਿਰ ਚਾਨਣ) ਫਿਰ ਏਬਨ ਇਕ ਦਮ ਐਬੀ ਨੂੰ ਪਰੇ ਧੱਕ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਉਹਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਹੁਣ ਫੇਰ ਨ.ਫਰਤ ਹੈ, ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਆ ਗਏ ਹਨ... ਐਬੀ ਵਾਸਨਾ ਦੀ ਅੱਗ ਨਾਲ ਸਾਹੋ ਸਾਹੀ ਹੋਈ ਹੈ...)

ਐਬੀ : (ਤਰਲੇ ਨਾਲ) ਏਬਨ ਨਾ ਏਬਨ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾ ਤੱਕ, ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਜੀਵਨ ਭਰ ਦੀਆਂ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਦੇਵਾਂਗੀ।

ਏਬਨ : ਮੈਨੂੰ ਤੇਰੇ ਤੋਂ ਕੋਈ ਖੁਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦੀ।
 ਐਬੀ : ਤੈਨੂੰ ਚਾਹੀਦੀ ਏ... ਕਿਉਂ ਝੂਠ ਬੋਲਣਾ ਏ ?
 ਏਬਨ : ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਕਦੀ ਕਬੂਲ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ।... ਮੈਨੂੰ ਤੇਰੀ ਸ਼ਕਲ ਤੋਂ ਨਫ਼ਰਤ ਏ... ਤੇਰੀ ਹੋਂਦ ਤੋਂ ਨਫ਼ਰਤ ਹੈ।
 ਐਬੀ : ਨਫ਼ਰਤ ? (ਪਾਗਲਾਂ ਵਾਲਾ ਹਾਸਾ ਹੱਸਕੇ) ਨਫ਼ਰਤ... ਤੇਰੀ ਨਫ਼ਰਤ ਨੂੰ ਹੁਣੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਹੋਠਾਂ ਵਿਚ ਪੀ ਲਿਆ ਸੀ। ਤੇ ਤੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ ਸੈਂ... ਮੇਰੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਤੂੰ ਡੀਕ ਲਾਕੇ ਪੀਤਾ... ਇਸ ਬਾਰੇ ਤੂੰ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਬੋਲ ਸਕਦਾ।
 ਏਬਨ : ਇਹ ਡੀਕ ਮੇਰੇ ਲਈ ਜ਼ਹਿਰ ਦੀ ਡੀਕ ਸੀ... ਤੇ ਨਾਲ ਉਸ ਵੇਲੇ ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਤੂੰ ਨਹੀਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਏ।
 ਐਬੀ : ਹਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸ਼ਾਇਦ ਮਿਨੀ ?
 ਏਬਨ : ਸ਼ਾਇਦ...
 ਐਬੀ : (ਭੜਕ ਕੇ) ਤੇ ਤੂੰ ਉਹਦੇ ਕੋਲ ਹਾਲੇ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਏ - ਮੇਰਾ ਖਿਆਲ ਸੀ ਤੈਨੂੰ ਹੁਣ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣ ਲਗੀ - ਕੀ ਇਹੋ ਕਾਰਨ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਤੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੂਰ ਧੱਕਿਆ ਸੀ।
 ਏਬਨ : ਜੇ ਇਹੋ ਕਾਰਨ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ?
 ਐਬੀ : ਤੂੰ ਕੁੱਤਾ ਏਂ... ਦੁਸ਼ਟ ਏ ਆਪਣੇ ਪਿਓ ਵਾਂਗ।
 ਏਬਨ : (ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ) ਐਬੀ... ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ।
 ਐਬੀ : ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ? ਤੇਰਾ ਕੀ ਖਿਆਲ ਏ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ? ਇਕ ਨਿਰਬਲ ਛੋਕਰੇ ਨੂੰ ਜਿਸਦੀ ਕੋਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹੋਂਦ ਨਹੀਂ... ਮੈਨੂੰ ਤੇਰੀ ਇਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੰਤਵ ਲਈ ਲੋੜ ਏ - ਤੇ ਉਹ ਮੰਤਵ ਪੂਰਾ ਕਰ ਲਵਾਂਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਤੋਂ ਬਹੁਤੀ ਦ੍ਰਿੜ ਇਰਾਦੇ ਵਾਲੀ ਹਾਂ।
 (ਹੱਸਦੀ ਹੈ)
 ਏਬਨ : ਚੰਡਾਲੇ ਮੈਨੂੰ ਤੇਰਾ ਮੰਤਵ ਪਤਾ ਏ ਤੂੰ ਇਸ ਸਭ ਕੁਝ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਏ।
 ਐਬੀ : ਸ਼ਾਇਦ...
 ਏਬਨ : ਇਥੋਂ ਮੇਰੇ ਕਮਰੇ ਵਿਚੋਂ ਬਾਹਰ ਚਲੀ ਜਾ।
 ਐਬੀ : ਤੇਰਾ ਕਮਰਾ ? ਭੁੱਲ ਨਾਂ ਇਹ ਘਰ ਹੁਣ ਮੇਰਾ ਏ ਤੂੰ ਇਸਫਾਰਮ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਾਮਾ... ਸਿਰਫ ਕਾਮਾ..
 ਏਬਨ : (ਗੁੱਸੇ ਵਿਚ ਆਕੇ) ਐਬੀ ਸੱਚ ਕਹਿੰਦਾ ਵਾਂ ਇਥੋਂ ਚਲੀ ਜਾ... ਇਹ ਨਾਂ ਹੋਵੇ ਕਿ ਮੇਰਾ ਹੱਥ ਉਠ ਜਾਏ... ਮੈਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿਆਂਗਾ

ਚੰਡਾਲਣੇ, ਮਾਰ ਦਿਆਂਗਾ।

ਐਬੀ : ਮੈਨੂੰ ਤੇਰੇ ਤੋਂ ਕੋਈ ਡਰ ਨਹੀਂ ਏਬਨਾਂ.. ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਏ ਕਿ ਤੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇਂਗਾ... ਤੈਨੂੰ ਮੇਰੀ ਲੋੜ ਏ... ਦੱਸ ਕੀ ਨਹੀਂ ਲੋੜ ? ਬੋਲ... ਨਹੀਂ ਬੋਲ ਸਕੇਂਗਾ... ਤੇਰੇ ਅੰਦਰ ਅੱਗ ਏ ਵਾਸ਼ਨਾ ਏ ਤੇ ਇਸ ਅੱਗ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਸੂਲ ਨੇ ਇਸ ਵਿਚ ਬੰਦਾ ਸੜ ਜਾਂਦਾ ਏ ਪਰ ਸੇਕ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਨ ਦੇਂਦਾ ਤੇਰੇ ਹੋਠ ਫਰਕ ਰਹੇ ਨੇ ਮੇਰੇ ਹੋਠਾਂ ਲਈ... ਤੇਰੇ ਦੰਦ ਕਹਿ ਰਹੇ ਨੇ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਚੱਕੀਆਂ ਵੱਢਣ... ਤੇ ਸੁਣ ਇਹ ਸਾਰਾ ਘਰ ਹੁਣ ਮੇਰਾ ਘਰ ਏ... ਇਹ ਕਮਰਾ ਹਾਲੇ ਤੱਕ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਖੋਲਿਆ... ਅੱਜ ਦੀ ਰਾਤ ਮੈਂ ਉਹ ਵੀ ਖੋਲ ਰਹੀ ਹਾਂ... ਇਸ ਘਰ ਦਾ ਸਾਰਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਸੋਹਦਾ ਕਮਰਾ... ਤੂੰ ਉਥੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਵੀਂ ਏਬਨ ਪਿਆਰ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੁਆਦ ਲੈਣ ਲਈ...

ਏਬਨ : ਐਬੀ - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾ ਕਰੀਂ... ਉਹ ਕਮਰਾ ਮਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਾਲੇ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਖੁੱਲਿਆ।

ਐਬੀ : ਉਹ ਅੱਜ ਖੁਲ੍ਹੇਗਾ ਤੇ ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਉਡੀਕ ਕਰਾਂਗੀ।

(ਜਾਂਦੀ ਹੈ)

ਏਬਨ : ਨਹੀਂ... ਜ਼ਾਲਮੇਂ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾ ਕਰੀਂ।

(ਕਹਿੰਦਾ ਕਹਿੰਦਾ ਉਹ ਮੰਜੇ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਉਹਦੇ ਹਟਕੋਰੇ ਦੀਆਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਵਿਚ ਫੇਡ ਆਉਂਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।)

ਝਾਕੀ ਤੀਜੀ

(ਫੇਡ ਆਉਂਦੇ ਬਾਅਦ ਜਦੋਂ ਰੋਸ਼ਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਦੋਵਾਂ ਕਮਰਿਆਂ ਦੇ ਦਰਮਿਆਨ ਵਾਲਾ ਇਕ ਕਮਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਖੁਲ੍ਹਿਆ ਦਿਸਦਾ ਹੈ... ਇਸ ਕਮਰੇ ਵਿਚ ਇਕ ਸੋਫਾ ਸੈਟ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਜਹੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਪਈਆਂ ਹਨ। ਉਹਦੇ ਵਿਚ ਪਏ ਇਕ ਫਰਨੀਚਰ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਵੱਲ ਐਬੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖ ਰਹੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਏਬਨ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਐਬੀ ਉਹਦੇ ਵੱਲ ਵੇਖਦੀ ਏ, ਹੁਣ ਉਹਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਬੜਾ ਪਿਆਰ ਵਾਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ।)

ਐਬੀ : ਆ ਏਬਨ... ਬਹਿ ਜਾ

ਏਬਨ : (ਰੁੱਖੀ ਤਰ੍ਹਾਂ) ਸ਼ੁਕਰੀਆ

ਐਬੀ : ਮੈਂ ਜਦੋਂ ਇਥੇ ਹਨੇਰੇ ਵਿਚ ਆਈ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਲਗਿਆ ਕਿ ਇਸ ਕਮਰੇ

ਵਿਚ ਕੋਈ ਹੈ...

ਏਬਨ : ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਦੀ ਰੂਹ...

ਐਬੀ : ਮੈਨੂੰ ਹੁਣ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਗ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੋਈ ਇਥੇ ਹੈ

ਏਬਨ : ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਦੇ ਸਿਵਾ ਕੌਣ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ?

ਐਬੀ : ਮੈਨੂੰ ਬੜਾ ਡਰ ਲਗਦਾ ਏ... .. ਪਰ ਹੁਣ ਤੂੰ ਆ ਗਿਆ ਏਂ.. ਸਭ ਠੀਕ ਏ -

ਏਬਨ : ਮਾਂ ਮੈਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਬੜਾ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਸੀ...

ਐਬੀ : ਉਹਦੀ ਰੂਹ ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਪਿਆਰ ਕਰੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹਾਂ...

ਏਬਨ : ਨਹੀਂ ਉਹ ਤੈਨੂੰ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੀ ਤੂੰ ਉਹਦੀ ਥਾਂ ਲਈ ਏ...

ਐਬੀ : ਨਹੀਂ ਜੇ ਉਹ ਚੰਗੀ ਔਰਤ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹਦੀ ਰੂਹ ਇਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਹੜੀ ਮੈਂ ਥਾਂ ਲਈ ਏ ਉਹ ਕੋਈ ਸੁਖਾਵੀਂ ਨਹੀਂ... ਤੇਰੇ ਪਿਓ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਔਰਤ ਦੀ ਥਾਂ ਸੁਖਾਵੀਂ ਨਹੀਂ...

ਏਬਨ : ਹਾਂ ਮਾਂ ਨੂੰ ਉਹਦੇ ਨਾਲ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਰਹੀ ਏ...

ਐਬੀ : ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਉਹਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਏ...

ਏਬਨ : ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਬੜੀ ਸਖ਼ਤ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ...

ਐਬੀ : ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਅਸੀਂ ਉਹਦੀ ਗੱਲ ਨਾਂ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਏ... ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਦੱਸ...

ਏਬਨ : ਉਹਦੇ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣ ਵਿਚ ਕੀ ਪਿਆ ਏ... ਮੈਂ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਇਤਨਾਂ ਜਾਣਨਾਂ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਚੰਗੀ ਸੀ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਸੀ...

ਐਬੀ : (ਇਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਹਿਣ ਵਿਚ) ਮੈਂ ਵੀ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਰਵਾਂਗੀ..

ਏਬਨ : ਕਦੀ ਕਦੀ ਉਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਗੀਤ ਗਾਕੇ ਸੁਣਾਇਆ ਕਰਦੀ ਸੀ।

ਐਬੀ : ਮੈਂ ਵੀ ਤੇਰੇ ਲਈ ਗੀਤ ਗਾਵਾਂਗੀ।

ਏਬਨ : ਇਹ ਵੀ ਉਹਦਾ ਘਰ ਸੀ... ਇਹ ਉਹਦਾ ਫਾਰਮ ਸੀ।

ਐਬੀ : ਕਿ ਮੇਰਾ ਵੀ ਘਰ ਏ, ਇਹ ਮੇਰਾ ਵੀ ਫਾਰਮ ਏ ?

ਏਬਨ : ਮੇਰੇ ਇਸ ਪਿਓ ਨੇ ਉਹਦੇ ਨਾਲ ਤਾਂ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਕਿ ਇਹ ਘਰ, ਇਹ ਫਾਰਮ ਉਹਦੇ ਤੋਂ ਖੋਹ ਲਈ - ਉਹ - ਨਰਮ ਸੁਭਾਅ ਦੀ ਸੀ ਪਰ ਇਹਨੇ ਉਹਦੀ ਕੋਈ ਕਦਰ ਨਾ ਪਾਈ -

ਐਬੀ : ਇਹ ਮੇਰੀ ਵੀ ਕਦਰ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦਾ -

ਏਬਨ : ਇਹਨੇ ਉਹਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਰੜਾਈ ਨਾਲ ਮਾਰ ਸੁੱਟਿਆ।
 ਐਬੀ : ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਮਾਰ ਰਿਹਾ ਏ -
 ਏਬਨ : ਉਹ ਮਰ ਗਈ (ਵਕਫਾ) ਉਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਗੀਤ ਗਾਇਆ ਕਰਦੀ
 ਸੀ - ਉਹ ਚਲੀ ਗਈ ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਕੱਲਾ ਛੱਡ ਗਈ... (ਡਸਕੋਰੋ
 ਲੈਂਦਾ ਹੈ)
 ਐਬੀ : ਰੋ ਨਾਂ, ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਲਈ ਰੋਜ਼ ਗਾਵਾਂਗੀ... ਤੈਨੂੰ ਕਦੀ ਇਕੱਲਿਆਂ ਨਹੀਂ
 ਛੱਡਾਂਗੀ... ਤੇਰੇ ਲਈ ਜੀਆਂਗੀ... ਤੇਰੇ ਲਈ ਮਰਾਂਗੀ... ਤੇਰੇ ਲਈ
 ਮਰਾਂਗੀ (ਉਹਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੀ ਵਾਸ਼ਨਾ ਹੁਣ ਮਮਤਾ ਦੇ ਪਿਆਰ
 ਵਿਚ ਬਦਲ ਗਈ ਹੈ) ਰੋ ਨਾਂ ਏਬਨ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਲਈ ਤੇਰੀ ਮਾਂ ਦੀ
 ਥਾਂ ਲਵਾਂਗੀ ਮੈਂ ਸਭ ਕੁਝ ਤੇਰੇ ਲਈ ਤੇਰੀ ਮਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਉਹ ਕਰਾਂਗੀ
 ਜੋ ਤੇਰੀ ਮਾਂ ਤੇਰੇ ਲਈ ਕਰਿਆ ਕਰਦੀ ਸੀ... ਆ ਤੈਨੂੰ ਮੈਂ ਚੁੰਮਣ
 ਦੇਵਾਂ... ਡਰ ਨਾਂ... ਇਸ ਚੁੰਮਣ ਵਿਚ ਮਮਤਾ ਦਾ ਪਿਆਰ ਹੋਵੇਗਾ
 - ਕੋਈ ਲਾਲਸਾ ਨਹੀਂ ਹੋਏਗੀ... ਤੇ ਤੂੰ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਚੁੰਮੇਗਾ
 ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੋਈ ਬੱਚਾ ਸੋਣ ਵੇਲੇ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਚੁੰਮਦਾ ਹੈ ਤੇ
 ਸੁਫਨਿਆਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਜਾਣ ਲਈ ਵਿਦਾਇਗੀ ਮੰਗਦਾ
 ਹੈ।

*(ਏਬਨ ਇਕ ਜਾਦੂ ਜਹੇ ਦੇ ਅਸਰ ਖੱਲੇ ਐਬੀ ਵੱਲ ਵੱਧਦਾ ਹੈ,
 ਇਕ ਦੂਸਰੇ ਨੂੰ ਉਹ ਢਿੱਲੀ ਜਹੀ ਗਲ ਵੱਕੜੀ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ
 ਹੌਲੇ ਹੌਲੇ ਇਸ ਗਲ ਵੱਕੜੀ ਦੀ ਕੱਸ ਪੀਡੀ ਹੋਂਦੀ ਹੈ। ਐਬੀ
 ਇਕ ਵੇਗ ਵਿਚ ਉਹਨੂੰ ਚੁੰਮਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ... ਉਹ ਉਹਦੇ ਚੁੰਮਣ
 ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਫਿਰ ਕੁਝ ਵਕਫੇ ਬਾਅਦ ਆਪਣੇ ਆਪ
 ਨੂੰ ਉਸਤੋਂ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।)*

ਐਬੀ : (ਤਰਲੇ ਨਾਲ) ਨਾਂ ਏਬਨਾਂ ਨਾਂ... ਮੈਨੂੰ ਨਾਂ ਛੱਡ ਤੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝ
 ਸਕਦਾ ਕਿ ਕੇਵਲ ਮਾਂ ਵਾਂਗ ਪਿਆਰ ਕਰਨਾ ਤੈਨੂੰ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ...
 ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਬਹੁਤ ਵੱਧ ਸੋ ਗੁਣਾ ਵੱਧ...
 ਹਾਂ ਮੇਰੀ ਖੁਸ਼ੀ ਲਈ ਤੇਰੀ ਖੁਸ਼ੀ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਵੱਧ ਲੋੜ ਏ।
 ਏਬਨ : (ਬੜੇ ਸ਼ਸ਼ੋਪੰਜ ਵਿਚ ਇਧਰ ਉਧਰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਸੇ
 ਨੂੰ ਲੱਭ ਰਿਹਾ ਹੈ) ਮਾਂ... ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਗੱਲ ਸੁਣ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਤੂੰ ਕੀ ਕਹਿਣਾ
 ਚਾਹੁੰਦੀ ਏਂ - ਹਾਂ ਕੀ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈਂ...
 ਐਬੀ : ਉਹ ਤੈਨੂੰ ਕਹਿ ਰਹੀ ਏ ਕਿ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰ... ਉਹ ਜਾਣਦੀ
 ਏ.. ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕਰਾਂਗੀ... ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕਰਾਂਗੀ..
 ਇਸੇ ਲਈ ਉਹ ਤੈਨੂੰ ਕਹਿ ਰਹੀ ਏ ਨਾਂ..

ਏਬਨ : ਪਰ ਇਹ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਏ ਜਦ ਕਿ ਉਹ ਜਾਣਦੀ ਏ ਕਿ
ਤੂੰ ਉਹਦੀ ਥਾਂ ਚੋਰੀ ਕੀਤੀ ਏ... ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਉਂ ਕਰੇਗੀ...
ਐਬੀ : ਕਿਉਂ ਉਹ ਤੇਰੇ ਬਾਪੂ ਕੋਲੋਂ ਬਦਲਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਆ ਉਸ
ਪਾਕ ਰੂਹ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਲਈ ਅਸੀਂ ਇਕ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦੀ ਗੰਢ ਪਾਈਏ...
ਇਕ ਰਿਸ਼ਤਾ ਜਿਸ ਵਿਚ ਮਾਂ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਤੇ
ਆਸ਼ਕਾਂ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦੀ ਤੀਬਰਤਾ...

(ਦੋਨੋਂ ਇਕ ਦੂਜੇ ਵੱਲ ਵੱਧਦੇ ਹਨ ਤੇ ਹੌਲੇ ਹੌਲੇ ਫੇਡ ਆਊਟ
ਹੁੰਦਾ ਹੈ।)

ਝਾਕੀ ਚੌਥੀ

(ਲਾਈਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਏਬਨ ਦੇ ਕਮਰੇ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲਦਾ
ਹੈ। ਏਬਨ ਨੇ ਪੈਂਟ ਅਤੇ ਲੰਮੇ ਬੂਟ ਪਾਏ ਹੋਏ ਨੇ, ਉਹ ਕੰਮ 'ਤੇ
ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਹੈ - ਉਹਦੇ ਚਿਹਰੇ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕੁਝ ਬਦਲਿਆ
ਹੋਇਆ ਹੈ ਹੁਣ ਉਹ ਉਦਾਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ
ਉਛਲਦਾ ਹੈ... ਐਬੀ ਦੀ ਖਿੜਕੀ ਬਲਿਓਂ ਲੰਘਦਾ ਉਹ ਸੀਟੀ
ਮਾਰਦਾ ਹੈ... ਐਬੀ ਵੀ ਖਿੜਕੀ ਵਿਚੋਂ ਝਾਕਦੀ ਹੈ...)

ਏਬਨ : ਅਲਵਿਦਾ ਮੇਰੀ ਜਾਨ -

ਐਬੀ : ਅਲਵਿਦਾ... ਪਰ ਏਹ ਦੂਰੋਂ ਹੀ? ਨੇੜੇ ਤਾਂ ਆ...

(ਏਬਨ ਉਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਉਹ ਖਿੜਕੀ ਤੋਂ ਥੱਲੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ... ਉਹ ਆਪਣਾ
ਹੱਥ ਅਗੇ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਏਬਨ ਇਕ ਚੁੰਮਣ ਲੈਂਦਾ ਹੈ...)

ਐਬੀ : ਹੁਣ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਰਾਹ ਤਕਾਂਗੀ...

ਏਬਨ : ਤੇ ਤੇਰੀ ਯਾਦ ਮੈਨੂੰ ਖੇਤਾਂ ਵਿਚ ਸਤਾਏਗੀ...

ਐਬੀ : ਕੀ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕਰਨਾ ਏਂ ਏਬਨ..

ਏਬਨ : ਹਾਂ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਚੰਗੀ ਲਗਦੀ ਏਂ...

ਐਬੀ : ਚੰਗਾ ਲਗਣਾਂ ਤੇ ਪਿਆਰ ਹੋਣਾ ਦੋ ਵੱਖ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੇ...

ਏਬਨ : ਮੇਰੀ ਲਈ ਤਾਂ ਦੋਹਨੋਂ ਇਕੋ ਨੇ.. ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾਂ
ਹਾਂ ਐਬੀ ਬਹੁਤ... (ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਖਿੱਚਦਾ ਹੋਇਆ) ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ
ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਏ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬੁੱਢੇ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੋ ਜਾਏਗਾ ਤੇ ਕਿਧਰੇ
ਉਹ ਚੋਰੀ ਚੋਰੀ ਵੇਖਦਾ ਹੀ ਨਾਂ ਹੋਵੇ।

ਐਬੀ : ਉਹਦਾ ਫਿਕਰ ਨਾ ਕਰ ਮੇਰੀ ਜਾਨ, ਉਹਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅਗੇ ਮੈਂ
ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਉਨ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹਾਂ... ਅੱਜ ਮੈਂ ਇਸ ਕਮਰੇ ਦੀ ਸਾਰੀ ਸਫਾਈ
ਕਰਾਂਗੀ... ਖਿੜਕੀਆਂ ਖੋਲਾਂਗੀ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਵਿਚ ਹਵਾ ਤੇ ਖੁੱਧ

ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਸਕੇ... ਇਹ ਹੁਣ ਮੇਰਾ ਕਮਰਾ ਹੋਵੇਗਾ...

ਏਬਨ : ਅੱਛਾ...

ਐਬੀ : ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਏ ਕਿ ਸਾਡਾ...

ਏਬਨ : ਹੂੰ

ਐਬੀ : ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਰਾਤ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਬਣਾ ਲਿਆ ਹੈ.. ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਿੱਤੀ ਏ... ਸਾਡੇ ਪਿਆਰ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਨਵਾਂ ਜੀਵਨ ਦਿੱਤਾ ਏ...

ਏਬਨ : ਹਾਂ ਉਸ ਕਮਰੇ ਵਿਚ ਮਾਂ ਦੀ ਰੂਹ ਹੀਂ ਭਟਕੇਗੀ...

ਐਬੀ : ਰੱਬ ਉਹਦੀ ਰੂਹ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇਵੇ... ਏਬਨ ਅੱਜ ਦੀ ਸਵੇਰ ਤੂੰ ਉਦਾਸ ਯਾਦਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਂਗਾ...

ਏਬਨ : ਨਹੀਂ ਮੈਨੂੰ ਐਵੇਂ ਖਿਆਲ ਆ ਗਿਆ ਸੀ -

ਐਬੀ : ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਖਿਆਲ ਨਾ ਆਉਣ ਦਿਆ ਕਰ - ਹੁਣ - ਮੈਂ ਵੀ ਕੁਝ ਦੇਰ ਸੌ ਲਵਾਂ - ਤੇਰੇ ਬਾਪੂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਇਹੀ ਕਹਾਂਗੀ ਕਿ ਮੇਰੀ ਤਬੀਅਤ ਠੀਕ ਨਹੀਂ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਾਸ਼ਤੇ ਦਾ ਆਪ ਇੰਤਜ਼ਾਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ...

ਏਬਨ : ਹਾਂ ਉਹ ਦਾੜੇ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲ ਕੇ ਇਧਰ ਆ ਰਿਹਾ ਏ... ਤੈਨੂੰ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਬਿਸਤਰੇ ਵਿਚ ਹੋਣਾ ਹੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ -

ਐਬੀ : ਅਲਵਿਦਾ ਮੇਰੀ ਜਾਨ -

ਏਬਨ : ਅਲਵਿਦਾ -

(ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਚੁੰਮਕੇ ਉਸ ਵੱਲ ਦੂਰੋਂ ਚੁੰਬਣ ਸੁੱਟਦੀ ਏ ਤੇ ਖਿੜਕੀ ਦੇ ਪਿਛੇ ਅਲੌਪ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਏ ਇਕ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਕੈਬੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ - ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਖ ਦੇਖਦਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਚੁੰਧਿਆਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਨੇ...)

ਏਬਨ : ਨਵੀਂ ਸਵੇਰ ਦੀਆਂ ਸੁਭ ਇਛਾਵਾਂ ਬਾਪੂ - ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਸਵੇਰੇ ਅਸਮਾਨ ਵਿਚੋਂ ਤਾਰੇ ਕਿਉਂ ਲੱਭਣ ਦੇ ਯਤਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ...

ਕੈਬੇ : ਉਂਝ ਹੀ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ - ਕਿੰਨਾ ਸੋਹਣਾ ਸੋਹਣਾ ਲਗਦਾ ਏ ਸਭ ਕੁਝ -

ਏਬਨ : ਹਾਂ... ਇਹ ਫਾਰਮ ਸੋਹਣਾ ਏ...

ਕੈਬੇ : ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਦੂਰ ਅਸਮਾਨ ਤੋਂ ਹੈ -

ਏਬਨ : ਹਾਂ ਬਾਪੂ ਹੁਣ ਤੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਨੇੜੇ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੀਆਂ, ਚੰਗਾ ਏ ਹੁਣ ਤੂੰ ਅਸਮਾਨੇ ਹੀ ਨੀਝ ਲਾਇਆ ਕਰ -

(ਹੱਸਦਾ ਹੈ ਉੱਚੀ ਉੱਚੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪੱਟਾਂ 'ਤੇ ਹੱਥ ਮਾਰਦਾ ਹੈ।)

ਕੈਬੇ : ਕੀ ਗੱਲ ਏ ਏਬਨ - ਔਜ ਬੜਾ ਟਹਿਕ ਰਿਹਾ ਏ - ਕੀ ਸਵੇਰੇ ਸਵੇਰੇ
ਘੁੱਟ ਚਾੜ੍ਹ ਲਈ ਕਮਬਖਤਾ...

ਏਬਨ : ਹਾਂ ਬਾਪੂ ਔਜ ਮੈਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਘੁੱਟ ਪੀ ਲਿਆ ਏ...

(ਹੱਸਦਾ ਹੱਸਦਾ ਫਿਰ ਸੰਜੀਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਔਜ ਤੋਂ ਬਾਪੂ ਤੂੰ
ਤੇ ਮੈਂ ਬਰਾਬਰ - ਆ ਹੱਥ ਮਿਲਾਈਏ...

ਕੈਬੇ : (ਸ਼ੱਕ ਨਾਲ) ਤੇਰੇ 'ਤੇ ਕੀ ਭੂਤ ਸਵਾਰ ਏ ?

ਏਬਨ : ਔਛਾ ਨਾ ਮਿਲਾ - ਹਾਂ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਦੀ ਰੂਹ ਨੂੰ ਇਧਰੋਂ ਲੰਘਦਾ ਤਾਂ
ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ - ਤੂੰ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਪਛਾਣਦਾ ਹੀ ਹੋਵੇਂਗਾ - ਰੋਜ਼
ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਤਸੀਹੇ ਦੇਂਦਾ ਸੀ - ਹੁਣ ਆਰਾਮ ਕਰੇਗੀ -

ਕੈਬੇ : ਕੌਣ ?

ਏਬਨ : ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਦੀ ਰੂਹ - ਹੁਣ ਉਸਨੂੰ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸ਼ਕਾਇਤ ਨਹੀਂ
ਰਹੇਗੀ - ਉਹਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬਦਲਾ ਮਿਲ ਗਿਆ ਏ -

ਕੈਬੇ : ਕੀ ਬਕਵਾਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਏ - ਤੇਰਾ ਦਿਮਾਗ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਜਾ ਦਫਾ
ਹੋ

ਏਬਨ : ਹਾਂ - ਮੇਰਾ ਦਿਮਾਗ ਠੀਕ ਨਹੀਂ - ਰਾਤ ਮੈਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਭਰ ਦਾ ਨਸ਼ਾ
ਪੀਤਾ ਹੈ...

(ਹੱਸਦਾ ਹੱਸਦਾ ਬਾਹਰ ਵੱਲ ਵੇਖਦਾ ਏ, ਖੁੱਛਾ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਉਸ
ਵੱਲ ਵੇਖਦਾ ਏ, ਝੱਲਾ ਏ, ਇਹ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਵਾਂਗ। ਆਖਦਾ ਹੈ
ਤੇ ਸਿਰ ਮਾਰਦਾ ਹੈ - ਹੌਲੇ ਹੌਲੇ ਫੇਡ ਆਉਂਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ...)

-0-

ਭਾਗਤੀਜਾ ਪਹਿਲੀ ਝਾਕੀ

(ਸਮਾਂ ਹੁਣ ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਤੋਂ ਇਕ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਦਾ ਹੈ, ਉਹੀ ਘਰ
ਹੈ - ਦੋਨੋਂ ਸੌਣ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਮੋਮਬੱਤੀਆਂ ਨਾਲ ਰੁਸ਼ਨਾਏ ਹੋਏ ਹਨ
- ਥੱਲੇ ਵਿਹੜੇ ਵਿਚ ਲੋਕ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਨੇ - ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕੋਈ
ਜਸ਼ਨ ਮਨਾਂ ਰਹੇ ਹੋਣ ... ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿਚ ਏਬਨ ਠੰਡੀ 'ਤੇ ਹੱਥ
ਰੱਖਕੇ ਬੈਠਾ ਏ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਡੂੰਘੀ ਸੋਚ ਵਿਚ ਮਗਨ ਹੋਏ ...
ਦੂਸਰੇ ਕਮਰੇ ਵਿਚ ਇਕ ਪਘੂੰੜਾ ਦਿਸ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਿਹੜਾ ਇਕ
ਬੱਚੇ ਦੇ ਆਗਮਨ ਦਾ ਸੂਚਕ ਹੈ ... ਵਿਹੜੇ ਵਿਚ ਕੈਬੇ ਪੀ ਕੇ ਖੂਬ
ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਵਹਿਣ ਵਿਚ ਹੈ - ਐਬੀ ਸ਼ਾਲ ਲਈ ਇਕ ਪਾਸੇ ਕੁਰਸੀ

'ਤੇ ਬੈਠੀ ਹੈ.. ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਜਿਹਨਾਂ ਵਿਚ ਸੱਤ ਅੱਠ ਬੱਚੇ ਹਨ ਅਤੇ ਏਨੀਆਂ ਹੀ ਔਰਤਾਂ ਹਨ। ਸਭ ਇਕ ਇਕ ਮੱਗ ਜਾਂ ਗਿਲਾਸ ਚੁੱਕੀ ਬੀਅਰ ਜਾਂ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਸ ਵਿਚ ਘੁਸਰ ਮੁਸਰ ਕਰਕੇ ਖੂਬ ਉੱਚੀ ਉੱਚੀ ਹੱਸ ਰਹੇ ਹਨ। ਐਬੀ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਘੜੀ ਮੁੜੀ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵੱਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੀ ਹੋਵੇ, ਫਿਰ ਉਸ ਕੋਲੋਂ ਰਿਹਾ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਤੇ ਉਹ ਨਾਲ ਬੈਠੀ ਕੁੜੀ ਕੋਲੋਂ ਪੁੱਛ ਗੀ ਲੈਂਦੀ ਹੈ।)

ਐਬੀ : ਤੈਨੂੰ ਪਤਾ ਏ, ਏਬਨ ਕਿਥੇ ਏ ?

ਕੁੜੀ : ਸ਼ੀਮਤੀ ਕੈਥੇ - ਮੈਂ ਤਾਂ ਚਿਰ ਹੋਇਆ ਏਬਨ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਸੀ... ਲਗਦਾ ਏ ਕਿ ਜਦੋਂ ਦੀ ਤੂੰ ਆਈਂ ਏਂ, ਉਹ ਬਹੁਤਾ ਵਕਤ ਘਰ ਹੀ ਲੰਘਾਉਂਦਾ ਏ।

ਐਬੀ : ਹਾਂ ਮੈਂ ਉਹਦੀ ਮਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਜੋ ਲਈ ਏ...

ਕੁੜੀ : ਹੂੰ... ਸੁਣਿਆ ਤਾਂ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(ਇਹ ਕਹਿਕੇ ਉਹ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਮੂੰਹ ਮੋੜ ਲੈਂਦੀ ਏ ਤੇ ਟੋਲੀਆਂ ਦੀਆਂ ਗੱਪਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ... ਇਕ ਬੰਦਾ ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ਗਿਲਾਸ ਪਕੜੀ ਡੂਮਦਾ ਡੂਮਦਾ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ.. ਐਬੀ ਉਹਦੇ ਕੋਲੋਂ ਪੁੱਛਦੀ ਹੈ।)

ਐਬੀ : ਤੂੰ ਏਬਨ ਨੂੰ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ?

ਬੰਦਾ : ਮੈਂ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ - ਨਾਲੇ ਜੇ ਤੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਹੋਰ ਕਿਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਹੋਣਾ ਏ ?

ਐਬੀ : ਉਹਦੇ ਵਰਗਾ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਨੱਚ ਸਕਦਾ - ਉਸਨੂੰ ਇਥੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਏ...

ਬੰਦਾ : ਹੋ ਸਕਦਾ ਏ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣਾ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ ਤੇ ਮੁੰਨੇ ਨੂੰ ਸਵਾਂ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ - ਉਹ ਮੁੰਨਾ ਏ ਨਾਂ ?

ਐਬੀ : ਹਾਂ ਮੁੰਨਾ ਹੀ ਏ... ਦੋ ਹਫਤੇ ਦਾ ਹੋ ਗਿਆ ਏ... ਸੋਹਣਾ ਏ -

ਬੰਦਾ : ਸਾਰੇ ਬੱਚੇ ਆਪਣੀਆਂ ਮਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿਚ ਸੋਹਣੇ ਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ... (ਫਿਰ ਸ਼ਰਾਰਤ ਨਾਲ) ਤਾਂ ਐਬੀ ਜੋ ਤੇਰਾ ਦਿਲ ਕਦੀ ਏਬਨ ਤੋਂ ਭਰ ਜਾਏ ਤਾਂ ਮੈਂ ਸੇਵਾ ਲਈ ਹਾਜ਼ਰ ਹਾਂ... (ਹੱਸਦਾ ਹੱਸਦਾ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ -)

ਐਬੀ : (ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸ ਬੰਦੇ ਦੀ ਕਹੀ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਲਗਦਾ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ) ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਭੈੜਾ ਕਿਥੇ ਰਿਹਾ ਏ, ਐਵੇਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਗੱਲਾਂ ਬਨਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ...

ਫਿਲਡਰ : (ਜੋ ਬੁੱਢਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੈਬੇ ਦਾ ਸਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਨੇੜੇ ਦਾ ਦੋਸਤ ਹੈ) ਫੇਰ
ਐਬੀ - ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਦਸਾਂ ਏਬਨ ਕਿਬੇ ਗਿਆ ਏ...

ਉਹ ਗਿਰਜੇ ਵਿਚ ਏ - ਦੁਆ ਕਰ ਰਿਹਾ ਏ...

ਬੰਦਾ : ਕਾਹਦੇ ਲਈ... .. (ਸ਼ਰਾਰਤ ਨਾਲ ਇਕ ਅੱਖ ਬੰਦ ਕਰਦਾ ਹੈ)

ਫਿਲਡਰ : ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਦਾ ਇਕ... .. ਇਕ ਭਰਾ ਆਇਆ ਏ -

*(ਸਾਰੇ ਉੱਚੀ ਉੱਚੀ ਹੱਸਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਸ਼ੱਕ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਨਾਲ
ਕੈਬੇ ਨੂੰ ਤੇ ਐਬੀ ਵੱਲ ਵੇਖਦੇ ਹਨ... ਕੈਬੇ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿਚਲੇ
ਟਿਚਕਰ ਦੀ ਸਮਝ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਪਈ ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਇਹਨਾਂ
ਦੇ ਹਾਸੇ ਤੋਂ ਖਿੜਿਆ ਲਗਦਾ ਹੈ...)*

ਕੈਬੇ : ਸੁਣੋ ਲੋਕੋ - ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਭੇਡਾਂ ਦੇ ਇੱਜੜ ਵਾਂਗ ਕੀ ਹਿਕ ਹਿਕ
ਲਾਈ ਏ ? ਤੁਸੀਂ ਨੱਚਦੇ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ? ਲਾਅਨਤ ਪਵੇ ਤੁਹਾਡੇ
ਸਾਰਿਆਂ 'ਤੇ - ਇਥੇ ਅਸੀਂ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਹਾਂ ਖਾਣ ਪੀਣ ਅਤੇ
ਨੱਚਣ... .. ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਕਿ ਕੁੜਕ ਹੋਈ ਕੁਕੜੀ ਵਾਂਗ ਕੁੜ
ਕੁੜ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ - ਮੱਟਾ ਦੇ ਮੱਟ ਸ਼ਰਾਬ ਤੁਸੀਂ ਪੀ ਗਏ ਹੋ ਪਰ ਲਗਦਾ
ਏ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਵਿਚ ਪਾ ਪਈ ਹੋਈ ਏ...

ਫਿਲਡਰ : ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਏਬਨ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ...

ਕੈਬੇ : ਏਬਨ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਨਾਂ ਸਹੀ - ਏਬਨ ਦੀ ਗੁਣ ਕਿਸਨੂੰ ਲੋੜ ਏ ਉਸਦੀ
ਥਾਂ ਲੈਣ ਗੁਣ ਨਵਾਂ ਆ ਗਿਆ ਏ (ਪਰ ਫੇਰ ਉਸ ਬੰਦੇ ਵਾਂਗ ਜਿਸਨੇ
ਬਹੁਤ ਪੀਤੀ ਹੋਏ, ਉਹਦੀ ਭੌਂ ਇਕ ਦਮ ਬਦਲਦੀ ਹੈ) ਪਰ ਤੁਹਾਡਾ
ਇਹ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਏਬਨ ਉੱਤੇ ਹੱਸੋ... ਉਹ ਮੇਰਾ
ਆਪਣਾ ਖੂਨ ਏ, ਕੀ ਹੋਇਆ ਜੇ ਉਹਨੂੰ ਅਕਲ ਥੋੜੀ ਘੱਟ ਏ,
ਪਰ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਚੰਗਾ ਏ। ਪਰ ਉਹ ਦਿਨ ਫਿਰ
ਇਤਨਾਂ ਹੀ ਕੰਮ ਨਬੇੜ ਸਕਦਾ ਜਿਤਨਾਂ ਮੈਂ ਕਦੀ ਕਰ ਸਕਦਾ
ਸਾਂ... ਹਾਂ ਉਹ ਮੇਰਾ ਖੂਨ ਏ... ..

(ਹੋਰ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।)

ਫਿਲਡਰ : ਤੇ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਉਹ ਰਾਤ ਵੀ ਚੰਗੀ ਮੇਹਨਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਏ... ..

(ਹੱਸ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।)

ਕੈਬੇ : ਹੱਸੋ... .. ਬੇਵਕੂਫੋ ਹੱਸੋ... .. ਹਾਂ ਫਿਲਡਰ ਤੂੰ ਠੀਕ ਕਹਿੰਦਾ ਏ, ਉਹ
ਦਿਨੇ ਰਾਤ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਏ... ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਂ ਕਰ ਸਕਦਾਂ ਹਾਂ

ਇਕ ਬੁੱਢਾ : ਹਾਂ ਕੈਬੇ - ਤੇਰੀ ਤਾਕਤ ਦਾ ਕੀ ਏ... ਸੱਤਰ ਤੇ ਛੇ ਸਾਲਾਂ ਦਾ
ਹੋ ਕੇ ਤੂੰ ਇਕ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਏ... ਪਰ ਮੈਂ ਸੱਠ ਅਤੇ ਅੱਠ ਸਾਲਾਂ
ਦਾ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ...

(ਫੇਰ ਹਾਸਾ... ਇਸ ਵਿਚ ਐਤਕੀ ਕੈਬੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।)

ਕੈਬੇ : ਵਾਕਈ ਤੇਰੀ ਹਾਲਤ ਤਰਸਯੋਗ ਏ... ਏਸ ਉਮਰ ਵਿਚ ਵੀ ਤੂੰ
ਨਾਕਾਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਏ... ..

ਬੁੱਢਾ : ਪਰ ਕੈਬੇ ਮੇਰਾ ਖਿਆਲ ਏ ਕਿ ਕਾਰ ਤੂੰ ਵੀ ਕੋਈ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਬਿਲ
ਨਹੀਂ...

(ਫੇਰ ਹਾਸਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।)

ਕੈਬੇ : (ਫੇਰ ਸੰਜੀਦਾ) ਨਹੀਂ... ਮੇਰੇ ਵਿਚ ਹਾਲੇ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਠੱਗ
ਪੂੰਜੀਏ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕੋਗੇ... ਫਿਡਰ ਇਹਨਾਂ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ
ਪਿਆ... ਇਹ ਕੀ ਜਾਣਨ ਕਿਸਦੇ ਘਰ ਜਸ਼ਨ ਕਰਨ ਆਏ ਨੇ...
ਪੀਓ ਦੋਸਤੋ ਖੂਬ ਪੀਓ... ..

(ਸੰਗੀਤ ਤੇਜ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਚ ਦੀ ਲੈਅ ਤੇਜ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਸਾਰੇ
ਇਸ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ... ਸਿਵਾਈ ਐਬੀ ਦੇ - ਖੂਬ
ਰੌਲਾ ਪੈਂਦਾ ਏ... ਰੌਲਾ ਗੁੱਲਾ ਹੁੰਦਾ ਏ - ਕੈਬੇ ਪਿੜ ਦੇ ਬਾਹਰ
ਤਾਲ ਦੇਈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਚੋ ਓਏ ਮੁੰਡਿਓ ਤੇ ਫੇਰ ਜੋਸ਼ ਵਿਚ ਆਪ
ਪਿੜ ਵਿਚ ਆ ਜਾਂਦਾ ਏ...)

ਕੈਬੇ : ਕੀ ਕੁੜੀਆਂ ਵਾਂਗ ਪਏ ਨੱਚਦੇ ਹੋ... ਪਿੜ ਚੌੜਾ ਕਰੋ...

(ਸਾਰੇ ਹੁਣ ਤਾਲ ਦੇਣ ਲਗ ਪੈਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕੈਬੇ ਇਕੱਲਾ
ਨੱਚਦਾ ਏ... .. ਕਈ ਕਿਸਮ ਦੇ ਕਰਤਵ ਕਰਦਾ ਏ... ਸਾਰੇ
ਤਾੜੀਆਂ ਮਾਰਦੇ ਹਨ।)

ਕੈਬੇ : (ਨਾਚ ਦੇ ਬਾਅਦ ਬੈਠਦੇ ਹੋਏ) ਇਹਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਨੇ ਨੱਚਣਾ... ਤੁਸੀਂ
ਕੀ ਨੱਚੋਗੇ... ਸਭ ਸ਼ੋਹਦਿਆਂ ਦੀ ਪੀੜੀ ਵਿਚੋਂ ਹੋ... ਮੈਂ ਸੱਤਰ ਤੇ
ਤੇ ਛੇ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸੌ ਸਾਲ ਦਾ ਹੋਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਵੀ ਇੰਝ
ਨੱਚਾਂਗਾ... ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਵੇਖੋਗੇ... .. ਸਭ ਕਬਰਾਂ ਵਿਚ ਸੁੱਤੇ
ਹੋਵੋਗੇ... ਪਰ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਰਗਾਂ ਵਿਚ ਖੂਨ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਪਾਣੀ ਏ..
ਪਾਣੀ... .. ਪਤਾ ਪਾਣੀ... ..

(ਆ ਕੇ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਬੈਠ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਹੋਰ ਸ਼ਰਾਬ
ਪਾਂਦਾ ਏ - ਉਹਦੇ ਨਾਚ ਅਤੇ ਦੱਸੀ ਹੋਈ ਤਾਕਤ ਨਾਲ
ਸਾਰਿਆਂ ਉੱਤੇ ਵਾਕਈ ਉਹਦਾ ਬੋਝ ਪੈ ਗਿਆ ਲਗਦਾ ਏ...
ਇਕ ਚੁੱਪ ਜਹੀ ਸਭ ਪਾਸੇ ਛਾ ਜਾਂਦੀ ਏ... ਤੇ ਸਾਰੇ ਆਪਣੇ
ਆਪਣੇ ਗਲਾਸਾਂ ਤੋਂ ਘੁੱਟ ਘੁੱਟ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਲਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ..
ਉਤਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿਚ ਏਬਨ ਪੱਥਾਂ ਦੇ ਭਾਰ ਤੁਰਦੇ ਤੁਰਦੇ ਦੂਜੇ
ਕਮਰੇ ਵਿਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਪਘੁੰਡਾ ਹੈ - ਉਹ ਪਘੁੰਡੇ

ਉਤੇ ਖਲੋਕੇ ਵਿਚ ਪਏ ਬੱਚੇ ਵੱਲ ਬੜੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਹੈ - ਐਬੀ ਨੂੰ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹਦੇ ਪੈਰਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਆ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਉਠਕੇ ਹੌਲੇ ਹੌਲੇ ਕੋਲ ਜਾਂਦੀ ਏ...)

ਐਬੀ : ਮੈਂ ਉਪਰ ਮੁੰਨੇ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਜਾ ਰਹੀ ਹਾਂ..

ਕੈਬੇ : ਜ਼ਰੂਰ... ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਬਹੁਤ ਕਮਜ਼ੋਰ ਏ... ਕਹੋ ਤਾਂ ਮੈਂ ਛੱਡ ਆਵਾਂ...

ਐਬੀ : ਨਹੀਂ ਮੈਂ ਚਲੀ ਜਾਵਾਂਗੀ.. ਤੇ ਫਿਰ ਹੁਣੇ ਹੀ ਬੱਲੇ ਆ ਜਾਵਾਂਗੀ...

ਕੈਬੇ : ਨਹੀਂ ਕੋਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ... ਉਸਨੂੰ ਤੇਰੀ ਬਹੁਤੀ ਲੋੜ ਏ... ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਏ ਕਿ ਸਾਡੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਸਾਡੀ ਬਹੁਤੀ ਲੋੜ ਏ..

(ਐਬੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕੈਬੇ ਉਹਦੇ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵੇਖਦਾ ਹੈ, ਥੋੜੀ ਘੁਸਰ ਮਸਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ.. ਕੈਬੇ ਫਿਰ ਨਜ਼ਰ ਪਿਆ ਮੋੜਦਾ ਹੈ ਤੇ ਘੁਸਰ ਮੁਸਰ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ...)

ਕੈਬੇ : ਮੈਂ ਬਾਹਰ ਥੋੜੀ ਜਿਹੀ ਖੁੱਲੀ ਹਵਾ ਲੈ ਆਵਾਂ... ਤੁਸੀਂ ਮੁੰਡਿਓ ਕੁੜੀਓ ਹੋਰ ਪੀਓ ਖੂਬ... ਖੂਬ ਮਜੇ ਨਾਲ ਪੀਵੋ... ਮੈਂ ਹੁਣੇ ਵਾਪਸ ਆਇਆ... ਆਪਣੀ ਗਾਂਠੀਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਆਵਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮੈਂ ਅੱਜ ਪਿਆਵਾਂਗਾ...

(ਉਹ ਜਾਂਦਾ ਹੈ... ਇਕ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਦਾ ਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਹਾਸੇ ਦੀ ਵਰਖਾ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਏ।)

ਫਿਲਡਰ : ਬੁੱਢਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖੂਬ ਸੌਖਾ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਏ - ਹੁਣ ਗਾਈਆਂ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨ ਵਾੜੇ ਵਿਚ ਗਿਆ ਹੋਣਾ ਏ...

ਇਕ ਔਰਤ : ਇਸ ਘਰ ਵਿਚ ਜੋ ਕੁਝ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ - ਉਹ ਉਤਨੀ ਹੀ ਪ੍ਰਤਖ ਸਚਾਈ ਏ, ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਨੱਕ ਦੀ ਹੋਂਦ... ਬੁੱਢਾ ਗਾਈਆਂ ਕੋਲ ਵਾੜੇ ਵਿਚ... ਤੇ ਪੁੱਤਰ... (ਹੱਸਦੀ ਹੈ)

ਇਕ ਬੰਦਾ : ਸਾਨੂੰ ਕੀ... ਮੌਕਾ ਏ ਖੂਬ ਮਜੇ ਨਾਲ ਪੀਵੋ... .

(ਸਾਰੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਗਲਾਸਾਂ ਵਿਚ ਪਾਕੇ ਪੀਣ ਲਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ - ਉਪਰ ਦੇ ਕਮਰੇ ਐਬੀ ਦਾਖ਼ਲ ਹੁੰਦੀ ਦਿਸਦੀ ਹੈ.. ਏਬਨ ਪਹਿਲੇ ਉਹਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦਾ ਪਰ ਫਿਰ ਪਿਠ ਮੋੜਦਾ ਏ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਐਬੀ ਦਿਸਦੀ ਹੈ...)

ਏਬਨ : ਐਬੀ..

ਐਬੀ : (ਮੂੰਹ 'ਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖਕੇ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹਨੂੰ ਚੁੱਪ ਰਹਿਣ ਲਈ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ... .. ਬੱਚੇ ਵੱਲ ਵੇਖਦੀ ਹੋਈ) ਸੋਹਣਾ ਏ ਨਾਂ... ਬਿਲਕੁਲ ਤੇਰੇ ਵਰਗਾ ਏ... ..

ਏਬਨ : ਔਛਾ... ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਲਗਦਾ -

ਐਬੀ : ਬਿਲਕੁਲ ਤੇਰੇ ਵਰਗਾ ਏ -

ਏਬਨ : ਪਰ ਇਹਦੇ ਤੇ ਉਹਦਾ ਨਾਂ ਏ... ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ...
ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਮੈਂ ਜੋ ਵੀ ਮੋਹਨਤ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਹਦੇ 'ਤੇ ਉਹਦਾ
ਨਾਂ ਆ ਜਾਂਦਾ ਏ... ਫਾਰਮ ਬਣਾਇਆ ਮੈਂ.. ਮਲਕੀਅਤ ਉਹਦੀ,
ਇਹ ਬੱਚਾ ਮੇਰਾ... ਪਰ ਨਾਂ ਉਹਦਾ... ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਮੇਰੀ
ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ...

ਐਬੀ : (ਉਹਦੇ ਮੂੰਹ 'ਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ) ਸਾਨੂੰ ਹਾਲੇ ਉਡੀਕ ਕਰਨੀ
ਪਵੇਗੀ... ਆਪ ਆਪੇ ਸਭ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਏਗਾ... ਸਮਾਂ ਸਭ ਠੀਕ
ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ...

ਏਬਨ : ਮੈਂ ਇਹ ਸਭ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਇਹ ਹੱਸਣਾ, ਇਹ
ਨੱਚਣਾ...

ਐਬੀ : ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਗੁੱਸੇ ਨਾਂ ਹੋ - ਸਭ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਏਗਾ... ਸਭ ਠੀਕ
ਹੋ ਜਾਏਗਾ...

*(ਥੱਲੇ ਲੋਕ ਪੀਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਹੱਸ ਰਹੇ ਹਨ - ਉਹਨਾਂ ਵਿਚੋਂ
ਇਕ -)*

ਇਕ : ਆਓ ਇਕ ਦੌਰ ਹੋਰ ਉਸ ਬੁੱਢੇ ਦੀ ਸੇਹਤ ਲਈ... ਜਿਹੜਾ ਸੱਤਰ
ਅਤੇ ਛੇ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿਚ ਪਿਓ ਬਣਿਆ...

ਦੂਜਾ : ਨਹੀਂ ਜਿਹੜਾ ਬਾਬਾ ਬਣਿਆ... ਹਾਂ ਬਾਬਾ

*(ਸਾਰੇ ਹੱਸਦੇ ਹਨ... ਸੰਗੀਤ ਦੀ ਲੋਅ ਵਿਚ ਹੌਲੇ ਹੌਲੇ ਫੇਡ
ਆਉਂਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।)*

ਝਾਕੀ ਦੂਜੀ

(ਪਹਿਲੀ ਝਾਕੀ ਦੇ ਅੱਧੇ ਘੰਟੇ ਬਾਅਦ... ਏਬਨ ਬਾਹਰ
ਵਿਹੜੇ ਵਿਚ ਗੇਟ ਕੋਲ ਖਲੋਤਾ ਹੈ - ਉਹਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਉਦਾਸੀ
ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ... ਇਕ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਕੈਬੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਏਬਨ ਨੂੰ
ਵੇਖਕੇ ਇਕ ਦਮ ਉਹਦਾ ਰੋਅ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ...)

ਕੈਬੇ : ਸੋ ਤੂੰ ਇਥੇ ਖੜਾ ਏਂ..

ਏਬਨ : ਹਾਂ - ਮੈਂ ਇਥੇ ਹੀ ਖੜਾ ਹਾਂ।

ਕੈਬੇ : ਤੂੰ ਨਾਚ ਵਿਚ ਕਿਉਂ ਨਾ ਆਇਆ, ਸਾਰੇ ਤੇਰੇ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛ ਰਹੇ ਸਨ

ਏਬਨ : ਪੁੱਛਦੇ ਰਹਿਣ -

ਕੈਬੇ : ਇਲਾਕੇ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸੋਹਣੀਆਂ ਕੁੜੀਆਂ ਵੀ ਆਈਆਂ

ਹੋਈਆਂ ਸਨ -

ਏਬਨ : ਲਾਅਨਤ ਪਏ ਕੁੜੀਆਂ 'ਤੇ ਜਹੰਨਮ ਵਿਚ ਜਾਣ ਸਾਰੀਆਂ...

ਕੈਬੇ : ਉਹਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਨਾਂ ਇਕ ਨਾਲ ਜਲਦੀ ਤੂੰ ਵਿਆਹ ਕਰਨਾ ਹੀ ਹੈ...

ਏਬਨ : ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਵੂਹ ਕਰਨਾ -

ਕੈਬੇ : ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਤੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਫਾਰਮ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਮਿਲ ਜਾਏ -

ਏਬਨ : ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਸੀ... ਪਰ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਵਾਂਗ ਨਹੀਂ...

ਕੈਬੇ : ਤੂੰ ਝੂਠ ਕਹਿਨਾ ਏਂ, ਇਹ ਤੇਰੀ ਮਾਂ ਦੇ ਪੇਕੇ ਸਨ ਜੋ ਮੇਰਾ ਫਾਰਮ ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਖੋਹਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ...

ਏਬਨ : ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਤਾਂ ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਕਹਿੰਦੇ ਨੇ - ਖੈਰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਮੇਰਾ ਫਾਰਮ ਤਾਂ ਹੈ ਈ...

ਕੈਬੇ : ਕੀ ਕਿਹਾ ?

ਏਬਨ : ਬਸ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਕਹਿਣਾ ਸੀ -

ਕੈਬੇ : ਹੂੰ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਹੈ ? ਇਹ ਚੰਗਾ ਮਜ਼ਾਕ ਰਿਹਾ...

ਏਬਨ : ਦੇਖੀ ਜਾਏਗੀ..

ਕੈਬੇ : (ਉਹਦੇ ਵੱਲ ਸ਼ੱਕ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਨਾਲ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ) ਹੂੰ... ਦੇਖੀ ਜਾਏਗੀ... ਮੈਂ ਵੀ ਇਥੇ ਹਾਂ ਤੇ ਤੂੰ ਵੀ, ਤੂੰ ਅੰਨਾ ਏ ਅਸਲੀਅਤ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ -

(ਏਬਨ ਹੱਸਣ ਲੱਗ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।)

ਏਬਨ : ਅੰਨਾ... ..ਹੂੰ...

ਕੈਬੇ : ਇਹ ਤੂੰ ਹੂੰ ਹੂੰ ਕੀ ਲਾਈ ਏ... ਕੀ ਰੱਬ ਨੇ ਤੈਨੂੰ ਜ਼ਰਾ ਵੀ ਅਕਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ... ਤੇਰਾ ਫਾਰਮ.. ਦੇਖ ਲਈ ਇਸ ਫਾਰਮ ਤੋਂ ਇਕ ਸੋਟੀ ਜਾਂ ਇਕ ਪੱਥਰ ਵੀ ਤੈਨੂੰ ਮਿਲ ਜਾਏ ਤੇ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਹੁਣ - ਜਦੋਂ ਇਕ ਨਵੇਂ ਪੁੱਤਰ ਨੇ ਜਨਮ ਲੈ ਲਿਆ ਹੈ... ਇਹ ਸਾਰਾ ਫਾਰਮ ਮੇਰੀ ਮੌਤ ਦੇ ਬਾਅਦ ਉਹਦਾ ਹੋਵੇਗਾ.. ਪਰ ਮੈਂ ਹਾਲੇ ਛੇਤੀ ਕੀਤੇ ਮਰਨ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ... ਹਾਲੀ ਮੈਂ ਸੌ ਸਾਲ ਤੱਕ ਜੀਵਾਂਗਾ.. ਤੇ ਇਹ ਨਿੱਕਾ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਤੇਰੇ ਜਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਹੋ ਜਾਏਗਾ... ਤਕੜਾ ਹੋ ਜਾਏਗਾ...

ਏਬਨ : ਹੂੰ ਹੂੰ... (ਹੱਸਦਾ ਹੈ।)

ਕੈਬੇ : ਤੇਰਾ ਕੀ ਖਿਆਲ ਏ ਕਿ ਤੂੰ ਐਬੀ ਉਤੇ ਕਾਬੂ ਪਾ ਲਏਂਗਾ... ਇਹ ਫਾਰਮ ਉਹਦਾ ਹੋਵੇਗਾ.. ਤੇ ਉਹ ਤੇਰੇ ਤੋਂ ਸੌ ਗੁਣਾ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਏ, ਉਹ ਤੇਰੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚਲਾਕੀਆਂ ਜਾਣਦੀ ਏ - ਉਹਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤੂੰ ਉਹਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਉਹਦੇ ਨਾਲ

ਪਿਆਰ ਦਾ ਤਰਾਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ... ਪਰ ਬੇਵਕੂਫਾ ਉਹ ਤੇਰ
ਵਰਗਿਆਂ ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਹਜਮ ਕਰ ਜਾਏ ਤੇ ਡਕਾਰ ਨਾ ਲਏ...
ਤੂੰ ਬੇਵਕੂਫ ਏਂ.. ਉੱਲੂ ਏਂ - ਗਧਾ ਏਂ...

ਏਬਨ : (ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਆਪੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੁੰਦਿਆਂ) ਤੂੰ ਝੂਠ ਬੋਲਦਾ ਏਂ - ਏਸ
ਉਮਰ ਵਿਚ ਵੀ ਝੂਠ ਬੋਲਦਾ ਏਂ... ਐਬੀ ਨੇ ਕਦੀ ਇਹੋ ਜਹੀ ਗੱਲ
ਤੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕਹੀ...

ਕੈਬੇ : ਉਹਨੇ ਕਹੀ ਸੀ - ਤੇ ਮੈਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਗੋਲੀ ਨਾਲ ਤੇਰਾ ਇਹ ਬੇਵਕੂਫ
ਦਿਮਾਗ ਉਡਾ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ ਜੇਕਰ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਮਨ੍ਹਾਂ ਨਾ ਕਰਦੀ
ਅਤੇ ਇਕ ਕਾਮੇ ਦੀ ਫਾਰਮ 'ਤੇ ਜ਼ਰੂਰਤ ਏ... ਤੇ ਫਿਰ ਉਹਨੇ ਕਿਹਾ
ਸਾਡਾ ਪੁੱਤਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ... ਤੇ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਮੈਨੂੰ
ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਸਕੇ ਤਾਂ ਜੋ ਮਰਜ਼ੀ ਮੰਗੇ... ਉਹਨੇ ਕਿਹਾ ਸਾਡਾ ਪੁੱਤਰ
ਹੋਏਗਾ ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਏਬਨ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਫਾਰਮ ਦੀ
ਮਲਕੀਅਤ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਰਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇਗਾ... ਸੋ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ
ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਹੋਇਆ ਏ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਨੇ ਚਾਹਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ
ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਚਾਹਿਆ ਸੀ... ਹੁਣ ਤੇਰੀ ਹਾਹਾ ਕਿਥੇ ਗਈ... ਇਹ
ਫਾਰਮ ਉਹਦਾ ਹੋਏਗਾ ਅਤੇ ਤੂੰ ਸੜਕਾਂ 'ਤੇ ਧੂਲ ਫੱਕੇਂਗਾ... ਧੂਲ...
ਚਿੱਟੀ ਧੂਲ... ..

ਏਬਨ : ਤਾਂ ਇਹ ਉਹਦੀ ਖੇਡ ਸੀ... ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਹੀ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ
ਸਾਰੇ ਪੈਂਤੜੇ ਇਸੇ ਮੰਤਵ ਲਈ ਖੇਡ ਰਹੀ ਏ... ਪਰ ਉਹਨੇ ਮੈਨੂੰ
ਸਮਝਿਆ ਨਹੀਂ... ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਜੀਂਦਾ ਨਹੀਂ ਛੱਡਾਂਗਾ... ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ
ਕਤਲ ਕਰ ਦੇਵਾਂਗਾ... ਕਤਲ...

(ਜਾਣ ਲਗਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕੈਬੇ ਉਹਦਾ ਰਸਤਾ ਰੋਕ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।)

ਕੈਬੇ : ਨਹੀਂ ਤੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ...

ਏਬਨ : ਮੇਰੇ ਰਸਤੇ ਵਿਚੋਂ ਹੱਟ ਜਾ ਬਾਪੂ -

(ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਧੱਕਾ ਮਾਰਕੇ ਲੰਘਣ ਲਗਦਾ ਹੈ ਪਰ ਕੈਬੇ ਉਸਨੂੰ ਫੜ
ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਸ ਵਿਚ ਗੁੱਥਮ ਗੁੱਥਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਆਖਰ
ਬੁੱਢਾ ਉਸਨੂੰ ਕੰਧ ਨਾਲ ਲਾ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਉਹਦੀ ਸੰਘੀ ਘੁੱਟਣ
'ਤੇ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ... ਇਤਨੇ ਵਿਚ ਐਬੀ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ..)

ਐਬੀ : ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਪਾਗਲ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਗਏ...

(ਕੈਬੇ ਏਬਨ ਨੂੰ ਛੱਡਦਾ ਹੈ ਤੇ ਨਫਰਤ ਨਾਲ ਧੱਕਾ ਦੇ ਕੇ ਪਰ੍ਹਾਂ
ਕਰਦਾ ਹੈ, ਏਬਨ ਮੂੰਹ ਦੇ ਭਾਰ ਡਿੱਗਦਾ ਹੈ... ਐਬੀ ਉਹਦੇ ਕੋਲ
ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤੇ ਉਹਦਾ ਸਿਰ ਗੋਦ ਵਿਚ ਰੱਖਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੀ)

ਹੈ, ਕੈਬੇ ਜੋ ਹੁਣ ਜੇਤੂ ਹੈ - ਇਸੇ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿਚ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ।)

ਕੈਬੇ : ਛੱਡਦੇ ਐਬੀ ਇਸਨੂੰ - ਤੂੰ ਵਿਚ ਐਵੇਂ ਆ ਗਈ - ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇਣਾ ਸੀ... ਮੈਂ ਸੱਤਰ ਤੇ ਛੇ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਅਤੇ ਇਹ ਤੀਹਾਂ ਦਾ ਛੋਕਰਾ - ਸਮਝਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਬੁੱਢਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹਾਂ ਇਹ ਹਾਲੀ ਜੰਮ ਤਾਂ ਲਏ ਮੇਰਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਲਈ... ..

(ਆਪਣੇ ਕਪੜੇ ਝਾੜਦਾ ਹੋਇਆ ਦੋਨੋਂ ਕਮਰਿਆਂ ਦੇ ਦਰਮਿਆਨ ਅੰਦਰ ਗਲਿਆਰੇ ਵਿਚ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।)

ਐਬੀ : (ਬੜੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ) ਕੀ ਏਬਨ ਤੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸੱਟ ਲਗੀ ਏ।

ਏਬਨ : ਤੂੰ ਦਫਾ ਹੋ ਜਾ ਇਥੋਂ -

ਐਬੀ : ਏਬਨ ਇਹ ਮੈਂ ਹਾਂ - ਕੀ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਛਾਣਦਾ ?

ਏਬਨ : ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਛਾਣਦਾ ਹਾਂ -

ਐਬੀ : ਇਹ ਤੈਨੂੰ ਕੀ ਹੋਇਆ ਏ ? ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਫਰਤ ਨਾਲ ਕਿਉਂ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਏ ?

ਏਬਨ : ਹਾਂ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਨਫਰਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ... ਤੂੰ ਕੰਜਰੀ ਏਂ... ਇਕ ਪਤੇ ਬਾਜ਼ ਕੰਜਰੀ ਏਂ ਜਿਸਦਾ ਕੋਈ ਅਸੂਲ ਨਹੀਂ...

ਐਬੀ : ਏਬਨ... ਤੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਪਿਆ ਲਗਦਾ ਕਿ ਤੂੰ ਕੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਏਂ -

ਏਬਨ : ਤੇਰਾ ਹਰ ਲਫਜ਼ ਧੋਖਾ ਸੀ... ਤੇਰੀ ਹਰ ਅਦਾ ਫਰੇਬ ਸੀ... ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਝੂਠ ਬੋਲਦੀ ਰਹੀ ਕਿ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹੈਂ...

ਐਬੀ : ਨਹੀਂ ਏਬਨ ਇਹ ਸੱਚ ਏ... .. ਬਿਲਕੁਲ ਸੱਚ ਏ - ਜੇ ਇਹ ਝੂਠ ਏ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕੋਹੜਨ ਹੋਵਾਂ... ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਪਲੇਗ ਪਵੇ...

ਏਬਨ : ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਤਲਬ ਲਈ ਬੁੱਧੂ ਬਣਾਉਂਦੀ ਰਹੀ, ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਤੂੰ ਪਿਆਰ ਦੀ ਖੇਡ ਰਚਾਉਂਦੀ ਰਹੀ ਪਰ ਉਹਦੇ ਨਾਲ ਇਹ ਵਾਅਦੇ ਕਰਦੀ ਰਹੀ ਕਿ ਤੂੰ ਉਸਨੂੰ ਇਕ ਪੁੱਤਰ ਜੰਮਕੇ ਦੇਵੇਂਗੀ ਜਿਸਦੇ ਹਿੱਸੇ ਫਾਰਮ ਆਏਗਾ ਤੇ ਮੇਰੇ ਹਿੱਸੇ ਸੜਕਾਂ ਦੀ ਧੂਲ - ਚਿੱਟੀ ਧੂਲ... ਤੇਰੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਰੂਹ ਵੱਸ ਰਹੀ ਏ... .. ਕਿਉਂਕਿ ਇਨਸਾਨ ਦੀ ਨਸਲ ਇਤਨੀ ਕਮੀਨੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ...

ਐਬੀ : ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਉਹਨੇ ਤੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ?

ਏਬਨ : ਕੀ ਇਹ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ? ਬੋਲ ਇਸ ਵਿਚ ਕੀ ਝੂਠ ਏ ?

ਐਬੀ : ਏਬਨ ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਤਾਂ ਸੁਣ... ਇਕ ਵਾਰੀ ਤਾਂ ਸੁਣ... ਇਹ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲੇ ਦੀ ਗੱਲ ਏ ਜਦੋਂ ਸਾਡੇ ਦਰਮਿਆਨ ਹਾਲੀ ਕੋਈ ਰਿਸ਼ਤਾ

ਨਹੀਂ ਸੀ... ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਨਫਰਤ ਕਰਦਾ ਸੈਂ ਤੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮਿਨੀ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਜਾਂਦਾ ਸੈਂ... ਉਸ ਵੇਲੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਸਾਂ ਤੇ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਨਫਰਤ ਤੇ ਇਸੇ ਪਿਆਰ ਕਰਕੇ ਮੇਰੇ ਵਿਚ ਬਦਲੇ ਦਾ ਅੰਸ਼ ਆ ਗਿਆ...

ਏਬਨ : ਬਦਲਾ - ਹੂੰ ਬਦਲਾ... ਕਾਸ਼ ਕਿ ਤੈਨੂੰ ਮੌਤ ਆ ਜਾਂਦੀ, ਕਾਸ਼ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਮੌਤ ਆ ਜਾਂਦੀ ਤੇ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਨਾ ਹੁੰਦਾ... ਪਰ ਮੈਂ ਵੀ ਆਪਣਾ ਬਦਲਾ ਲਵਾਂਗਾ.. ਤੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਉਹਦੇ ਕੋਲੋਂ, ਮੈਂ ਬਦਲਾ ਲਵਾਂਗਾ...

ਐਬੀ : ਨਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾ ਬੋਲ ਏਬਨ, ਇਹ ਸਤਰਾਂ ਨਾਲ ਬੋਲ, ਮੈਂ ਕਦੀ ਤੇਰਾ ਬੁਰਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹਿਆ, ਮੈਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰ ਦੇ... ਮੁਆਫ ਕਰ ਦੇ...

ਏਬਨ : ਹੁਣ ਵੇਲਾ ਆ ਗਿਆ ਏ ਕਿ ਇਸ ਬੁੱਢੇ ਬਘਿਆੜ ਕੋਲੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਬਦਲਾ ਲਵਾਂ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਵੀ... ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਪੁੱਤਰ ਬਾਰੇ ਸਚਾਈ ਦੱਸਾਂਗਾ... ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਆਪਣੀ ਵਖਰੀ ਕਰਮਾਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫੇਰ ਤੁਸੀਂ ਦੋਨੋਂ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੀ ਜ਼ਹਿਰ ਨਾਲ ਚੂੰਡ ਚੂੰਡ ਕੇ ਇਕ ਦੂਜੇ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ ਨਾਲ ਡੰਗ ਦੋਨੋਂ ਤੜਪ ਤੜਪ ਕੇ ਮਰਨ... ਕੋਈ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਾਣੀ ਪੁੱਛਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋਏਗਾ.. ਤੇ ਮੈਂ ਚਲਾ ਜਾਵਾਂਗਾ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਜਿਥੇ ਪੀਟਰ ਅਤੇ ਸਾਇਮਨ ਗਏ ਨੇ...

ਐਬੀ : ਨਹੀਂ... ਏਬਨ - ਨਹੀਂ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਛੱਡਕੇ ਕਿਧਰੇ ਨਹੀਂ ਜਾਏਂਗਾ...

ਏਬਨ : ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਜਾਵਾਂਗਾ... ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਜਾਵਾਂਗਾ... ਉਥੇ ਮੈਂ ਦੌਲਤ ਇਕੱਠੀ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਥੇ ਆਵਾਂਗਾ... ਇਥੇ ਹੱਕਾਂ ਲਈ ਲੜਾਂਗਾ ਆਪਣੇ ਫਾਰਮ ਲਈ ਲੜਾਂਗਾ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲੋਂ ਇਹ ਫਾਰਮ ਖੋਹਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੜਕ 'ਤੇ ਭੀਖ ਮੰਗਣ ਤੇ ਠੋਕਰਾਂ ਖਾਣ 'ਤੇ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਾਂਗਾ - ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਉਹ ਪੁੱਤਰ ਵੀ.. ਭੁੱਖਾ ਮਰੇਗਾ... ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਮਰੋਗੇ...

ਐਬੀ : ਉਹ ਤੇਰਾ ਵੀ ਪੁੱਤਰ ਏ ਏਬਨ...

ਏਬਨ : ਕਾਸ਼ ਕਿ ਉਹ ਕਦੀ ਨਾ ਜੰਮਦਾ... ਰੱਬ ਕਰੇ ਉਹ ਹੁਣੇ ਹੀ ਮਰ ਜਾਏ... ਇਹ ਤੇਰਾ ਸਾਰਾ ਕਸੂਰ ਏ... ਤੂੰ ਉਸਨੂੰ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਤਾਂ ਲਿਆਈ ਏਂ ਕਿ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਹੱਕ ਖੋਹ ਸਕੇਂ... ..

ਐਬੀ : ਨਹੀਂ ਏਬਨ ਇਹ ਝੂਠ ਏ - ਮੈਂ ਤਾਂ ਤੈਨੂੰ ਉਸ ਵੇਲੇ ਦਾ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਇਹਦੀ ਹੋਂਦ ਦਾ ਨਾਂ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਇਹ

ਸਚ ਏ ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਦਾ ਯਕੀਨ ਕਰ... ..

ਏਬਨ : ਇਕ ਝੁਠੀ ਚੋਰ ਦੀ ਗੱਲ ਦਾ ਯਕੀਨ ਕਰਾਂ ?

ਐਬੀ : ਨਾਂ ਕਰ... ਪਰ ਇਕ ਗੱਲ ਦੱਸਾਂ, ਉਹਦੇ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ 'ਤੇ
ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ ?

ਏਬਨ : ਹਾਂ - ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਂਦਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ -

ਐਬੀ : ਤੇ ਹੁਣ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ?

ਏਬਨ : ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ - ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ

ਐਬੀ : ਅਤੇ ਕੀ ਤੂੰ ਸੱਚੀ ਮੁੱਚੀ ਪੱਛਮ ਵੱਲ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆਂ ਜਾ ਰਿਹਾ ਏਂ
- ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਬੱਚੇ ਨੇ ਜਨਮ ਲਿਆ ਏ ?

ਏਬਨ : ਮੈਂ ਸਵੇਰੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ - ਇਥੇ ਹੁਣ ਮੈਂ ਮਰਕੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰਹਾਂਗਾ

ਐਬੀ : ਜੇਕਰ ਇਸ ਬੱਚੇ ਕਾਰਨ ਤੂੰ ਜਾ ਰਿਹਾ ਏਂ ਜੇਕਰ ਇਸ ਬੱਚੇ ਦੇ ਕਾਰਨ
ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਇਕੋ ਇਕ ਖੁਸ਼ੀ ਤੋਂ ਵਾਂਝੀ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗੀ...
ਜੇਕਰ ਇਸ ਬੱਚੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਤੋਂ ਹੱਥ ਧੋ
ਲਵਾਂਗੀ... ਤਾਂ ਸੁਣ ਮੈਂ ਵੀ ਇਸ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦੀ ਹਾਂ...
ਹਾਂ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦੀ ਹਾਂ... ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਇਹਦੀ ਮਾਂ ਹਾਂ...

ਏਬਨ : ਨਹੀਂ ਇਹ ਝੂਠ ਏ... ਤੂੰ ਇਹਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਏਂ - ਇਹਦੇ ਰਾਹੀਂ
ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਮੇਰਾ ਫਾਰਮ ਖੋਹ ਰਹੀ ਏਂ... ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਖੋਏਂਗੀ
ਜੇ ਮੇਰਾ ਏ - ਤੂੰ ਝੂਠ ਬੋਲਦੀ ਰਹੀ ਏਂ... ਕਿ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ
ਏਂ - ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਸਿਰਫ ਇਸ ਬੱਚੇ ਦਾ ਜਨਮ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ - ਹੋਰ
ਕੁਝ ਨਹੀਂ... ..

ਐਬੀ : (ਇਕ ਅਜੀਬ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ) ਇਹ ਤੇਰਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਖੋਹੇਗਾ - ਮੈਂ
ਇਸ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿਆਂਗੀ... ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਮੈਂ ਸਾਬਤ
ਕਰ ਦੇਵਾਂਗੀ...

ਏਬਨ : ਹੋਰ ਝੂਠ ਬੋਲਣ ਦਾ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਤੇਰੀਆਂ ਇਹ ਮੋਮੋ
ਠੰਗਨੀਆਂ ਮੇਰੇ ਉਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ - ਮੈਂ ਜਾ
ਰਿਹਾ ਹਾਂ... ਤੇਰੇ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ...

ਐਬੀ : ਕੀ ਜਾਣ ਵੇਲੇ ਇਕ ਵੀ ਪਿਆਰ ਦੇ ਬੋਲ ਨਹੀਂ ਬੋਲੇਂਗਾ...

ਏਬਨ : ਨਹੀਂ ਮੈਂ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਭੁੱਲ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਕਦੀ
ਚਾਹਿਆ ਸੀ -

ਐਬੀ : ਏਬਨ ਠਹਿਰ ਜਾ ਬੋੜੀ ਦੇਰ ਲਈ ਠਹਿਰ ਜਾ -

ਏਬਨ : ਮੈਂ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ... ਅੱਜ ਮੈਂ ਜੀ ਭਰਕੇ ਪੀਆਂਗਾ ਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਭੁੱਲ
ਜਾਵਾਂਗਾ...

ਐਬੀ : (ਉਹਦੀ ਬਾਂਹ ਪਕੜਦੀ ਹੋਈ) ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਸੁਣ, ਜੇ ਮੈਂ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰ ਦੇਵਾਂ ਕਿ ਇਹ ਬੱਚਾ ਕਦੀ ਵੀ ਸਾਡੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਦਰਮਿਆਨ ਨਹੀਂ ਆਏਗਾ - ਇਹ ਕਦੀ ਵੀ ਤੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਤੇਰਾ ਫਾਰਮ ਨਹੀਂ ਖੋਹੇਗਾ ਤਾਂ ਕੀ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦੇਵੇਂਗਾ, ਕੀ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਿਆਰ ਦੇ ਚੁੰਮਣ ਦੇ ਸਕੇਂਗਾ, ਕੀ ਤੂੰ ਫੇਰ ਮੈਨੂੰ ਛੱਡਕੇ ਚਲਾ ਜਾਏਂਗਾ ?

ਏਬਨ : ਮੇਰਾ ਖਿਆਲ ਏ ਨਹੀਂ... ਪਰ ਤੂੰ ਬੱਚੇ ਦੀ ਹੋਂਦ ਸਾਡੇ ਦਰਮਿਆਨ ਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਮਿਟਾ ਸਕਦੀ ਏਂ - ਤੂੰ ਕੋਈ ਰੱਬ ਨਹੀਂ...

ਐਬੀ : ਮੈਂ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹਾਂ... ਭੁੱਲੀ ਨਾ ਤੂੰ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਏ... ਇਹ ਬੱਚਾ ਮੇਰਾ ਹੈ ਇਹਨੂੰ ਮੈਂ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਮੈਂ ਇਹਦੇ ਲਈ ਸਭ ਕੁਝ ਹਾਂ... ਮੈਂ ਇਹਦੇ ਲਈ ਰੱਬ ਹਾਂ - ਰੱਬ

ਏਬਨ : ਤੂੰ ਪਾਗਲ ਹੋ ਗਈ ਏ... ਮੈਨੂੰ ਛੱਡ ਮੈਂ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ... ਅੱਜ ਦੀ ਰਾਤ ਮੈਂ ਸਭ ਕੁਝ ਭੁੱਲ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ -

(ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)

ਐਬੀ : (ਉਹਦੇ ਪਿਛੇ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿਚ) ਮੈਂ ਏਬਨ ਸਾਬਤ ਕਰ ਦਿਆਂਗੀ ਕਿ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਤੇ ਸਿਰਫ ਤੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹਾਂ - ਇਸ ਪਿਆਰ ਦੇ ਦਰਮਿਆਨ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦਾ... ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦਾ...

(ਹੌਲੇ ਹੌਲੇ ਫੇਡ ਆਉਂਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।)

ਝਾਕੀਤੀਜੀ

(ਪਹੁ ਫੁਟਾਲੇ ਤੋਂ ਥੋੜਾ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲੇ - ਏਬਨ ਅਤੇ ਕੈਬੇ ਦਾ ਕਮਰਾ ਦਿਸਦਾ ਹੈ - ਏਬਨ ਆਪਦੇ ਮੰਜੇ 'ਤੇ ਠੱਡੀ 'ਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖਕੇ ਕਿਸੇ ਡੂੰਘੀ ਸੋਚ ਵਿਚ ਹੈ - ਕੈਬੇ ਗੂੜੀ ਨੀਂਦ ਸੁੱਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ - ਐਬੀ ਬੱਚੇ ਦੇ ਪੰਝੂੜੇ 'ਤੇ ਝੁੱਕੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਉਹਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਅਜੀਬ ਭੈਅ ਭੀਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹਨ - ਪੰਝੂੜੇ ਨੂੰ ਤੱਕਦੀ ਤੱਕਦੀ ਉਹ ਇਕ ਦਮ ਰੋਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦੇਂਦੀ ਹੈ - ਕੈਬੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਐਬੀ ਆਪਣੇ ਆਪ 'ਤੇ ਕਾਬੂ ਕਰ ਲੈਂਦੀ ਹੈ - ਕੁਝ ਚਿਰ ਫਿਰ ਪੰਝੂੜੇ ਵੱਲ ਦੇਖਦੀ ਹੈ ਤੇ ਫੇਰ ਚੋਰੀ ਚੋਰੀ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਕੇ ਏਬਨ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿਚ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ - ਆਉਂਦਿਆਂ ਹੀ

ਉਹਦੇ ਗਲੇ ਦੁਆਲੇ ਬਾਹਵਾਂ ਪਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈ ਤੇ ਅੰਨ੍ਹੇਵਾਹ
ਉਹਨੂੰ ਚੁੰਮਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦੇਂਦੀ ਹੈ ਪਰ ਏਬਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ
ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਨਜ਼ਰ ਸਿੱਧੀ ਹੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।)

ਐਬੀ : (ਅਜੀਬ ਜਹੇ ਵਹਿਨ ਵਿਚ) ਏਬਨ - ਮੈਂ ਕੰਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ -
ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਕਰ ਦੇਵਾਂਗੀ - ਮੈਂ ਇਹ ਸਾਬਤ
ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਏ ਕਿ ਤੇਰੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲੋਂ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਪਿਆਰੀ
ਨਹੀਂ - ਹੁਣ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰ 'ਤੇ ਕਦੀ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਰੇਂਗਾ... ਏਬਨ
ਕਦੀ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਰੇਂਗਾ...

ਏਬਨ : ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਤੂੰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਏ, ਇਹਦਾ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਤੁਅਲਕ
ਨਹੀਂ।

ਐਬੀ : ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਂ ਕਹਿ ਏਬਨ - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾ ਕਹੋ... ਤੇਰੇ ਕੋਲ
ਇਹ ਅਖਵਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰਕਰਨਾ ਏਂ - ਮੈਂ ਮਰਦੀ
ਜਾ ਰਹੀ ਹਾਂ...

ਏਬਨ : ਇਹਦਾ ਕੀ ਫਾਇਦਾ... .. ਮੈਂ ਹੁਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ... ..

ਐਬੀ : ਨਹੀਂ ਨਹੀਂ ਤੂੰ ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਜਾਏਂਗਾ - ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਜਾਏਂਗਾ...

ਏਬਨ : (ਆਪਣੇ ਵਹਿਨ ਵਿਚ) ਮੈਂ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਸੋਚਦਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ - ਮੈਂ
ਇਹੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਬਾਪੂ ਨੂੰ ਬੱਚੇ ਦੇ ਰਾਜ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ
ਦੱਸਾਂਗਾ... .. ਇਹ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਮਾਂ 'ਤੇ ਛੱਡਦਾ ਹਾਂ... ਉਸਦੀ
ਰੂਹ ਆਪੇ ਬੁੱਢੇ ਕੋਲੋਂ ਬਦਲਾ ਲਏਗੀ... ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਉਹਨੂੰ ਦਸ ਦਿੱਤਾ
ਤੇ ਉਹ ਬੁੱਢਾ ਬਘਿਆੜ ਇਹਨਾਂ ਕਮੀਨਾਂ ਏ ਕਿ ਇਸ ਨਿੱਕੀ ਜਹੀ
ਜਾਨ ਕੋਲੋਂ ਬਦਲਾ ਲਏਗਾ (ਉਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿਚ ਗੱਚ ਆ
ਜਾਂਦੀ ਹੈ) ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਹੋਵੇ - ਇਸ ਵਿਚਾਰੀ
ਜਾਨ ਦਾ ਕੀ ਕਸੂਰ ਕਿ ਉਹਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਪਾਪ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਭੁਗਤਨੀ
ਪਵੇ... ਤੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਨਾਂ ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਮੇਰੇ ਉਤੇ ਏ - ਉਹ...
ਮੇਰਾ ਹੀ ਤਾਂ ਏ - ਕਿਸੇ ਦਿਨ ਮੈਂ ਵਾਪਸ ਆਵਾਂਗਾ...

ਐਬੀ : ਨਹੀਂ ਹੁਣ ਤੇਰੇ ਜਾਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ, ਹੁਣ ਕੋਈ ਨਹੀਂ
ਜਿਹੜਾ ਤੇਰੇ ਤੇ ਮੇਰੇ ਦਰਮਿਆਨ ਆਏ... ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ... ਮੈਂ
ਸਭ ਕੰਮ ਠੀਕ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਏ - (ਫੇਰ ਗੱਚ ਭਰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।)

ਏਬਨ : (ਉਹਦੀਆਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਕੁਝ ਸ਼ੱਕ ਵਿਚ ਪੈ ਕੇ) ਐਬੀ ਪਾਗਲ
ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਗਈ - ਕੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਏ ਤੂੰ ?

ਐਬੀ : ਏਬਨ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਏ -

ਏਬਨ : ਹਾਂ - ਤੂੰ ਉਹਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਏ...

ਐਬੀ : ਹਾਂ -

ਏਬਨ : ਉਹਨੂੰ ਤੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਏ - ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਏ - ਉਹਨੂੰ ਉਹਦੇ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਮਿਲਣੀ ਹੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ... ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਏ, ਕਿ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਬੁੱਢੇ ਦੀ ਜਾਣ ਬਹੁਤੀ ਪੀਣ ਕਰਕੇ ਨਿਕਲ ਗਈ... ਤੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਹੀਂ ਹੋਏਗਾ... ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਹਨੇ ਅੰਨ੍ਹੇਵਾਹ ਪੀਤੀ ਸੀ...

ਐਬੀ : ਨਹੀਂ... ਉਹਨੂੰ ਨਹੀਂ (ਪਾਗਲਾਂ ਵਾਂਗ ਹੱਸਦੇ ਹੋਏ) ਵਾਕਈ ਮੈਨੂੰ ਉਹਨੂੰ ਮਾਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਉਹਦੀ ਥਾਂ ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਕਿਉਂ ਨਾ ਦੱਸਿਆ -

ਏਬਨ : ਕਿਸ ਦੀ ਥਾਂ ? ਤੇਰਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਏ ?

ਐਬੀ : (ਹੱਥ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ ਦੇ ਨਾਲ) ਉਹਨੂੰ ਨਹੀਂ -

ਏਬਨ : ਉਹਨੂੰ ਨਹੀਂ ? ਕਿਧਰੇ ਤੂੰ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਮਾਰਿਆ ਐਬੀ ਕਹਿ ਦੇ ਕਿ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਤੂੰ ਨਹੀਂ ਮਾਰਿਆ... ..

ਐਬੀ : ਮੈਂ... .. (ਗੱਚ ਭਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ... ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਬੋਲ ਸਕਦੀ)

ਏਬਨ : ਏ ਖੁਦਾਇਆ ਇਹ ਕੀ ਹੋ ਗਿਆ ? ਇਹ ਕੀ ਹੋ ਗਿਆ ?

ਐਬੀ : ਮੈਂ ਉਹਦੇ ਨਿੱਕੇ ਜਿਹੇ ਮੂੰਹ 'ਤੇ ਸਿਰਹਾਣਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ - ਤੇ ਉਹਨੇ ਸਾਹ ਲੈਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ...

ਏਬਨ : ਉਹ ਮੇਰੇ ਵਾਂਗ ਸੀ - ਉਹ ਮੇਰੇ ਲਹੂ ਦਾ ਸੀ - ਜ਼ਾਲਮੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਇਹ ਕੀ ਕੀਤਾ ?

ਐਬੀ : ਮੈਂ ਕਦ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸਾਂ ਇਹ ਕਰਨਾਂ... .. ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਸਾਂ.. ਉਹ ਇਤਨਾ ਸੋਹਣਾ ਸੀ - ਨਿੱਕਾ ਜਿਹਾ ਫੁੱਲ - ਬਿਲਕੁਲ ਤੇਰਾ ਅਕਸ... ਪਰ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਬਹੁਤਾ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਸਾਂ... ਤੇ ਤੂੰ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸਾਂ - ਸਿਰਫ ਇਸ ਕਰਕੇ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਜਨਮ ਕਿਉਂ ਦਿੱਤਾ। ਤੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਾਸ਼ ਉਹ ਮਰ ਜਾਏ... ਤੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਜੇਕਰ ਸਾਡੇ ਦਰਮਿਆਨ ਨਾ ਆਉਂਦਾ ਤਾਂ ਸਭ ਕੁਝ ਪਹਿਲੇ ਵਾਂਗ ਹੀ ਰਹਿਣਾ ਸੀ -

ਏਬਨ : (ਜਿਹੜਾ ਹੁਣ ਆਪਣਾ ਗੁੱਸਾ ਕਾਬੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਉਹਨੂੰ ਮੋਢਿਆਂ ਤੋਂ ਫੜਕੇ ਜ਼ੋਰ ਦਾ ਹਿਲਾਉਂਦਾ ਏ) ਤੂੰ ਝੂਠ ਕਹਿੰਦੀ ਏ... ਮੈਂ ਇਹ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਹਾ - ਮੈਂ ਸੁਫਨੇ ਵਿਚ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੋਚ ਸਕਦਾ ਸਾਂ - ਉਹ ਮੇਰਾ ਬੱਚਾ ਸੀ - ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਕਟਵਾ ਲੈਂਦਾ ਪਰ ਉਹਦੀ ਉਂਗਲੀ 'ਤੇ ਜ਼ਰਬ ਨਾ ਆਉਣ ਦੇਂਦਾ... ਤੂੰ

ਤੇ ਉਸ ਮਾਸੂਮ ਦਾ ਸਾਹ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ... ..

ਐਬੀ : ਏਬਨ - ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਫ਼ਰਤ ਨਾਲ ਨਾ ਵੇਖ - ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸਭ ਕੁਝ ਤੇਰੇ ਲਈ ਕੀਤਾ - ਆਪਣੇ ਦੋਹਾਂ ਲਈ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਫੇਰ ਲੈ ਸਕੀਏ... ..

ਏਬਨ : ਇਹ ਤੂੰ ਕੀ ਬੋਲ ਰਹੀ ਏਂ ? ਨਾਂ ਮੇਰੇ ਜ਼ਖ਼ਮਾਂ 'ਤੇ ਲੂਣ ਛਿੜਕ - ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਸਭ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ - ਇਹ ਤੇਰਾ ਮੱਕਰ ਏ ਮੈਨੂੰ ਫਸਾਉਣ ਲਈ... ਆਪਣਾ ਪਾਪ ਤੂੰ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਮੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਏਂ...

ਐਬੀ : ਨਹੀਂ - ਏਬਨ ਰੱਬ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਇੰਝ ਨਾ ਬੋਲ -

(ਉਹ ਜਾਣ ਲਗਦਾ ਏ ਤਾਂ ਉਹਦੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਪਕੜ ਲੈਂਦੀ ਹੈ।)

ਏਬਨ : (ਗੁੱਸੇ ਅਤੇ ਡਰ ਭੈਅ ਨਾਲ) ਮੈਨੂੰ ਨਾ ਹੱਥ ਲਾ... ਤੂੰ ਸੱਪਣੀ ਏ... ਜ਼ਹਿਰੀਲੇ ਡੰਗ ਵਾਲੀ ਸੱਪਣੀ... ਤੂੰ ਇਕ ਮਸੂਮ ਨੂੰ ਡੰਗਣੋਂ ਨਾਂ ਟਲੀ... ਤੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਰੱਬ ਦਾ ਖੋਫ਼ ਨਹੀਂ... (ਫੇਰ ਰੋ ਨੂੰ ਬਦਲਦੇ ਹੋਏ) ਹਾਂ ਪਰ ਹੁਣ ਮੈਂ ਅਸਲੀਅਤ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ - ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹਰ ਇਕ ਚੀਜ਼ ਖੋਹਣੀ ਚਾਹੁੰਦੀ ਏ... ਜਿਹੜੀ ਮੇਰੀ ਏ - ਇਹ ਬੱਚਾ ਮੇਰਾ ਸੀ... ਇਹ ਮੇਰੇ ਵਾਂਗ ਲਗਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਮੇਰਾ ਖੂਨ ਸੀ ਤੇ ਇਸ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਤੂੰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ... ਕਿ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਮੇਰੀ ਛਾਪ ਹੋਵੇ - ਤੂੰ ਇਸਨੂੰ ਇਸੇ ਲਈ ਮਾਰਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੇਰਾ ਸੀ... ਪਰ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਬਦਲਾ ਲਵਾਂਗਾ... .. ਮੈਂ ਨੰਬਰਦਾਰ ਨੂੰ ਖ਼ਬਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ... ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਸਭ ਦੱਸ ਦੇਵਾਂਗਾ...

(ਤੇਜ਼ ਤੇਜ਼ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)

ਐਬੀ : (ਉਹਦੇ ਪਿਛੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਤੱਕ ਜਾਂਦੇ) ਏਬਨ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹਾਂ... ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮੈਂ ਫਾਂਸੀ ਚੜ੍ਹ ਜਾਵਾਂਗੀ - ਬਸ ਇਕ ਵਾਰੀ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਿਆਰ ਕਰ - ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਿਆਰ ਕਰ -

(ਕਹਿੰਦੀ ਕਹਿੰਦੀ ਡਿੱਗ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤੇ ਫਿਰ ਫੇਡਾ ਆਉਂਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।)

ਚੌਥੀ ਝਾਕੀ

(ਤੀਜੀ ਝਾਕੀ ਦੇ ਇਕ ਘੰਟੇ ਦੇ ਬਾਅਦ... ਕੈਬੇ ਆਪਣੇ ਮੰਜੇ 'ਤੇ ਹਾਲੇ ਸੁੱਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ - ਹੁਣ ਸਵੇਰ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਐਬੀ ਆਪਣੇ ਚਿਹਰੇ ਨੂੰ ਹੱਥਾਂ ਵਿਚ ਛੁਪਾਈ ਪੰਝੂੜੇ ਕੋਲ ਬੈਠੀ ਹੈ - ਵਾਲ ਉਹਦੇ ਖਿਲਰੇ ਹੋਏ ਹਨ ਤਾਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿਚ ਇਕ

ਖਾਲੀ ਖਾਲੀ ਤੱਕਣੀ... .. ਕੈਥੇ ਇਕ ਦਮ ਜਾਗਦਾ ਹੈ
- ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਸੇ ਸੁਫਨੇ ਵਿਚੋਂ ਉਠਿਆ ਹੋਵੇ - ਇਧਰ
ਉਧਰ ਦੇਖੇ ਬਗੈਰ, ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ...)

ਕੈਥੇ : (ਅੱਖਾਂ ਮਲਦੇ ਹੋਏ) ਹੇ - ਇਤਨੀ ਖੁੱਪ ਚੜ੍ਹ ਗਈ - ਪਿਛਲੇ ਪੰਜਾਹ
ਸਾਲਾਂ ਵਿਚ ਮੈਂ ਕਦੀ ਇਤਨੀ ਡੂੰਘੀ ਨੀਂਦ ਨਹੀਂ ਸੁੱਤਾ - ਇਹ
ਜ਼ਰੂਰ ਉਸ ਸ਼ਰਾਬ ਅਤੇ ਨਾਚ ਦਾ ਹੀ ਅਸਰ ਹੋਇਆ ਏ... ਮੇਰਾ
ਖਿਆਲ ਏ ਏਬਨ ਜਾਗ ਪਿਆ ਹੋਣਾ ਹੈ... .. ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਹੀ ਜਗ੍ਹਾ
ਲੈਣਾ ਸੀ ਐਬੀ - ਭਲਾ ਇਤਨੀ ਦੇਰ ਸੌਣਾ ਵੀ ਕੰਮ ਵਾਲੇ ਬੰਦੇ
ਲਈ ਕਿਥੇ ਚੰਗਾ ਹੈ...(ਫਿਰ ਉਠਕੇ ਪੰਝੂੜੇ ਵੱਲ ਆਉਂਦਾ ਏ ਤੇ
ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਹੈ।) ਕਿਉਂ ਬੱਚੂ ਖੂਬ ਸੁੱਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ - ਬੜੀ
ਵਧੀਆ ਗੱਲ ਏ ਕਿ ਤੂੰ ਹੋਰਨਾਂ ਵਾਂਗ ਰਾਤ ਬਿਲਕੁਲ ਚੁੱਚੁ ਨਹੀਂ
ਕਰਦਾ - ਐਬੀ... ਕੀ ਨਾਸ਼ਤਾ ਤਿਆਰ ਹੋ ਗਿਆ ਏ ?

ਐਬੀ : ਨਹੀਂ -

ਕੈਥੇ : ਕੀ ਗੱਲ ਏ - ਤੂੰ ਕੁਝ ਬਿਮਾਰ ਏ ?

ਐਬੀ : ਨਹੀਂ...

ਕੈਥੇ : ਥੋੜਾ ਆਰਾਮ ਕਰ ਲੈ... ਹੁਣੇ ਇਹ ਸ਼ੈਤਾਨ ਜਾਗੇਗਾ ਤਾਂ ਇਹਨੂੰ ਤੇਰੀ
ਲੋੜ ਪੈ ਸਕਦੀ ਏ... ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਗੂੜੀ ਨੀਂਦ ਸੁੱਤਾ ਏ...
ਜਾਗਦਿਆਂ ਹੀ ਭੁੱਖ ਨਾਲ ਇਹਨੇ ਚੀਕ ਚਿਹਾੜਾ ਪਾ ਦੇਣਾ ਏ...

ਐਬੀ : ਹੁਣ ਇਹ ਕਦੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਗੇਗਾ...

ਕੈਥੇ : (ਮਜ਼ਾਕ ਵਿਚ ਗੱਲ ਲੈਂਦੇ) ਬਿਲਕੁਲ ਮੇਰੇ ਵਾਂਗ ਹੈ... ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਅੱਜ
ਇਝ ਲਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਕਦੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਗੇਗਾ... ਐਬੀ ਸੱਚ
ਮੰਨ - ਮੈਨੂੰ ਇਹੋ ਜਹੀ ਨੀਂਦ ਕਦੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆਈ ਸੀ -

ਐਬੀ : ਇਹ ਮਰ ਗਿਆ ਏ...

ਕੈਥੇ : (ਉਹਦੇ ਵੱਲ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ) ਕੀ ?

ਐਬੀ : ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਏ...

ਕੈਥੇ : ਤੂੰ ਪੀ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਲਈ ਐਬੀ ? ਕੀ ਪਾਗਲਾਂ ਵਾਂਗ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੀ
ਏ ?

ਐਬੀ : (ਇਕ ਦਮ ਪਾਗਲਾਂ ਵਾਂਗ ਉੱਚੀ ਬੋਲਦੀ) ਹਾਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਮਾਰ
ਦਿੱਤਾ ਏ... .. ਮੈਂ ਇਹਦਾ ਗੱਲਾ ਘੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਏ... ਦੇਖ ਲਓ ਜੇ
ਇਤਬਾਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ...

(ਕੈਥੇ ਉਹਨੂੰ ਵੇਖਦਾ ਹੈ - ਉਹਨੂੰ ਹਿਲਾਉਂਦਾ ਹੈ - ਅਜੀਬ
ਕਿਸਮ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਉਹਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਆਉਂਦਾ ਏ।)

ਕੈਬੇ : ਐਬੀ - ਇਹ ਤੂੰ ਕਿਉਂ ਕੀਤਾ ?

(ਐਬੀ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ !)

ਜੁਆਬ ਦੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਤੂੰ ਕਿਉਂ ਕੀਤਾ - ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਪੁੱਛ ਰਿਹਾ ਹਾਂ...

(ਉਹਨੂੰ ਮੋਢਿਆਂ ਤੋਂ ਫੜ ਕੇ ਝੱਜੜਦਾ ਹੈ।)

ਐਬੀ : (ਉਹਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਧੱਕਦੀ ਹੋਈ) ਮੈਨੂੰ ਹੱਥ ਨਾ ਲਾਓ ਤੁਸੀਂ ਕੌਣ ਹੋ ਮੈਨੂੰ ਪੁੱਛਣ ਵਾਲੇ... ਉਹ ਤੁਹਾਡਾ ਪੁੱਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਖਿਆਲ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਬੱਚਾ ਆਪਣੀ ਕੁੱਖ ਵਿਚ ਪਾਣਾ ਸੀ... ਇਹ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਮਰ ਜਾਣਾ ਚੰਗਾ ਸਮਝਦੀ ਸਾਂ... ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਸ਼ਕਲ ਤੋਂ ਨਫ਼ਰਤ ਹੈ... ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਨਫ਼ਰਤ ਕੀਤੀ ਏ... ਮੇਰੇ ਵਿਚ ਜੇ ਜਰਾ ਵੀ ਅਕਲ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇਹਦੇ ਨਾਲੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਰਨਾਂ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ... ਸੁਣੋ - ਮੈਂ ਏਬਨ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹਾਂ... ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਥੇ ਆਈ ਮੈਂ ਏਬਨ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ... ਇਹ ਏਬਨ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ... ਮੇਰਾ ਅਤੇ ਏਬਨ ਦਾ...

ਕੈਬੇ : (ਉਹਦੇ ਵੱਲ ਦੇਖਦਾ ਹੈ - ਉਹਨੂੰ ਕਹਿਣ ਲਈ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਰਹੇ ਫੇਰ ਹੌਲੇ ਜਹੇ) ਤਾਂ ਇਹ ਖੇਡ ਸੀ... ਤਾਹੀਓਂ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹਿੰਦੀ ਸੈਂ... (ਨਿਮਾ ਜਿਹਾ ਹਾਸਾ) ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਵਿਚ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਸ਼ੱਕ ਪੈਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਘਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਿਉਂਕ ਹੌਲੇ ਹੌਲੇ ਖਾਂਦੀ ਜਾ ਰਹੀ ਏ - ਭਰ ਹੁਨਾਲੇ ਵਿਚ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਸੀਤ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦੀ ਸੀ... ਇਸ ਘਰ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਗਾਈਆਂ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਵਾੜੇ ਵਿਚ ਨਿੱਘ ਮਿਲਦਾ ਸੀ... .. ਹਾਂ ਜੇਕਰ ਇਹ ਏਬਨ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ ਤਾਂ ਫਿਰ ਪਾਪ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਸੀ... ਰੱਬ ਨੇ ਇਹ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਮੇਟ ਦਿੱਤੀ... .. (ਵਕਫਾ) ਤੂੰ ਕੀ ਕਿਹਾ ਇਹਦੇ ਨਾਲੋਂ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਮਾਰਨਾ ਚੰਗਾ ਸਮਝਦੀ... ਤੇਰੇ ਸਮਝਣ ਨਾਲ ਮੈਂ ਮਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਣਾ - ਮੈਂ ਹਾਲੇ ਸੌ ਸਾਲ ਜੀਆਂਗਾ... ਮੈਨੂੰ ਤੈਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਲਾਇਆ ਵੇਖਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਏਗੀ... ਮੈਂ ਹੁਣੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਖ਼ਬਰ ਕਰਦਾਂ ਹਾਂ... ਤਾਂ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਰਾਖੇ ਤੈਨੂੰ ਪਾਪਣ ਨੂੰ ਫੜ ਸਕਣ...

ਐਬੀ : ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੋੜ ਨਹੀਂ... ਏਬਨ ਪਹਿਲੇ ਹੀ ਗਿਆ ਹੋਇਆ ਏ... ਨੰਬਰਦਾਰ ਵੱਲ... ..

ਕੈਬੇ : ਏਬਨ ਗਿਆ ਏ ?

ਐਬੀ : ਹਾਂ -

ਕੈਬੇ : ਤੇਰੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਲੈਕੇ ? ਤੈਨੂੰ ਪਕੜਾਉਣ ਲਈ ?

ਐਬੀ : ਹਾਂ -

ਕੈਬੇ : ਤਾਂ ਉਹਨੇ ਮੈਨੂੰ ਤਕਲੀਫ ਤੋਂ ਬਚਾ ਲਿਆ ਏ ਪੂਰਬ ਇਕ ਗੁਨਾਹਗਾਰ ਦੂਜੇ ਗੁਨਾਹਗਾਰ ਨੂੰ ਪਕੜਾਉਣ ਲਈ ਗਿਆ ਏ... ਮੈਂ ਵੀ ਹੁਣ ਕੰਮ 'ਤੇ ਜਾਵਾਂ - (ਜਾਂਦਿਆਂ ਜਾਂਦਿਆਂ ਮੁੜਦਾ ਏ) ਦੇਖ ਐਬੀ ਚੰਗਾ ਹੁੰਦਾ ਜੇ ਇਹ ਮੇਰਾ ਪੁੱਤਰ ਹੁੰਦਾ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ... ਮੈਂ ਮਰਦਾ ਹਾਂ - ਜੇ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਵਫਾ ਨਿਭਾਉਂਦੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਦੀ ਵੀ ਨੰਬਰਦਾਰ ਵੱਲ ਨਾ ਜਾਂਦਾ - ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਜੀਂਦਾ ਸਾੜ ਦੇਂਦੇ ਮੈਂ ਕਦੀ ਵੀ ਤੈਨੂੰ ਜਰਬ ਨਾਂ ਆਉਣ ਦੇਂਦਾ... ਤੂੰ ਪਿਆਰ ਵੀ ਕੀਤਾ ਤੇ ਇਕ ਕਮਜ਼ੋਰ ਜਹੇ ਛੋਕਰੇ ਨੂੰ - ਮਰਦ ਨਾਲ ਤੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ...

ਐਬੀ : ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਕਿ ਏਬਨ ਕਿਥੇ ਗਿਆ ਏ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਨਾ ਸਮਝ ਸਕਦੇ... ..

ਕੈਬੇ : ਹਾਂ ਮੈਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਸਕਦਾ, ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦਾ, ਮੈਂ ਜਾਨਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਮੇਰੀਆਂ ਗਾਈਆਂ ਮੇਰੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਨੇ, ਉਹ ਤਿਹਾਈਆਂ ਨੇ - ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਪਿਆਵਾਂ - ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਬੇਵਫਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੀਆਂ, ਇਨਸਾਨਾਂ ਨਾਲੋਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿਚ ਵਫਾ ਦਾ ਬੀਜ ਬਹੁਤਾ ਹੈ... ਉਹ ਇਨਸਾਨਾਂ ਨਾਲੋਂ ਚੰਗੀਆਂ ਨੇ...

(ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਏਬਨ ਸ਼ਾਹੀ ਗੇਟ ਰਾਹੀਂ ਅੰਦਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।)

ਐਬੀ : ਦੱਸ ਆਇਆਂ ਏ ਬਰਖੁਰਦਾਰ ਨੰਬਰਦਾਰ ਨੂੰ ?

ਏਬਨ : ਹਾਂ -

ਕੈਬੇ : (ਨਕਲ ਨਾਲ ਹਾਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ) ਬਿਲਕੁਲ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਵਾਂਗ ਤੇ ਸੁਣ ਜਦੋਂ ਨੰਬਰਦਾਰ ਇਸ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਏ ਤਾਂ ਤੂੰ ਵੀ ਇਥੋਂ ਜਾਈ... ਇਹ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਨੰਬਰਦਾਰ ਨੂੰ ਫੇਰ ਤਕਲੀਫ ਕਰਨੀ ਪਏ ਮੈਨੂੰ ਲਿਜਾਣ ਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੇਰੇ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਪੈਂਦਿਆਂ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਜੀਂਦੇ ਨਹੀਂ ਛੱਡਣ ਲੱਗਾ...

(ਉਹ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਏਬਨ ਨੇ ਉਹਦੀ ਗੱਲ ਵੱਲ ਕੋਈ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਉਹ ਐਬੀ ਕੋਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਉਸ ਵੱਲ ਵੇਖਦਾ ਹੈ... (ਵਕਫਾ) ਤੇ ਫਿਰ ਇਕ ਦਮ ਉਹਦਾ ਰੋਣ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਗੱਚ ਭਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ...)

ਏਬਨ : ਮੈਨੂੰ ਮੁਅਫ ਕਰ ਦੇ ਐਬੀ... ਮੈਨੂੰ ਮੁਅਫ ਕਰ ਦੇ -

ਐਬੀ : ਏਬਨ - ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਏਬਨ ਇਹ ਤੂੰ ਕੀ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਏਂ ?

ਏਬਨ : ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕਰਨਾ ਹਾਂ ਮੁਆਫ ਕਰ ਦੇ...

ਐਬੀ : ਏਬਨ - ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਇੰਝ ਨਾਂ ਕਹਿ ਤੇਰਾ ਪਿਆਰ ਮੈਨੂੰ ਮਿਲ ਗਿਆ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਸੱਤੇ ਬਹਿਸ਼ਤਾਂ ਮਿਲ ਗਈਆਂ...

ਏਬਨ : ਪਰ ਮੈਂ ਨੰਬਰਦਾਰ ਨੂੰ ਕਹਿ ਆਇਆ ਹਾਂ... ਉਹਨੇ ਸਿਪਾਹੀ ਮੰਗਵਾ ਲਏ ਨੇ, ਉਹ ਤੈਨੂੰ ਫੜਨ ਆ ਰਹੇ ਨੇ...

ਐਬੀ : ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਦਾ ਡਰ ਨਹੀਂ।

ਏਬਨ : ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਜਗਾਇਆ - ਉਹ ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਕਿ ਤੂੰ ਉਡੀਕ ਅਸੀਂ ਤਿਆਰ ਹੋਕੇ ਆਉਂਦੇ ਆਂ... ਸੋ ਮੈਂ ਉਡੀਕ ਰਿਹਾ ਸਾਂ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਤੀਬਰਤਾ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ... ਮੈਂ ਵਾਪਸ ਦੌੜ ਪਿਆ, ਮੈਂ ਖੇਤਾਂ ਵਿਚੋਂ, ਵਾਟਾਂ ਵਿਚੋਂ ਦੌੜਦਾ ਹੀ ਆਇਆ... ਐਬੀ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਚੱਲ ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਥੋਂ ਦੌੜ ਜਾਈਏ...

ਐਬੀ : ਨਹੀਂ ਏਬਨ ਮੈਨੂੰ ਸਜਾ ਪਾ ਲੈਣ ਦੇ - ਤਾਂ ਹੀ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਾਪ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਸਕਾਂਗੀ... ..

ਏਬਨ : ਤਾਂ ਫੇਰ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਮੈਂ ਵੀ ਇਸ ਸਜ਼ਾ ਵਿਚ ਹਿੱਸਾ ਵੰਡਾਵਾਂਗਾ...

ਐਬੀ : ਤੂੰ ਤਾਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ...

ਏਬਨ : ਮੈਂ ਕੀਤਾ, ਇਹ ਖਿਆਲ ਤੇਰੇ ਮਨ ਵਿਚ ਜੇ ਆਇਆ ਮੈਂ ਹੀ ਤਾਂ ਇਹ ਚਾਹ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਕਾਸ਼ ਇਹ ਮਰ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਹੀ ਤੈਨੂੰ ਇਹ ਕਰਨ ਲਈ ਆਖਿਆ ਸੀ - ਪ੍ਰੇਰਿਆ ਸੀ...

ਐਬੀ : ਨਹੀਂ ਇਸ ਪਾਪ ਲਈ ਮੈਂ ਇਕੱਲੀ ਗੁਨਾਹਗਾਰ ਹਾਂ...

ਏਬਨ : ਨਹੀਂ ਮੈਂ ਵੀ ਉਤਨਾਂ ਹੀ ਗੁਨਾਹਗਾਰ ਹਾਂ, ਜਿਤਨੀ ਨੂੰ - ਉਹ ਸਾਡੀ ਪਾਪੀ ਕਰਨੀ ਦੀ ਦੇਣ ਸੀ...

ਐਬੀ : ਏਬਨ - ਮੈਂ ਇਸ ਪਾਪ ਲਈ ਕਦੀ ਵੀ ਪਛਤਾਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੀ ਕਿ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਅਤੇ ਉਸ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕੁੱਖ ਵਿਚ ਪਾ ਲਿਆ - ਜੇ ਰੱਬ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਕਹੇ ਤਾਂ ਵੀ ਮੈਂ ਉਸ ਪਾਪ ਲਈ ਪਛਤਾਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੀ...

ਏਬਨ : ਹਾਂ ਐਬੀ ਉਹ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਿਆਰ ਕਰਨਾਂ ਕੋਈ ਪਾਪ ਨਹੀਂ... ਪਰ ਉਸ ਪਿਆਰ ਨੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲੋਂ ਪਾਪ ਕਰਵਾਇਆ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਇਸ ਬੱਚੇ ਦੇ ਕਾਤਲ ਹਾਂ...

ਐਬੀ : ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਏਬਨ - ਸਿਰਫ ਮੈਂ...

ਏਬਨ : ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ ਮੈਂ ਇਸ ਬੱਚੇ ਦਾ ਉਤਨਾਂ ਹੀ ਕਾਤਲ ਹਾਂ ਜਿਤਨੀ

ਭੁੰ - ਮੈਂ ਭਰੀ ਕਚਿਹਰੀ ਵਿਚ ਆਪਣਾ ਜੁਲਮ ਮੰਨਾਂਗਾ... ਐਬੀ
ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਹਰ ਸਜਾ ਭੁਗਤਾਂਗਾ - ਜੇਲ੍ਹ ਹੋਵੇ - ਫਾਂਸੀ ਹੋਵੇ...
ਨਰਕਾਂ ਦੀ ਔਗ ਹੋਵੇ... ਹਰ ਥਾਂ ਤੇਰਾ ਸਾਥ ਦੇਵਾਂਗਾ...

ਐਬੀ : ਏਬਨ ਨਹੀਂ.. ਮੇਰੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਇਤਨਾ ਖੁਦਗਰਜ਼ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ...

(ਏਬਨ ਵੱਲ ਵੱਧਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਉਹਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਵਾਂ ਵਿਚ
ਘੁੱਟ ਲੈਂਦਾ ਹੈ - (ਵਕਫਾ) ਕਦਮਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।)

ਏਬਨ : ਉਹ ਆ ਰਹੇ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਲਿਜਾਣ ਲਈ।

ਐਬੀ : ਨਹੀਂ - ਇਹ ਕੈਬੇ ਏ... ਏਬਨ ਉਹਨੂੰ ਲੜਣ ਵਾਸਤੇ ਕੋਈ ਮੌਕਾ
ਨਾ ਦੇਈਂ - ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕੁਝ ਕਰੇ ਤੂੰ ਅਗੋਂ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ - ਮੈਂ
ਵੀ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੀ...

(ਕੈਬੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਹਦਾ ਚਿਹਰਾ ਸੁਰਖ ਹੋਇਆ ਏ, ਏਬਨ
ਅਤੇ ਐਬੀ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੀਆਂ ਬਾਹਵਾਂ ਵਿਚ ਉਹਦੇ ਵੱਲ ਸਿੱਧਾ
ਦੇਖਦੇ ਹਨ -)

ਕੈਬੇ : ਹੋ - ਬੜੀ ਸੋਹਣੀ ਜੋੜੀ ਏ... ਮੈਂ ਸਵਾਗਤ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ
ਫਾਂਸੀ ਦੇਣ ਲੱਗਿਆਂ ਦਰਖਤ ਦੀ ਇਕੋ ਟਾਹਣੀ ਤੋਂ ਇਕੱਠੇ ਹੀ
ਫਾਹੀ ਲਾਇਆ ਜਾਏ - ਤੇ ਫਿਰ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਲਾਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨੇ
ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਲਟਕਿਆ ਰਖਿਆ ਜਾਏ - ਤਾਂ ਜੋ ਲੋਕ ਦੇਖ ਸਕਣ
- ਮੇਰੇ ਵਰਗੇ ਬੁੱਢੇ ਦੇਖ ਸਕਣ ਤੇ ਸਬਕ ਸਿਖਣ ਕਿ ਬੁਢਾਪੇ ਨੂੰ
ਇਕੱਲ ਸਹਿਣੀ ਹੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ - ਬੁੱਢਿਆਂ ਦਾ ਸਾਥ ਬੁੱਢੀ ਧਰਤੀ
ਹੀ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ... ਤੇ ਜਵਾਨ ਵੀ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਲਾਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ
ਤੇ ਇਹ ਜਾਣ ਸਕਣ ਕਿ ਵਾਸਨਾ ਤੇ ਪਾਪ ਜਦੋਂ ਰਲਦੇ ਨੇ ਤਾਂ
ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ - (ਵਕਫਾ) ਮੈਂ ਅੱਜ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ - ਇਹ
ਫਾਰਮ - ਇਸਨੂੰ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਛੱਡ ਰਿਹਾ ਹਾਂ - ਮੈਂ
ਸਾਰੀਆਂ ਗਾਈਆਂ ਨੂੰ - ਸਾਰੀਆਂ ਭੇਡਾਂ ਨੂੰ - ਸਾਰੇ ਸੂਰਾਂ ਨੂੰ -
ਸਾਰੀਆਂ ਮੁਰਗੀਆਂ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਜੰਗਲ
ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਜੀਵਨ ਜੀ ਸਕਣ... ਕਿਸੇ ਬੰਦਸ਼ ਵਿਚ
ਕੈਦ ਨਾਂ ਰਹਿਣ ਉਹਨਾਂਦੇ ਬੰਧਨ ਤੋੜਕੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਨੂੰ -
ਇਸ ਵਾੜੇ ਨੂੰ, ਇਹਨਾਂ ਖੇਤਾਂ ਨੂੰ - ਇਹਨਾਂ ਬੋਹਲਾਂ ਨੂੰ ਔਗ ਲਾ
ਦਿਆਂਗਾ- ਸਭ ਕੁਝ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਰੱਬ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਉਹ ਮੈਂ ਰੱਬ ਨੂੰ
ਵਾਪਸ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹਾਂ... ਸੋ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆਂ ਜਾਵਾਂਗਾ ਜਿਥੇ ਪੀਟਰ
ਤੇ ਸਾਇਮਨ ਗਏ ਨੇ - ਅਸੀਂ ਇਕੱਠਾ ਕੰਮ ਕਰਾਂਗੇ.. ਉਹ ਮੇਰਾ
ਖੂਨ ਨੇ... (ਵਕਫਾ) ਪਰ ਲਾਅਨਤ ਪਵੇ ਇਸ ਖੂਨ 'ਤੇ - ਮੈਂ

ਇਕੱਲਾ ਕੰਮ ਕਰਾਂਗਾ - ਹਾਲੇ ਮੇਰੇ ਵਿਚ ਤਾਕਤ ਏ -

*(ਸੋਟਾ ਚੁੱਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਥੇ ਛੱਬਲੀ ਖਾਲੀ ਹੈ ਬੜਾ ਚਿਰ ਖਾਲੀ
ਛੱਬਲੀ ਦੇਖਦਾ ਹੈ - ਚੁੱਪ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ
ਜਜ਼ਬੇ 'ਤੇ ਕਾਬੂ ਪਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਏ...)*

ਹੂੰ (ਹੱਸਦਾ ਹੋਇਆ) ਓਏ ਕਮਬਖਤਾ ਤੰ ਮੇਰੇ ਪੈਸੇ ਵੀ ਚੁੱਕ ਲਏ
ਨੇ.. ਬੀਵੀ ਦਾ ਚੋਰ - ਪੈਸੇ ਦਾ ਚੋਰ -

ਏਬਨ : ਮੈਂ ਉਹ ਪੀਟਰ ਅਤੇ ਸਾਇਮਨ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਸਨ... ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ
ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਜਾ ਸਕਣ...

ਕੈਬੇ : ਖੂਬ - ਇਹ ਚੰਗਾ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਹ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਰਹੇ ਤੇ ਇਹ
ਚੰਗਾ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਹ ਪੈਸੇ ਉਥੇ ਨਹੀਂ - ਮੇਰੇ ਰੱਬ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ
ਚਿਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਛੱਡਕੇ ਨਹੀਂ ਜਾ
ਸਕਦਾ... ਇਹ ਮੇਰੀ ਧਰਤੀ ਹੈ... ਇਸਦੇ ਪੱਥਰਾਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਸੋਨਾਂ
ਉਗਾਇਆ ਹੈ... ਹਾਂ ਮੈਂ ਇਸ ਧਰਤੀ ਦਾ ਪੁੱਤਰ... ਬੁੱਢਾ - ਇਕੱਲਾ
ਪਰ ਇਹ ਧਰਤੀ ਵੀ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਵਾਂਗ ਇਕੱਲੀ ਏ - ਮੇਰੇ ਵਾਂਗ ਉਮਰ
ਭੋਗ ਚੁੱਕੀ ਏ ਮੈਂ ਇਹਦਾ ਸਾਥ ਕਿੱਝ ਛੱਡ ਸਕਦਾਂ ਹਾਂ... ਕਿੱਝ
ਛੱਡ ਸਕਦਾ ਹਾਂ...

*(ਉਚੀ ਉਚੀ ਹੱਸਦਾ ਹੈ... ਏਬਨ ਤੇ ਐਬੀ ਇਸ ਸਾਰੇ ਦੌਰਾਨ
ਇਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਲਗੇ ਖਲੋਤੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਸ਼ਹਿਰੋਂ ਕਦਮਾਂ ਦੀ
ਆਵਾਜ਼ ਆਉਂਦੀ ਹੈ - ਤੇ ਫਿਰ ਇਕ ਭਾਰੀ ਆਵਾਜ਼ !)*

ਕਾਨੂੰਨ ਤੇ ਰੱਬ ਦੇ ਨਾਂ ਇਹ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹੋ।

ਕੈਬੇ : ਤੁਹਾਡੇ ਜਾਣ ਦਾ ਵੇਲਾ ਆ ਗਿਆ ਹੈ - ਅਲਵਿਦਾ

(ਏਬਨ ਤੇ ਐਬੀ ਗੇਟ ਵੱਲ ਵੱਧਦੇ ਹਨ !)

ਏਬਨ : ਅਲਵਿਦਾ -

ਐਬੀ : ਅਲਵਿਦਾ -

ਕੈਬੇ : ਅਲਵਿਦਾ -

(ਵਕਫਾ)

ਕੈਬੇ : ਸਾਥ ਨੂੰ ਸਾਥ ਪਿਆਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ - ਮੇਰਾ ਸਾਥ ਏ ਮੇਰੀ ਧਰਤੀ
- ਕਿੰਨਾਂ ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹ ਆਇਆ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਖੇਤਾਂ ਵਿਚ ਹੋਣਾ
ਚਾਹੀਦਾ ਹਾਂ, ਉਥੋਂ ਦੀ ਮਿੱਟੀ ਮੇਰੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੀ ਏ...

(ਪਰਦਾ ਹੌਲੇ ਹੌਲੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ)

- -